

Ι ΕΚΘΕΣΙ ΤΥ
ΣΙΝ. ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ ΣΤΟ ΙΙ
ΒΣΕΣΟΙΥΖΝΙ ΣΙΝΕΔΡΙΟ
ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ—
ΥΝΤΑΡΝΙΚΟΝ

ΚΕ

ΤΟ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΟ
ΥΣΤΑΒ ΤΥ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ—
ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΤΙΚΥ ΑΡΤΕΛ

ΠΑΡΤΙΖΝΤΑΤ ΤΥ ΤΣΚ ΚΠ(ΜΠ)Υ
1935—ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ - ΗΙΕΒΟ—1935

**Доклад тов. ЯКОВЛЕВА
на II Всесоюзном с'езде
колхозников—ударников**

И

**Примерный устав сельско-
хозяйственной артели**

ОТВ. РЕДАКТОР: А. АРЬХ

ПЕРЕВОД: Х. АКРИТАС
М. ДАННО

Стат. форм. 110×150 — печ. лист. 7 — 31,740 знаков в листе

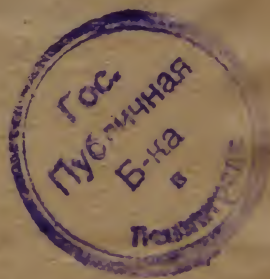
Тираж 1500 — Мисьялг 6 — Зам 1019 Мариуполь, держдрукарня.

ПАРТИЗДАТ Ц.К. КП(б)У
1935—МАРИУПОЛЬ—КИЕВ—1935

D 1
2212

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΟ ΥΣΤΑΒ ΤΥ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ— ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΤΙΚΥ ΑΡΤΕΛ

ΤΟ ΝΤΟΚΛΑΤ ΤΥ ΖΑΒ. ΤΥ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ-
ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΤΙΚΥ ΟΝΤΕΛ ΤΥ ΤΣ.Κ ΤΙΣ ΒΚΠ(ΜΠ)
Σ. ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ Γ. Α., ΣΤΟ II ΒΣΕΣΟΙΥΖΝΙ
ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ—ΥΤΑΡΝΙΚΟΝ



ΕΚΔΟΣΙ ΤΙΣ ΕΦΙΜΕΡΙΔΑΣ
«ΚΟΛΕΧΤΙΒΙΣΤΙΣ»

1935



-
-
- Επιτράπηκε για εκτύπωση 25/II-3.
 - Γορλίτ № 6 — Τираж 1500
 - Αριθμός παραγγελίας 1019.
 - Αριθμός βιβλίου 58
-
-

ΠΡΟΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: **Α. ΑΡΙΧ**

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΑΠΟ ΡΥΣΙΚΟ

Χ. ΑΚΡΙΤΑΣ
Μ. ΝΤΑΝΟ

ΔΙΟΡΘΩΤΙΣ **Ν. ΠΕΤΡΟΣ**

I.

ΤΟ ΣΙΚΟΜΑ ΤΙΣ ΚΟΛΧΟΖΙΚΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ

Ταμάμ διό χρόνια πίσω ήτανε το πρότο σινέδριο τον κολχοζνικον-οντάρνικον. Το πρότο σινέδριο τον κολχοζνικον-οντάρνικον σορέφκιντον στον κερό, πυ ήταν θαρίς για τα κολχόζια. Εσίς το έχετε στο νό-σας, —εγό νομίζο, ότι άλιαχ καλά τότο το έχυνε στο νό-τυς ι ντελεγάτι τυ Σέβερνι Κάφ-κασυ κε τις Ίκρανίας, —τίλογα στα 1932, τα απομινάρια (αστάτκι) τον κυλάκον, τον οφιτσέρον, τις μπελογοθαρτέιστζι-νας, πυ τρυγλέφταν στα κολχόζια, μαγανάιδαν να χαλάσυνε την κολχόζικι δουλιά. Αφτί τσάκοναν τις μιχανές, αφτί έσφαγ-ναν το πράμα, αφτί σκότοναν πίσω απτιν κυσέ τυς καλί-τερυς κολχόζνικυς, αφτί με τυς τεμπέλιδες οργανόσανε το κλέψισμο τυ ζαιρέ, για να μιν πιμένι το ζαιρέ για τον ντογρόδικο κολχόζνικο αφτί οργανόσανε το απανό αλέτριζμο στα τζόλια, για να υσέδυν στα κολχόζικά-μας τζόλια πολά αγριόχορτα, παρά μαχσούλ. Αφτί σαμποταρίζανε το τιμάρεμα ε' αφτό κε μόνο, για να έρχυνε ίστερα απτο τιμάρεμο τις σοδιάς στυς κολχόζνικυς κε να λέγυνε: «ντρανίστε, νά, πυ

Τότες ο συν. ΣΤΑΛΙΝ μ' όλοι τι δύνανται, με τι λεναί, τι αλυσίνοσίνι έβαλε έμπροσ' όλους-μας, έμπροστος κομουνιστες, έμπροστος χοριάτες το ζήτημα έτάι. Αφτός μας έπαυταν έπίς νταγατραίσαμε τον κολακιά, μα τα απομινάρια τις ακόμα ένε, αφτά ακόμα τουχλέφκονε πες τα κολχόζια, αφτά ακόμα μαγαναέβουε να συρματίκουν τος χοριάτες πού πρέπει να τα τσαλαπόσουε, πρέπει να τα καρτακολίτουμε απ' κολχόζια, πρέπει όλοι ι καλή χοριάτες, ι ντογρόδνικι χοριάτες, κολχόζνικι να ζμύλκονε για να κάμουνε όλα τα κολχόζνικα, μπολσεβέδικα κε όλος τος κολχόζνικος ζαζζιτοζνικος.

Κάτω απ'τα ρυχοδότστ'ό το ειν. ΣΤΑΛΙΝ ι πάρτια
ι σοβιετική εκουσία (βλαστ) έκαμν γιατ'ίμ τα κολχόζια
τσαλαπόσυνε το μπελογθαρντέισκι σκιολόι, πυ τσυχλέφτεν
κολχόζια, έκαμν γιατ'ίμ να τυ: καρτακολίσουν τεχνίλ απ
κολχόζια, πέλισαν για γιατ'ίμ στα κολχόζια χιλιάδες μπ
εσεθίκως-οργανιζάτορως στο πρόσοπο τον πολιτοντέλ, διναν
σανε τον οπλιζμό (βοορουζζένιε) τον κολχοζιόν με απειλή
χνικί, δόκαν στα αδίνατα κολχόζια προντοβόλστ'όενι κε σπερ
τικό γιατ'ίμ. Απ' ατ'ό-πα ι κολχόζικι παραγογι (πρου
στ'ό) έφερε τζαρά απσά να σικύτε κε δινατά να πάι έμα

Στο πολέμιο για τα μπολσεβίκικα κολχόζια
χαρσό ε' ένα κυμυλίτς ζαχαρλίδες έβαλαμε μιλιάνα
παρτίκι κολχόζικος, — ΚΕ ΑΠ' ΑΥΤΟ ΝΙΚΙΣΑΜΕ.

Ὑνε φάκτο, ὅτι πολὲς δεκάδες χιλιάδες κολχόζια
ὕνε μπολσεβίκικα καὶ κολχόζνικί-τους ὕνε ζοζζιτοζζνι.

Ένε φάκτο, ότι αρχίζοντας απτα 1931, από
σε χρόνο υσέδι ι μπλαγοσοστοιάνια τον καλχόβνικον, τση
γυργάχ-πα στα 1934 στο Ιογ τις Υκρανίας δαν μπόρετ
στέκει από το όειμο.

Ήνε φάκτο, ότι σε κάθε κολχόζικι ταιφά από χρόνο
σε χρόνο κατιθένη όλο πολά ζαιρέ, όθουσζες, καρτόπλες.

Ήνε φάκτο, ότι στα 1932 τα κολχόζια στουρτυρί αλέ-
τρικσαν μόνο $\frac{1}{4}$ κομάτι απτο γιαροβόι τόπο, μα στα 1934
αλέτρικσαν πολά από $\frac{1}{2}$ το γιαροβόι τόπο.

Ήνε φάκτο, ότι στα 1932 τις ζαιρεδί κυλτύρες τις
τζαπαλαίθανε μόνο στα εμπρολάτικα κολχόζια, μα στα
1934 τζαπαλαίσαμε το $\frac{1}{2}$ απ' όλα τα ζαιρεδί μαχσύλια.

Ήνε φάκτο, ότι σαν αποτέλεζμα το ζίκου τις κολχό-
ζικις παραγοζίς κε απτιν ανάπτικσι τον σοδχοζιον το ερ-
γατο-χοριάτικο κράτος έχι απτι σοδιά το 1934 όχι λίγο
κολχόζικά 1,5 μιλιάρτ πύτια ζαιρέ. Τότο ήνε από διο φορές πο-
λά, απ' αφτό, πυ ήχαμε στα 1928. Με τόσο ζαιρέ εμίσ-
τε παρταμπορέσαμε να μεταλάκσυμε το κάρτοτζιν ζίστιμα στο πζομί.
Ελμπέτ, αφτί η δουλιά στην καλιτέρεπσι τον κολχόζιον λίγο
δεν άκσιζε στο κράτος.

Πρέπι ίσα να το λέγουμε, ότι το εργατο-χοριάτικο κρά-
τος δε χαζανέφτεν να δόι γιαρτίμ στα κολχόζια.

Ήνε φάκτο, ότι στα κολχόζια, πυ τα χαπατέβουν τά
ΜΤΣ, τα μισά απ' όλες τις δουλιές τις έκαμαν τα τράχτορα
απ' αφτό ότι μόνο στα 1933 κε στα 1934 το εργατο-χο-
ριάτικο κράτος πέλιζε στα κολχόζικα τζόλια για δουλιά απτο
ΜΤΣ 166.000 τράχτορα με τα τρόσσα κε 4,600 γυζενίτζ-
νε τράχτορα «εστάλιντζι», 14,607 γρυζοβίκ, 13,202 κομ-
πάν, 19,269 τραχτορικές ζαιρεδί μολοτίλκες κε οργάνωσε
κενύρια 1054 ΜΤΣ. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Απτιν άνικσι το 1931 ος το στουρτάρ το 1934 (μ'
αφτό αντάμα) το εργατο-χοριάτικο κράτος δόκεν στα κολχό-
ζια 262 μιλιόνια πύτια ζεπερίματα, κε προντοδóλστθενε κε
φαγυρί ζόντες κε στην καμπάνια το ανικσιάτικη ζπέφνιμ το
1935 θα δόι 82 μιλιόν. πύτια.

Στα στερνά διό χρόνια το εργατο-χοριάτικο κράτος
δόκεν στα κολχόζια στον πολά κερό κρετίτο 467 μιλιόνια
ρύβλια, αντάμα μ' αφτό χάρσεν στα κολχόζια τα μισά-τους
χρέατα, πυ ίχαν να δόκυν στο κράτος στι σόμα, 435 μιλιόν.
ρύβλια. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ
ΚΕΡΟ). ... το καρότιμ, πυ έδωσε το κράτος ίχεν

Ελμπέτ, μ' αυτό το γιαρτίμ, που έδωσε το κράτος ίχεν τζαρά να ίχαμε κε κι'άλλα καλά αποτελέσματα στο είκοματις χοριατικο-νικοκιριάτικις παραγογίς. Να μαχτανέφκυμες πολυ ακόμα δεν πρέπι. Ο καθένας από σας σίντροφι υντάρνικι, μπορί να λεί: ι δουλιά-μυ πάι καλίτερα, απ' ότι πάι ι δουλιά-ς' όλι τι Σοβιετικί Ένοσι γενικά. Κε εσίς λέγετε τιν αλιθια-πα. Στους εμπρολάτες—άρταχ τόρα ι δουλιά πάι πολί καλί-τερα ι σοδιά, το άρμεγμο στα χτινά ίνε πολά απσιλά παρα-στους ριαντοβί κολχόζνικυς, κε τόρα όλι ι δουλιά ίνε ς' αψτό, όστε αμάν πίσο στις δεκάδες χιλιάδες τον ΕΜΠΡΟΛΑΤΟΝ, πας το παράδιγμα τον εμπρολάτον να οργανόσυμε τι δου-όλις τις μάζας τον κολχοζιόν κε κολχόζνικον.

Μα πάλι δεν έχι τζαρά να φιλάγουμε ος τον κερό, π
το κάθε κολχόζ με το νύ-τυ θα σόνι σ' αφτό το ποριάντο
που άρταχ χάρακσαν τα καλίτερα κολχόζια. Το υστάδ
χοριατικυ-νικοκιριάτικυ αρτέλ πρέπι να ζμίγνι το όπιτ τον εμπρ
λάτικον κολχόζνικον κε να κάμι γιαρτίμ στα απισνά κολχ
ζια για να καταχτίσουνε κε αφτά το όπιτ τον καλίτερον κολ
χοζιόν.

Νά γιατί το ΤσΚ τις πάρτιάς-μας κε ι κιθέρνισι
λαν το ζίτιμα για το μετάλαγμο το υστάθ το χοριατικο-
κοχιριάτικο αρτέλ.

Το υπερνό ουστάβ το αρτέλ ήταν καμωμένο κε
στα 1930.

Το παλιό υστάθ έδιχνε, με τίλογες υςλόβιες i μονο
κοκίριδες ZMIXKYNTΕ στα κολχόζια. Αφτό έδιχνε, απο

να πείραζε τη δουλιά στο κολχόζι. Μα το παλιό υστάθ, σχεδόν, τίποτες δε λεί γι' αφτό, τίλογα να γυροχλέβις την κινονικί (ομπστζέστθενι) μεγάλη παραγογι. Μα κε τίλογα αφτό μπόρνεν να έλεγε γι' αφτό, το τί ακόμα, τίλογα έπρεπε στο όπιτ δεν το ισλάισε ε' αφτό τον κερό, μπαρόχ, ε' αφτί τι δουλιά μαθένισσκαν μιλιόνια χοριάτες πας απλογνό-τους το όπιτ κε αντάμα μ' αφτός μαθένισσκειν όλι ι πάρ-τιά-πα.

Στο παλιό υστάθ τίποτες δεν ίχανε για τις κολχόζικες μπριγάδες, μα αντάμα μ' αφτό στα περχζμένα χρόνια ι μπριγάδες ίνταν σαν θάσι τις οργάνοσις τις δουλιάς στο κολχόζι.

Το παλιό το υστάθ, σχεδόν (ποτζτί) τίποτες δεν έλεγε γι' αφτό, τίλογα να θάλουν τιμί στι δουλιά του κολχόζινικου κε τίλογα ΝΑ ΜΙΡΑΖΥΝ ΤΑ ΝΤΟΧΟΤ. Μα κε τίλογα αφτό μπόρνεν εκί να ίτυν γραμένο, όταν στα 1930 τα κολχόζια ακόμα μόνο πσιρίσαν να περάζυν απ το μίραζμα πας τις πσιρείς στο μίραζμα πας τι δουλιά.

Στο παλιό το υστάθ δεν ίταν παρμένες στο ισάπ ι μεροπριάτιες για την εκσασφάλισι του υστόιτζιθουστ τις κολχόζικις παραγογις, για την οργάνοσι του υστόιτζιθουστ του υστάθ τον κολχόζινικον κε στα ρυκοθοτιάστζι κάδρα. Μα κε, τίλογα τύτο μπόρνεν να ίταν παρμένο στο ισάπ, όταν στα 1930 όλα-πα ακόμα θρισκότανε σε κίνισι (τβίτζένιε). Τα μιλιόνια τον κολχόζινικον, που κατατλίγαν έμπρο στα ζόρια, θγένισσκαν τότες απτο κολχόζι για να μπένουν πάλι στο κολχόζι ίστερα απο κάμποσο κερό. Το μπέλιγμο τον πρόεδρον κε μπριγαδί-ρον τότες μόνο πσιρίθην. Το ντινκάιμο τον ανθρώπον στι δουλιά ακόμα δεν ίταν, μα μόνο αφτό το ντινκάιμο, μπαρόχ, τίπους έκσασζεν.

Στο παλιό υστάθ αν ίτυν-πα γραμένο, ότι τα χτινά δεν τα κινονικοπιούν (ομποπστζεστθλιάιουτ), μα το ζίτιμα για

τι σοοτνοσσένια το βασικό ομπομπστζεστθλιόνι νικοκιριό το
κολχόζ κε το ποντσόμπνι νικοκιριό τις κολχόζικις αθλίσ πάλι
ντρανισσκάτεντον όχι καλά γρικόμενα απ' αυτό, ότι το κίνο-
νικό νικοκιριό ακόμα δεν ήταν δυναμομένο, φέρμες τις χτινο-
τροφίας σχεδόν τεκμίλ δεν ήτανε κε δε φένονταν, σε τίλογα
πρεντέλ ίχε τζαρά να αφίνουμε τον τζλένο το αρτέλ να έχι
απλογνύτ νικοκιριό για να μιν χαλάνι αυτό τιν κινονική
παραγωγή.

Απ' αυτό, ότι το ζίτιμα για το υστάθ το χοριατικο-νι-
κοκιριάτικο αρτέλ---ίνε ζίτιμα για τιν οργάνοσι το ζίσιμν τον
μιλιόν κολχόζνικον, απ' αυτό, ότι η δουλιά εδό πάι για τα
ιντερές δεκάδον μιλιόν ανθρώπον, το χοριατικο-νικοκιριάτικο
οντέλ το ΤςΚ κε το Ναρχομζέμ τις ΕΣΣΔ μέτρισαν, ότι
ίνε χριαζόμενο για τιν ομπσλύζζιθανια το προέκτ στο υστάθ,
που έκαμαν να σορέθουνε σας τους υντάρνικους---τους καλύτερους
κολχόζνικους ανθρώπους, για να δουλέθουνε αντάμα-σας पास το
προέκτ το υστάθ.

Νά για όλες αφτές τις δουλιές, για όλα αφτά τα ζιτι-
ματα εμís πρέπει να λαχαρδέθουμε αντάμα-σας, για να έθρουμε
αφτά τα ισάζματα, που πρέπει να κάνουμε στο παλιό υστάθ
το χοριατικο-νικοκιριάτικο αρτέλ.

Εδό σας δόγουμε το προέκτο το υστάθ, που το έκανε
ραζαραμπότατ το χοριατικο-νικοκιριάτικο οντέλ το ΤςΚ τη
πάρτιας κε το Ναρχομζέμ τις Ένοσις. Αφτόίνε ΠΡΟΕΚΤΟ
Εμís εδό όλα δε μπόρναμε να τα πάρουμε στο ισάπ. Εγ-
κζέρο καλά, ότι ο καθέννας από σας εδό θα χαράζει άλιαχ πο-
λά, που σε μας, μπέλτιμ, κε δενέρχυντε στο νύ-μας-πα. Εμ-
θέλουμε αντάμα-σας το κάθε πύνκτο αφτό το υστάθ, πάνο
θάσι αφτό το όπιτ, που έχι καθέννας από σας στι δικί-το μαρέ
το όπιτ το πρόεδρν, το μπριγαδερν, το ριαντοθόι κολχόζνικον
τις ραμπότνιτσας στι φέρμα κ.τ.λ., αντάμα-σας το κάθε πύνκτο
το κάθε κομάτι το υστάθ ΔΙΧΟΣ ΣΠΥΔΑΖΜΟ, αν χριαζό-

περὶ αὐτὸ κάμποσες μέρες-πα, νὰ ντρανίσουμε καὶ νὰ λέγουμε
ἑξῆς ὅλη τι μάζα τὸν ριαντοβοῖ κολχοζιόν καὶ στα ἀπικινά
κολχοζία: νά, τίλογα πρέπει πάνω στὴ βάση τοῦ ὀπιττονεμπρο-
λάτικον κολχοζιόν νὰ χτίζουμε τὸ κολχοζικο ζῆσιμο, νά τί-
λογες ποριάτικες πρέπει νὰ μπάσουμε στα κολχοζία γιὰ νὰ
κυτζίραέουμε τι δουλιὰ τζάλκα ἐμπρο.

II

ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ

Εἰς το κσέρετε, ὅτι ὁ τόπος στο κράτος-μας, ἀντάμα
καὶ ὁ τόπος, πὺ χαπατέβουν τα κολχοζία. Σίφονα με τὸς θα-
σικός-μας νόμος, ἴνε οἱμπστζεναρόντνι κρατικὶ ἰδιοχτισία. Ὁ
τόπος, νέ πυλισσκάτε, νέ πετάχκετε, νέ αγοράζουν-το καὶ νέ
δύγουν-τον στὴν ἀρέντα.

Τώρα, ὅταν τὸ πολὰ τὸν τόπο τὸν χοριατόν τὸν ἱσλι-
τρέβουν τα κολχοζία, ὅλα τα μεζζαίδα, πὺ ἐμπρο χόριζαν
τὸν τόπο τὸν χοριστόν τζλένον τὸ κολχοζ, χάβαν. Ὅλα τα
τζολί κομάτια τώρα ἴνε ζμιγμένα σ' ἓνα μασίθ καὶ θρίσκοντε
στο κολεχτίβικο ἱσλιτράιμο ὅλο τὸ ἀρτέλ. Αὐτό τὸν τόπο
ἀλὶθινὰ τὸν πότισαν με τὸ ἔμα καὶ τὸν ἰδρο-τὸς ἰ δουλεφτά-
δες χοριάτες.

Πιχτά στὶς στερνὲς ἐκατηντάδες χρόνια ἰ ρόσι χοριάτες,
πὺ τὸς μαγαντράιβεν τὸ νατζάλστβο τὸ τσάρου, πὺ τὸς βασά-
νιζαν καὶ κυπάνιζαν ἰ πομέστζικι, σικύτενταν χαρσσύ στὸς
αρχοντάδες χαρσσύ στὸς τζινόβνικὸς τὸ τσάρου. Μα καμία-πα
αφτές ἰ θοστάνιες δὲν νίκαναν καὶ ὁ τσαριζμός, πὺ τὸς νίκα-
νε φύρκιζε τὸς ποθστάντςους πες τὸ ἔμα.

Οι χοριάτες, που τους ταλαίωσαν οι πομέστζικι, τσακοπαμένοι από ξιγό τον τζινόβνικον του τζαριζμού, κατατλιζμένοι πες τα παπαδικά και πολιτσειζκι δίχτια, ζυλιζμένοι από μάνκανο του χιτλίχ και του υππράιμου, ήταν δίχως χυράιμο χαρσού στους πομέστζικους, χαρσού στην κιθέρνι του τσάρου!

Από $\frac{1}{3}$ ως το $\frac{1}{2}$ απ' τη σοδιά-τους χυπαράιωσαν οι κροδοσόσι-πομέστζικι απτους γαριπς-χοριάτες για την αρέντα του τόπου, που οι πομέστζικι χυπαράιωσαν απτους χοριάτες. Ο ρύβλια πλυγάριζε ο πομέστζικος στον χοριάτι για να καματέβι τεχμύλ τον τόπο-του με το χοριάτικο χρασίμ. Το τεμίζκο ντοχότ-του χοριάτι το πολά το πέρισσκε ο τσάρος με φόρους (πόντα-τι) και ανκαριές (ποβίνοςτι). Ο χοριάτις, που είχε ένα άλλογο είχε υχόμ στο χρόνο να κσοδέβι 5 ρύβλια για να αγοράζι χρασίμ και πράμα. Για να βγύνε απ' αυτό ήταν μόνο μια στράτα—με τις ρίζες να χυπαπαέβουν το στρόι τον πομέστζικον και καπιταλιστόν στη Ροσία.

Μόνο τότες, ανίχτεν ο τζαρά για το λικχίταριζμα τον πομέστζικον, όταν στη Ροσία γενίθεν ο ρεβολιυτσίονι τάκσι, το προλεταριάτο, που μπαςσχάρεψε να σταθί επικεφαλής του ρεβολιυτσίονι κινήματος τον χοριάτικον μαζόν, που κάτο από ρυκοβότςτβο του ΛΕΝΙΝ πήγε τους δουλεφτάδες χοριάτες πίσο-τις.

Μόνο τότες, όταν ο εργατικί τάκσι είκοσε όλους τους δουλεφτάδες ανθρώπους στο πολέμιζμο χαρσού στον τσαριζμό, πραγματοποιήθηκε (οργανωστέθιλας) το θεκοδέτζνι νύνιζμα των μιλιόν χοριατόν για τον τόπο.

Μα μπαρόχ το μικρό χοριάτικο νιχοκιριό απόμινε. Σαν αποτέλεζμα του Οχτόβρι εμείς τους πομέστζικους τους λικχίταρισαμε. Μιράσαμε τον τόπο ανάμεσα στους χοριάτες, στενέπεσαμε τα τζαράιδα τις κυλακιάς, μα ο στράτα στο ζαζζίτοτζνι ζιζιμο, ζερ ήταν αφτί ανιχτί στο μικρό νιχοκιριό, στον γαρίπ-χοριάτι; Νά, εείς εδώ ο υντάρνικι, που σореφτίκατε το κσέρετε.

ότι μόνο λίγο κυλάκι-πλύσι δάιναν έμπρο, μα ι πολί χοριά-
τες δε μπόρναν να πάγυν στο ζαζζίτοτζνικο ζίσμο, αν έφτα-
γε-πα ι Σοβιετική εκσυζία (βλαστ) κάθε λυγας γιατίν στα
μικρά νικοχιριά.

Μα μ' αφτό, είντροφι, ήταν χαμομένο μόνο το πρώτο
κομάτι τις δουλιάς. Τον πομέστζικο τον χάσαμε.

Γι' αφτό πολλές φορές έλεγε ο Λένιν. Ακόμα στα 1917
στο πρώτο Βξεροζίςκι σινέδριο τον χοριάτικον ντεπυτάτον ο
Λένιν ίπε:

«Εντιρίμ, εμís θα κάθουμε, τίλογα κε έμπρο στα μικρά
νικοχιριά, αν ίμας-πα λέφτερι άνθροπι στον λέφτερο τόπο,
όλο ένα μας φοθερίζι τι κι' άνίνε-πα ο χαμός απ' αφτό, ότι
το χάλαμο κυτζιραέρχετε κάθε μέρα, κε κάθε όρα». (Λένιν,
τ. XX σελ. 417).

Στα 1918, στο λόγο-τυ στις ντελεγάτους τον κομιτέτον
τον γαρίπον τυ Μοσκοθίτικυ όμπλαστ ο σιν. Λένιν ίπε:

«Το μίραζμα ήταν καλό μόνο για το πσιρίμο. Αφτό
έπρεπε να δίκσι, ότι ο τόπος πέρχετε απτους πομέστζικους
κε δόχχετε στις χοριάτες. Μα αφτό δε σόνι. Το γλίτομα ίνε
μόνο στο κινονικό καμάτεμο τυ τόπου...Ι κομόνες, το αρτέλνι
καμάτεμο, ι τοθαρίστζεσθές τον χοριατόν—νά πυ ίνε το
γλίτομα απτο χιτλίχ τυ μικρύ νικοχιριύ, νά πυ ίνε ι τζαρά
για το ζίκομα κε τιν καλιτέρεπει τυ νικοχιριύ ι ικονομία τον
δινάμεον κε το πολέμιζμο χαρσού σιν κυλακιά, χαρσού στις
χαραμοφάδες (τυναιάντσι) κε σιν εκσπλοατάτσια». (Λένιν. τ.
XXIII σελ. 282).

Στα 1919 στο λόγο-τυ σιν πρώτι Βξεσιούζνι είσκεπει
για τι δουλιά στο χοριό ο Λένιν ίπε: «τα μικρά νικοχιριά απ
το χιτλίχ δε θα μπορέσουν να θγύνε», (Λένιν. τ. XXIV,
σελίδα 540).

Για αφτί τι λενινιστική στράτα στο κάμιμο τυ κολεχτί-
δικυ κινονικό νικοχιριύ κε μπίκε ι σοβιετική εκσυζία κάτω απτο

ρυκοθέτῃ το Στάλιν, όταν ἡ πολιτικὴ-μας τὴς ἰνδустριαλι-
ζάτσιας τὴς χώρας, πὺ τὴν περάζουμε δόκεν τζαρά ἀπτα τρα-
χτορικὰ εργοστάσια, ἀπτα κενύργια εργοστάσια τὴς μασσινο-
στροένιας νὰ πεσιρίσουμε νὰ πελίγουμε μπόλικα τράχτορα κα
μιχανὲς στὺς κολχόζικους χοριάτες.

Κε νά, σὶντροφι, το ἀποτέλεζμα: ἡ κολχόζνικη χοριάτες
ἐσπιραν πέρσι 101,7 μιλιόν. γα τόπο. Πολά ἀπὸ εκατό μι-
λιόνια γα ἐσπιραν ἡ κολχόζνικη χοριάτες πέρσι. Μα ἐμπρο ἀπ
το ντυχύς ὅλι ἡ πομέστζικη ὅλι ἡ κυλάκι, ὅλι ἡ σερεντνιάκι
κε γαρίπ, ὅλι σ' ἓναν τόπο σπέρνισσαν 105 μιλιόν. γα. Σιμέ-
νι, ὅτι μόνο τα κολχόζια πέρσι στὴ χώρα-μας ἐσπιραν σχεδόν
(ποτζί) τόσο, τιχαντάρ σπέρνισσαν ἡ πομέστζικη, ἡ κυλάκι,
γαρίπ κε μεσεί χοριάτες—ὅλι σ' ἓναν τόπο ἀπτο ντυχύς
ἐμπρο (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Νά πὺ ἴνε αὐτί ἡ δύναμι το
κολχόζικου στρόι, νά πότες πραγματοποιήθηκε το θεκοθέτζνι
νόνιζμο το χοριάτι-μας. Σίμενι, ὅτι τώρα ἡ δουλιὰ ὅλι ἴνε νὰ
ισσλιτραέθουμε αὐτό τὸν τόπο, τίλογα πρέπει νὰ πάρουμε ἀπ'
τὸν τόπο ὅλο αὐτό, τί μπορί νὰ δόκι, μα πέρουμε ἀπ' αὐτό
ὡς τώρα-πα εμὲς ντυπιαχτικὰ ἄλιαχ λίγο. Πας τὸν τόπο,
πὺ το κράτος δόκεν στὰ κολχόζια γιὰ το ἰσσιλτραίμο ὅλι
τὴς μάζας τὸν δουλεφτάδον πας πύιο τὴν ἀνικε το 1935 θὰ
δουλέθουν 230 χιλιάδες τράχτορα, εμὲς πέρουμε σοδιά τόσι, πὺ
κατλίγο μόνο ἴνε πολά ἀπτι σοδιά, πὺ πέρισσαν ἀπτο ντυχύς
ἐμπρο. Ἡ δουλιὰ ἴνε, ὅτι ποριάντοκ στὸν τόπο-μας ἀκόμα οἱ
τώρα-πα δὲν ἴνε ὅσο χρειάζεστε.

Ἰνε εκατοντάδες φάκτα, όταν γιαγαλέθουν ἀπ τοὺς νόμοι
το κράτους, δίχος νόμο μεταλάζουν τα εἴνορα (γρανίτσι) το
κολχόζιόν, τὸν τόπο ἀπτο ἓνα κολχόζ το δόγυν στο ἄλο,
δουλιὰ το ζεμλευστρόιστθι ἴνε πεταγμένι, τα σεθοομπορότ τὴ
περάζουν στὴ δουλιὰ μόνο στὰ μισὰ κολχόζια, ἴσα νὰ το λέγουμε
εἰς μας ἀκόμα δὲν ἴνε λὸν ἀπλά ποριάντοκ στὸν τόπο.

Μπαρόχ' ίνε φάκτο, ότι στο κολχόζ «ΒΟΡΟΣΣΙΛΟΒ»
το Αζοβο-Τζερνομόρσκι κράι ος τόρα-πα κάθε χρόνο μιράζον
τον τόπο-τους. Ακόμα στουτυρί στα 1933 απ' αυτό το κολ-
χόζ, πήραν το μισό-τους τον τόπο κε το δόκαν σ' ένα άλλο
κολχόζ, τ' άλλο το κομάτι-πα το δόκαν στο περίγοροτνι νικο-
κιριό κε έτσι μπόλεψαν τον τόπο το κολχόζ, όστε ι μπρι-
γάδες νταγλέφταν ος τχ 7 χιλιόμετρα απο χοριό.

Ίνε φάκτο, ότι πάλι σ' αυτό το Αζοβο-Τζερνομόρσκι
κράι στο κολχόζ «ΖΑΒΕΤΙ ΙΛΙΤΖΑ», ο τόπος-το ίνε ντα-
γλιμένος χάλις τιλμπιρί στα τρία σελοδιέτ--12 χιλιόμετρα
σε μια μαρέα κε 8 χιλιόμετρα σ' άλι μαρέα.

Πρέπι ίσα να το λέγουμε, ότι στο υστρόιστβο το τόπο,
ι επιτιχίες-μας ακόμα δε ζόνουνε. Πρέπι μπολσεβίκικα να το
λέγουμε, ότι τέτια κατάστασι στον έμπρο τον κερό ίνε ανταϊά-
νεφτι.

Πρέπι εδó να λέγουμε, ότι ι κολχόζνικί-μας κε λον
πολά ι ρυκοθοντίτελι τον ζεμέλνι κε σοδιετικόν-μας οργάνον
σ' αφτί τι δουλιά δε θάλουν στον απλόγυ-τους τα χριαζόμενα
αρατέματα, δεν αγρικύν, ότι ο τόπος μπορί χαρσού στο πε-
ραζμένο να δúi διό κε τρις φορές πολά ζαιρέ ίστερα απ
αυτό, όταν όλα τα μαζζαίδα, πυ χόρίζαν τον τόπο τον τζέ-
νον το αρτέλ χάθαν, κε όλα τα τζολί ζάνια τα κάναμε
ενιέο (εντίνι) μασιβ, πυ θρίσκετε στο κολεχτίθικο ισλιτράιμο
το αρτέλ.

Μία-μία ι άνθρωπί-μας άλιαχ γυργά πεσιρόν να πιφε-
ρένουν απτιν επιτιχία κε ζμονόν, ότι ι κυλάκι κε ι πομέ-
ετζικι στο εκσωτερικό πέρυνε σοδιά πολί μεγαλύτερι απτι δικί-
μας, κε εμís πρέπι να κατορθόσουμε να έχουμε τέτια σο-
διά, κε όχι τι σοδιά τις τσαρικής Ροσίας.

Ελμπέτ σ' ατύτα τα διό χρόνια ι δουλιά στο υστρόιστβο
το τόπο διάθεν έμπρο. Ίνε φάκτο, ότι όχι λιγότερο από το
1/2 του κολχόζνικόν-μας περάζονε άρταχ στο σεβοομπορότ.

Μα πάλι, πιχτά ίνε έτσι-πα, μυυλέουν ας κανά ραϊόν, για στο ΜΤΣ, για στο κολχόζ, τα τζόλια του σεβοομπορότ, υτζάστ-κες στις μπριγάδες δε χορίζουνε κε άρταχ χυλίζον—υρά, έχουμε σεβοομπορότ, μα μπαρόχ, ας τ' ασλίτ δίχως υτζάστ-κες τις μπριγάδας, όλο αυτό το σεβοομπορότ τίποτες-πα δεν κεσάζι,—πας το χυμ ίνε καμομένο, γιατί εδó όλα-πα θα κατατλίζκουντε στην άνικσι κε στουτυρί, όταν θα χορίζον για τις μπριγάδες υτζάστκες.

Για όλος ίνε γρικόμενος, τίλογα τζιπέλκο ίντον ο τόπος-μας; σαν αποτέλεζμα του κυλάκιου ζαπαρλίχ, με τα λυγάς λυγάς αγριόχορτα. Για να φέρουμε στα ίμερτα αυτό τον τόπο, πρέπει από χρόνο σε χρόνο να τον αλετρίζουμε βαθιά για να χάσουμε απτον πάτο τις τζιπέλκας ρίζες κε τα τζιπέλκα σπερίματα. Μα σε μας πιχτά ίνε έτσι: μιά φορά αλετρίζον τον τόπο βαθιά κε άρταχ χυλίζον: υρά, νικίσαμε το απανό αλετρίζμο.

Ο τόπος αρατέβι αλιθινό ντρανίμο, τον τόπο πρέπει να τον υστραέδουμε, για τον τόπο πρέπει να νιάσσουμε κε να το ντρανόμε, πέροντας στο ισάπ, τίλογα τόπος ίνε εδó, τίλογα ίνε το χόμα, τίλογα αυτό ίνε κλοζμένο στην ήλιο, τί σπέρνισκαμε εδó πέρσι κε προπέρσι, τίλογα εδó ίταν τα αγριόχορτα στο θρουσιγό τον κερό, τίλογα εδó ίταν τ' αγριόχορτα στο χυργάχ. Όλα αυτά στον κερό τις παλιάς τζερεσπολός-τσας, όταν ο τόπος ίταν μακριά,—στον κερό, που κατατλίζκινταν τα μιλιόνια των μικρόν χοριάτικον νικοκιριόν ο χοριά-τις δε μόργεν να τα κάμι. Όλα αυτά τώρα μπορί κε έχι τζαρά να τα κάμι το κάθε κολχόζ.

Δεν ίνε τέτιο κολχόζ, που δε μπορί να εκσεσφαλίζι το αλιθινό ντρανίμο του τόπου, δεν ίνε τέτιο κολχόζ, που δε μπορί να μι πελί το χάλαμο των ζίνορόν-του, δεν ίνε τέτιο κολχόζ που δε μπορί να ντρανίς το κάθε υτζάστοχ του τόπου ανάλογα μ' αυτό, τί αρατέβι.

Κε τότε αν θα το κάνουμε μπορούμε να το λέγουμε ίσα:
ο τόπος εκατό φορές θα πλυγαρίζει το υρνεμό τον κολ-
χόζινικον.

Νά γιατί εμείς μετρώμε, ότι χρειάζετε στο υστάθ
το αρτέλ να ντρανίζουμε τα βασικά μέτρα, που θα εξασφαλί-
σουνε, λον έμπρο, το υστόιτζιθουστ όλις τις κολχόζικις ζεμλε-
πόλζοθανιας, δέφτερο, το υστόιτζιθουστ τον τόπον το ζεθοο-
μπορότ, πας πούια πρέπει να ίνε χοριζμένος ο κολχόζικος τό-
πος σ' όλα τα κολχόζια-πα, τρίτο, το υστόιτζιθουστ τον μπρι-
γάδικον υτζάστκον, που πρέπει να ίνε χοριζμένα, στις μπρι-
γάδες σε κάθε τζόλι το ζεθοομπορότ.

Νά γιατί εμείς μετρώμε, ότι χρειάζετε κε σας παρακα-
λύμε να λαχαρδέθετε γι' αυτό, για να λεί το υστάθ στο ζί-
τιμα το τόπου έτσι:

1. Ο τόπος, που χαπατέθι το αρτέλ ίνε οπιστζεναρόντ-
ναγια κρατικί ιδιοχτισία (ζόμπστθουστ). Αφτός, σίφονα με τυς
νόμους το εργατο-χοριάτικυ κράτους, μπικιτραέφκετε στο αρτέλ
για το ιςσιλτραίμο δίχος θαντέ κε δε μπορί, ύτε να αγορα-
στεί, ύτε να πυλιθί, έτσι κε το αρτέλ-πα δεν έχι υκύμ να
το δόι στην αρέντα.

2. Το ενιέο μαςίθ το τόπου κανα-λυγάς-πα δεν πρέπει
να ιςσιλτραέφκετε. Να χορίσουν τόπο σ' αφτύς, που θγένουν
απτο αρτέλ δεν έχι τζαρά. Αφτί, που θγένουν απτο αρτέλ
μπορόνε να πάρουν τόπο μόνο απτα φτιρτάρκα τζόλια το
κρατικό τζολί φόντυ.

3. Τα τζόλια το αρτέλ μπολέφκυνε σε ζάνια σίφονα
με το επικιρομένο (υθβερτζιτιόνι) ζεθοομπορότ.

4. Στα τζόλια το ζεθοομπορότ στην κάθε τζολί μπρι-
γάδα μπικιτραέφκετε παντοτινό υτζάστκ σ' όλο τον κερό
το ζεθοομπορότ.

Είσι ι κολχόζικι εμπρολάτες, αν πεσιράτε σοθαρά τι
θουλιά στο υστρόιστθό το τόπου, που θρίσκετε στα κολχόζια

στο ισλιτράιμο δίχος θαντέ—τότες θα κυτζίρουμε
δυλιά για τι μεγάλη σοδιά τόσο απεά, τίλογα δεν ήταν καμία.

Τίλογα το κσέρετε, απτις ομπομπστζεσθλιόνι υτζάστ-
κες τυ τόπυ χορίζουε για το απλογνύτ, ισλιτράιμο τυ κολ-
χόζνικυ το σιζίχ-τυ. Μα, ζερ όλο-πα εδό ε' αφτί τι δυλιά
ίνε εσύκυρ; 'Ινε τέτια κολχόζια, για παράδειγμα, το κολχόζ
«NOBAIA ZZIZN» τυ Κόρски όμπλαστ, όπυ ίνε 76 γα
κολεχτιδικο σπέρνιμο κε 51 γα στα σιζίγια τον κολχόζνικον.
Ζερ έχι τζαρά αφτί τιν κατάστασι να τιν μετρώμε σοστί;

ΝΤΑΥΣΣΑ—'Όχι, όχι.

ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ.—'Ινε πάλι ε' αφτό το Κόρски όμπλαστ
το κολχόζ «Ο 3 χρόνος τυ πεντάχροну». Εκί ίνε 42 νι
κοκιριά. Στα 42 νικοκιριά 62 γα ίνε στο σιζίχ-τυς. Ζερ έχι
τζαρά τύτι τι δυλιά να τιν μετρώμε σοστί;

ΝΤΑΥΣΣΑ.—'Όχι, όχι.

ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ.—Χοριστά εδό παρακάτό πάι ι δυλι
στο Αζοβο-τζερνομόρски κράι, στο Σέδερνι Κάφκαςο κε ε
Μπελορούσια. Εκί ίνε έτσι: μετριεσκάτε ο άνθρωπος κολχόζ
νικος, το σιζίχ-τυ ίνε 2-3 γα, μα το φάκτο ίνε, ότι κάθε
κάτο απτο όνομα αφτό τυ κολχόζνικυ ο παλιός μονονικοκιρ
κε το αρτέλ γι' αφτόνα ίνε χάλις σπόσομπ για να μολύτ
για να πάρι όλες τις λγότες. Μα ι καρδιά-τυ κε το νύν
μά-τυ όλο ίνε στο σιζίχ-τυ. 'Ινε τέτι άνθρωπι;

ΝΤΑΥΣΣΑ—'Ινε, ίνε.

ΓΙΑΚΟΒΛΕΒ—Κε πολί-πα ίνε.

Μα ίνε κε αλο-λογάς, τέτια φάκτα, για παράδειγμα
στο Τζελιάμπινски όμπλαστ, πυ τα πολά κολχόζια ος τός
ακόμα μικρές υτζάστκες-πα δε χόρισαν για τυς κολχόζνικ
εδό όλο-πα τύτο το πετάγυνε πας τα κολχόζια, πας το κ
νικό νικοκιριό πετάγυν όλο το νιαζμό-πα κε για τις καρ
πλες, κε για τις πετρώεσκες, κε γι' αφτό, για να δύνυν
στους κολχόζνικους. Ζερ σοστό ίνε αφτό-Αφτό-πα δεν ίνε σο

Εμείς θέλουμε να θάλουμε άκρα πας τα τζαρασιζλίγια,
τίλογα στι μιά, έτσι κε στιν άλι μεριά, κε σας παρακαλούμε
να λαχαρδέβετε για τα τέτια ζιτίματα σ' αφτί τι δουλιά.
Λοὺ έμπρο, εμείς μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να το
αλέγουμε ίσα, ότι το υτζάστοκ, πυ χορίζουν στις _κολχόζνικους
για το απλογνό-τους, ιςλιτράιμο απτις ομπομπετζεστθλιόνι
γαυτζάστκες τυ τόπου χάλις τόπο τυ σιζίχ, πρέπει να ίνε όχι
μεγάλο.

Δέφτερο, εμείς μετρώμε, ότι το ραζμέρ τυ τόπου τυ σι-
ζίχ, πυ θρίσχετε στο απλογνό-τυ ιςλιτράιμο τυ κολχόζ-
νικου το χαράζουνε τα ναρχομζέμ τον ζούζνι ρεσπύμπλικον
πάνο στι θάσι τον οχαζάνιον τυ Ναρχομζέμ τις ΕΣΣΔ.
Τότι τι δουλιά εμείς αν θα τιν ιςάζουμε, τότες θα φέρουμε
μ'αφτό μεγάλι φαιτά στι δουλιά τυ υστρόισθου σ' όλο
τον κολχόζνικο τόπο;-

Ίσαστε εσίς χαίλ μ' αφτό, σίντροφι υντάρνικι;
ΝΤΑΥΣΣΑ - Σοστά.

III

ΓΙ'ΑΦΤΟ, ΤΟ ΤΙ ΚΙΝΟΝΙΚΟΠΙΙΤΕ ΚΕ ΤΟ ΤΙ ΔΕΝ
ΚΙΝΟΝΙΚΟΠΙΙΤΕ ΣΤΟ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ-
ΝΙΚΟΚΙΡΙΑΤΙΚΟ ΑΡΤΕΛ

Περνό στο ζίτιμα γι' αφτό, τίλογα ερέτςτθα τις παρα-
γαγίς (προϊζθότςτθα) κινονικοπιύντε κε τίλογα δεν κινονι-
κοπιύντε στο χοριατικο-νικοχιριάτικο αρτέλ.

Στο ντοχλάτ-τυ στο XVII παρτσινέδριο ο σιν. Στάλιν
γρικόμενα, πυ δεν πελί κανα-λυγάς-πα αλο-λυγάς λαχίρδεμο,

ίπε, γιατί το αρτέλ στις τορινές υελόδιες ίνει μοναδική αλήθεια
φόρμα τυ κολχόζικου κινήματος. Ο ειν. Στάλιν ίπε, ότι
α) το αρτέλ εστιά ζμίχνι τα προσοπικά, βιοτικά (μπιτοβίε) ιντε-
ρέσα τον κολχόζνικον με τα κινονικά-τους ιντερέσα, β) το
αρτέλ καλά κάμει πριςποσομπλιάτ τα προσοπικά, βιοτικά ιντε-
ρέσα στα κινονικά ιντερέσα, δίνοντας τζαρί μ' αφτό χυλάι να
διαπεδαγογίσαμε (βοσπιτάτ) τους απσεζνός μόνονικοίριδες στο
πνέθμα (ντυχ) τυ κολεχτιδιζμού. Ο ειν. Στάλιν έδixε, ότι
τζλένι τυ αρτέλ, μπιλνέθουν απτους τζλένους τις κομόνας μ
αφτό, ότι έχουν στο προσοπικό-τους ιεελιτράιμο επιτικά πυλιά
μικρό πράμα, χτινό, ζαιρέ, εζίχια.

Τίλογο βασικό ίταν αφτό το ζίτιμα, το δίχνι άρτα
αφτό, ότι στα 1930 στο ζίτιμα για το χτινό, ίταν, τίλογ
ίπε ο ειν. Στάλιν στο πρότο εινέδριο τον κολχόζνικον
«μικρή νεντοραζομένηια με τις κολχόζνιτσεε». Ακόμα ίστερ
απ' αφτό, όταν στο παλιό το υεσάθ ίταν γραμένο, ότι «ε
νικοιριά, πυ έχουν ένα χτινό το γαλατερό πράμα δεν
κινονικοπιών. Στα νικοιριά, πυ έχουν κάμποσα χτινά αφίν
το προσοπικό ιεελιτράιμο ένα χτινό, τ' άλα τα κινονικοπιών
—σε πολά όμπλαστ τις χόρας-μαε παε τα λυγάε-λυγάε μα
νάιδα ακόμα κότεθάν να κινονικοπιών τα χτινά τον τζλέν
τυ αρτέλ. Έτσι ίταν ακόμα στο πεερίριο τυ 1931,
παράδειγμα, στο Σρέτνι Βόλγα, πυ ίρτεν ραετ να ταραχτί
Κεντρικό Κομιτέτ τις πάρτιαε, για να δύνουν ακεαπίεα
τζλένους τυ αρτέλ, πυ κινονικοπίεαν τα χτινά-τους ταπ
με απλογνό-τους το ιεεστάχ, μα αε τ' αελίτ αφτό ίταν κα
μένο ζορλιτά!

Σίφονα με το ΠΡΟΕΚΤΟ τυ υεσάθ έχι τζαρά
κινονικοπιόμε:

«Όλο το εργατικό πράμα, το χοριατικο-νικοιριά
χρασίμ, τα επεριματικά ζαπάε, τις φαγούρεε, τι χαντάρ
χριαζόμενο για το φαίζιο τυ πράμα, πυ ίνε κινονικοπιόμε

το νικοχιριάτικο χτίρια (ποστρόικι), που ίνε χριαζόμενα, για το πέραγμα του νικοχιριού του αρτέλ και όλες τις πρετ-
πριάτιες για την περεαμπότικα τον προντόκτον του χοριά-
τικου νικοχιριού.

Σίφωνα με το προέκτ του υστάθ:

«Δεν κινονικοπιόντε κε απομένουν στο προσωπικό ισελιτράιμο
του τζλένου του αρτέλ τα χτίρια, όπου ζι ο κολχόζνικος, το
προσωπικό-του πράμα, τα πυλιά, τα νικοχιριάτικα χτίρια,
που χριάζουντε για το πράμα, που ίνε στο προσωπικό ισελι-
τράιμο του κολχόζνικου».

Δεν κινονικοπιίτε έτσι κε το μικρό χοριατικο-νικοχιριά-
τικο χρασιμ, που ίνε χριαζόμενο για τι δουλιά στο εζίχ του
κολχόζνικου.

Αντάμα μ' αυτό, για να ίνε ι δουλιά γρικόμενι εμείς
μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να λαχαρδέθυμε χοριστά, τίλογα
αυτό ίταν κε στο παλιό το υστάθ, ότι ι πραθλένια ίνε υπο-
χρεομένη αν ίνε χριαζόμενο να χορίζι κάμποσα άλογα για
τιν ομπςλόνζιθάνια τον προσωπικόν αρατεμάτον τον τζλένον
του αρτέλ. Αυτό ίταν στο παλιό το υστάθ γραμένο, μα σε μας
πιχτά τότε την απλή δουλιά δεν την περάζυνε. 'Ινε πολί τέτυ
ραμπότικι, που νομίζυνε, ότι αφτί ίνε άλιαχ- «εμπρολάτες»
κε απ' αυτό-πα δε νίεσκυντε χαίλ να χορίζυνε για τον κολ-
χόζνικο άλογο για να πάι στο μπαζάρι, για να αλειτρίζι το
ογορότ-το, να γιορτάζι το ντυκόν-το κ. τ. λ. (ΚΙΝΙΣΙ ΣΤΙ
ΖΑΛΑ). 'Ινε τέτυ «εμπρολάτες», κε πολί-πα. Απ' εδό-πα
ο τζλένος του αρτέλ ίνε ανανχαζμένος να πιάνι άλογο απ'
τίνα; Απτον μονονικοχίρι για να πάι στο μπαζάρι, να αλε-
τρίζι το ογορότ-το. Τί φαιτά έχι αφτός, ταπλός εμπρολάτις
ρικοθοντίτελιος, που δε χορίζι κατλίγα άλογα για την ομπςλόν-
ζιθάνια τον αρατεμάτον τον κολχόζνικον; Τίποτες-πα φαιτά
δεν έχι. Αφτός νομίζι, ότι αφίκε το άλογο για την κινονικί

δουλιά, μα στ' ασλίτ ο κολχόζνικος τον πλυγάριζεν με τὴν
παρακάτι δουλιά στο κινονικό νικοκιριό. Το κινονικό νικοκιριό
δεν ἔχι κανά-λугάς φαιτά-πα ἀπ' αὐτός τος ρυκοβοντίτελιος.
Μα ἔτσι κε δεν ἔχι φαιτά το κολχόζνικο νικοκιριό ἀπ' αὐτός
τος ρυκοβοντίτελιος, πυ πότες κι' ἀν' ἴνε-πα ἴνε ἔτιμι, τ'ἄχ' στον
κερό το τιμάρεμυ-πα μ' ὅλο-τους το ιεστάχ στο γιόρταζμο, με
καμπανέτσεσ να κάμυν κατζάι τος μυσαφίριδες πας ὅλα τα
κολχόζνικα ἄλογα στο ντυκόν το καλότα γιά το χυντά-τους το
κορίτσι.

Ἰνε τέτια φάκτα; Ἰνε. Εἰς πρέπει να οπλίσομε (βοορυ-
ζζίτ) τος κολχόζνικος κε χαρσσύ ε' αὐτός, ταπλός εμπρολάτες,
μα ας τ' ασλί-τ καθιστεριμένος (οτστάλιχ) ἀνθρώπος, πυ ἴνε
ἔτιμι να μι δόγυν στον κολχόζνικο ἄλογο, τ'ἄχ' τότες-πα,
ὅταν αὐτός ἔχι μεγάλη ἀνάγκη να πᾶι στι μπολνίτσα γιά στο
μπαζάρι κε χαρσσύ ε' αὐτός, πυ ἔχυν μέγα ἀντέτ να δόγυν
τ' ἄλογα κε χοριστά αν το ἀρατέβι ο χυντάτ γιά ο καλότα-
το. Νά γιατί μετρώμε, ὅτι ἴνε χριαζόμενο στο υστάβ ἴσα να
το λέγομε, ὅτι ι πραβλένια ἴνε ἱποχρεομένοι να χορίζι κάμποσ
ἄλογα γιά τιν ομπσλύζζαθνια τον προσοπικόν ἀρατεμάτο
τον κολχόζνικον, κε νομίζο, ὅτι ἐδό εἰς-πα θα νίεσκα
χαίλ μ' αὐτό. **ἸΣΑΣΤΕ ΧΑΙΛ Μ' ΑΦΤΟ; (ΕΝΑΣ ΑΠ
ΤΙΣ ΝΤΕΛΕΓΑΤΙΣ ΔΕ ΝΙΣΣΚΕΤ ΧΑΙΛΣ ΚΕ ΣΑ
ΛΕΒΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ-ΤΥ).** Ο εἰντροφος πρόεδρος το κολχ
σαλέβι το κεφάλι-τυ. Τί ἴνε αὐτό, φένετς, αὐτός γιρέβι.
τ'ἄλένος το ἀρτέλ-τυ να πλυγαρίζι στο μονονικοκίρι εκατό
ὄλια γιά το αλέτριζμο το ογορότ-τυ, κε ἴστερα να τον πλυγ
ρίζι με παρακάτι δουλιά στο κινονικό τ'όλι. (ΝΤΑΪΣΣΑ
«Σοστά»).

Τίλογα στέκατε ι δουλιά στο ἄλογο ἴνε χριαζόμενο.
δουλιά—ἴνε το πράμα. Εἰς ἀκόμα στιν πραχτική ἴνε πᾶ
τσαδίζματα. Ακόμα ἔχουμε πολά ραϊόν κε ἀνθρώπος, πυ
τ' ασλί-τ γιά τρανόν μόνο στιν ἀνάπτικς τις φέρμας

αλο-λιγές, —περάζουν τι δουλιά μόνο να αναπτύξουνε το προ-
σοπικό πράμα τον κολχόζνικον.

Δεν πρέπει να ζμονόμε, ότι τι χτινοτροφία τον κολχόζνικον
στα στερνά τα χρόνια τιν τράβικε στο τζουχούρ το κυλάχικο
λίσσαχμο κε ι απλί πιστία τον κάμποσον σερετνιάκον κε χαρίπον,
που κατέθαν κάτω στιν κυλάχικη προδοκάτσια κε πριν να μπόνε
στο κολχόζ έσφαγναν το πράμα-τους, έτρογαν απτο χραρ
πολά, στέκεντον πες τ' γύλα-τους το κρέας, χαράμοναν κε
σαπίζανε το κρέας κάτω απτο λόζουνγ—«μιά μέρα το κρέας
αν ίνε-πα δικό-μου ίνε» «Σφάκσε, τόρα αφτό δεν ίνε δικόμας,
σφάκσε τί κι' αν ίνε-πα θα το πέρουν». Απ' αφτό το τζουχούρ
μπορούμε να θγάλουμε πάνο τι δουλιά τις χτινοτροφίας μόνο
τότες, αν θα αναπτύξουμε κε τις κολχόζνικες τοθάρνι φέρμες
κε το ποτσόμπνι νικοχιριό τον κολχόζνικον.

Πας τα δομένα τις Κεντρικίς Υπραθλένιας τυ λαικού-
νικοχιριάτικυ υτζότ στον Ιόνι τυ 1934, στα κολχόζια κε στο
ομπομπστζεστθλιόνι κοπάδι, λον έμπρο στις φέρμες ίνε σερε-
μένι ι μεγάλη μάζα τυ πράμα—9,800 χιλιάδες τυ ρογάτι
πράμα, 3,700 χιλιάδες εσιρίδα, 14,100 χιλιάδες πρόβατα
κε τραία. Μα μπαρόχ ι φέρμες—ίνε κενύρια δουλιά, ας τ'
αζλί-τ, αφτές ι φέρμες πεσίρσαν να αναπτύξουντε μόνο τρία
χρόνια πίσο, στι δουλιά τις οργάνωσης φέρμον ταζόρια ίταν κι' άλα
πολά, παρά στι δουλιά τις οργάνωσης τυ μεγάλυ τζολί νικο-
χιριό.

Στα 3-4 χρόνια ι φέρμες αντάμα με τα σοχόζια ίνταν
χάλις βασική μπάζα στο είκομα τις χτινοτροφίας, στιν καλι-
τέρεπσι τυ κατζεστθ τυ πράμα κε στο όσιμο τις τοθάρνι
προντύχτιας.

Μα βασική μπάζα — δε σιμένι, ότι αφτί ίνε μοναδική.
Μπαρόχ ι κολχόζνικι στο προσοπικό-τους ιςελιτράιμο στον Ιόνι
τυ 1934 ίχαν 17,200 χιλιάδες κεφάλια ρογάτι πράμα

δουλαδὶ, σχεδόν (ποτζίτι) διό φορές πολλά, παρά στις φέρμες,
5,400 χιλιάδες κεφάλια εσσιρίδια, δουλαδὶ, μιά κε μισή φορά
πολλά, παρά στις φέρμες, 17,500 χιλιάδες πρόβατα κε τραία,
δουλαδὶ πάλι τόσο πολλά, παρά στις φέρμες. Μα μπαρόχ δου-
πα κσέρουν-το, ότι σε μας ακόμα ίνε πολύ κολχόζνικι, πυ
δεν έχουν χτινά. Σε μας σε εντινίτσε: μετρισκόντε ι κολ-
χόζνικι πυ έχουν εθινομάτκες, σε μας ακόμα ίνε μιλιόνα
κολχόζνικι, πυ δεν έχουν πρόβατα, μα μπαρόχ το πρόβατο
ίνε λον φαιταλίδχο πράμα, πυ πας τον υρνεμό του ανθρώπου
απσά τον πλυγαρίζι με κρέας, με μαλί κε με γάλα. Για α
πάρουμε τα ορνίθια, τα εσνάρια, τα παπία, τα μισίρια, τα
κρόλικα, τα μιλίσσα—ζερ λίγι ίνε σε μας ος τόρα εμπρολά-
τες κολχόζνικι κε κολχόζνιτσε, πυ θέλουν να μαχτανεφτόν
μ' αφτό, ότι δε δουλέβουν πας αφτά τα «μέλοτζ», σαν το
ορνίθι για τα μιλίσσα, για το κρόλικ, για το παπί, για το
εσνάρι, για το μισίρ.

Να κυτζιρέβουμε πρέπι κε το βασικό—τις φέρμες κε το
ποτζόμπνι—προσοπικό νικοχιριό τον κολχόζνικον, κε να το
κυτζιραέβουμε-πα έτσι, όστε στα 2-3 χρόνια να σκεπάσμε
τεκμίλ το ζαράρ, πυ έκανε στι δουλιά τις χτινοτροφίας
λίσσάρκι κυλακιά.

Νά γιατί το υστάθ του αρτέλ κε θάλι στις υποχρεώσεις
του αρτέλ να οργανόσι φέρμες κε υποχρεωτικά να αναπτύξουν
στα χριαζόμενα πρεντέλ το ποτζόμπνι, χτινοτροφικό, προσο-
πικό νικοχιριό τον κολχόζνικον.

Πας αφτό το ζίτιμα εμῖς μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμε-
να γράφουμε στο υστάθ έτσι:

Το κάθε κολχόζνικο νικοχιριό στα ζαιρεδὶ, παμπαχί, τζα-
τρί, σκυλί, καναθί, καρταφελεόδοστζνι, τζάνι κε τζα-
ρχιόνια μπορί να έχι στο προσοπικό-το ιεσλιτράιμο χτινο-
τα 3 κεφάλια γιάσσκο ρογάτι πράμα, ος τις διό εθινομά-
τες.

και με το πριπλότ, εις τα 15 πρόβατα και τραία και όσο
θέλει πυλιά, κρόλικά και μιλίσσα.

ΠΑΡΑΤΙΡΙΣΙ.» Στα ραιόνια τις χτινοτροφίας, όπου το
χοριάτικο νικοκιριό δεν έχει μεγάλη σημασία στο νικοκιριό
(τα ραιόνια τις μι νομαδικής (και κοτζεθόγο) χτινοτροφίας)
και δεν έχει σχεδόν, κανά-λυγας-πα σημασία στο νικοκιριό
(τα ραιόν τις νομαδικής (και κοτζεθόζιο) χτινοτροφίας), τα ναρ-
κομζέμ τον σοιύζι ρεσπύμι τλικον πάνο στι θάσι τον οχα-
ζάνιον το Ναρκομζέμ τις 1 ΞΣΣΔ θάλυνε για τους κολχόζ-
νικους κι' άλλο απσιλές νόρμες στο έσσιμο πράμα, πέροντας,
στο ισάπ τις τοπικές υσλόθιες.».

Τέτιο ραζμέρ στο ποτσόμ πνι νικοκιριό το κολχόζνικου
εμείς μετρώμε ίνε χριαζόμενο να χαράκσυμε, τίλογα εσίς
ντρανάτε, για τα ζαιρεδι, παμπανί, τζακυντρί, σκυλί, καναδί,
καρτοφελνοόδοστζι, τζάνι και τυτε νι ραιόνια «ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ-
ΜΑΤΑ»).

Ήλι δουλιά ίνε—τα ραιόνια τις χτινοτροφίας, όπου
ζεμλεντέλια στο νικοκιριό-τους δεν έχει μεγάλη σημασία—
τα ραιόν τις μι νομαδικής χτινοτροφίας, τέτια ραιόν ίνε πολλά
στο Καζακστάν, στι Μπουριατο-Μονγ όλια και στο Καλμίτσκι
όμπλαστ. Ήλι δουλιά πάλι ίνε—τα τέτια ραιόν, όπου
ζεμλεντέλια δεν έχει σχεδόν κανά -λυγας-πα σημασία στο
νικοκιριό-τους—τα ραιόν τις νομαδικής χτινοτροφίας, τέτια ραιόν-
πα λίγα δεν ίνε, χοριστά στο Καζακστάν και στι Μπουριάτο-
Μονγόλια.

Σ' αφτά τα ραιόν, σ' αφτά τα κολχόζια και χτινοτροφία
πιχτά ίνε σχεδόν το μοναδικό ιστότζνικ στα ντοχότ τον
κολχοζιόν και κολχόζνικον. Για αφτά τα ραιόν εμείς μετρώμε,
ότι ίνε χριαζόμενο να θάλυμε για το νικί κιριό τον κολχό-
ζνικον κι' άλλες μεγάλες νόρμες στο προσωπικό έσσιμο πράμα,
πέροντας στο ισάπ τις τοπικές υσλόθιες, ός τε κάθε φορά σ'
αφτές τις νόρμες να τις θάλυνε τα ναρκομζέμ τον ρεσπύμπ-

λικον πάντο στὶ θάσι τὸν οὐκαζάνιον το ΝΚΖ:μ τις ΕΣΣ
(ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Εμῖς πρέπει ἀντάμα-σας νὰ ντ'ρανίσουμε—νὰ μὶ χαρά-
ζουμε πολὰ γιὰ τὸ προσωπικὸ νικοκ'ιριό, μα δὲ μπορὶ αὐτὸ
μπυδῖνα νὰ πατζαρίζι στὸ δινάμομα καὶ τὶς κινονικὲς θάσις τ
κολχόζι, δὶχος πύια ὅλα-πα θὰ πετάσουν στὸ διάβολο—καὶ τ
κινονικὸ κομάτι το νικοκ'ιριό καὶ τὸ προσωπικὸ ποτσομπνι—τ
νικοκ'ιριό το κολχόζνικου.

Εἰς πὰς αὐτὸ ἀν θὰ ἔχετε ἀμφιβολίες (σομνένια
πρέπει νὰ το λέγετε ἴσα. Εἰλάτε, ἀς κάρουμε ἱσάπ μὴ καὶ ἄλλ
ας το ντινκαέδουμε, ἀς πάρουμε στὸ ἱσάπ το ὅπιτ-σας καὶ τ
νὸνιζμά-σας.

Εἰδὸ πρέπει νὰ το ἔχουμε στὸ νύ-μας, ὅτι το χτινό, τ
τρία κεφάλια το γιάσσκυ πρὰ μα, τὶς διὸ ξθινομάτκες με τ
πριπλότ, τὰ 15 πρόδωτα καὶ τὰ τραῖα ἀντάμα με τὰ νύμα
κρόλικια καὶ μιλίσσα δε θὰ μ'πορέσουμε νὰ τα ντρανύμε, ἐντίμ
στον ἐμπρο τὸν κερό-πα α', μιράζουμε τόσα πὰς το τρυπ
τέν, τίλογα καὶ ἐμπρο με πύιο μαχτανέφκυντε πολὶ κολχό
νικι.—(νὰ πὺ ἴνε, δόχαν-μας τρία-πέντε κιλά πὰς το τρυ
τοτέν—ἀρταχ ἔχι τζαρά νὰ τρώγουμε πσομί με το πσο
(ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»). Γιὰ νὰ ντρανάς καὶ νὰ φαίζις αὐ
το πράμα, σαν ντοπολὺ πελνι στὶς φέρμες, γιὰ νὰ ἔχι τζ
απτις φαγύρες νὰ δόκωμε στὸν κολχόζνικὸ πὰς τὰ τρυπ
νῖδα-τὸ γιὰ νὰ φαίζι τὸ πράμα, πὺ ἴνε στὸ προσωπικ
ἱσλιτράιμο, πρέπει νὰ δουλέδουμε γιὰ τὸ δινάμομα τὶς κιν
θάσις το κολχόζνικου νικοκ'ιριό. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ δουλέ
τίλογα πρέπει, μπόις ξθιλικὰ, κολχόζνικὰ, νὰ δουλέδουμε
αὐτὸ γιὰ νὰ θάλομε ἄκρα πὰς τὴν τορινὶ σοδιά, πὺ οὐ
νῖντα πύια ἀπτο γ' καὶ πὺ μπαρόχ γιὰράσσεβεν μόν
«εμπρολάτι» μόνονι κωκ'ιρι, τὶνα ζγάλην πὰς τὰ 3-5 γ
πο με τὸ εἰδερένιο αλετρίτς, μὰ αὐτὸ κανὰ λογάς-πα
γιαρασσέβι, ἱτς-πα δε γιὰρασσέβι γιὰ τὸ κολχόζνικὸ νικοκ'ιριό

για το μεγάλο, που έχει πολλές εκατοντάδες γα, που ίνε οπλι-
ζμένο με τι σταλινική γουένιτσα κε με το τράχτορο πας τα
τρώσσα.

Εμείς μπορούμε στα 1935 να βάλουμε στην ομπουζζτέ-
νιά-ζας το ζίτιμα για το αρτράιμο στις νόρμες του προσοπικού
ισσλιτράιμου του πράμα στις κολχόζικες αδλές χαρσσύ ε' αφτό,
τί ίτανε στο παλιό το υστάθ, λον έμπρο απ' αφτό, κε ίσα-
ίσα απ' αφτό, ότι δυναμόθηκε ι κινονική θάσι τις κολχόζικες
παραγογίς—ι κινονική ιδιοχτισία.

Τα μιλιόνια τον ανθρώπον το αγρίκισαν, ότι, κόθοντας
τιν κινονική θάσι τις κολχόζικες παραγογίς, αφτί κόθουνε τι
ρίζα τις μπλαγοπολύτζιάς-τους, αντάμα μ' αφτό κε τι θάσι
του προσοπικού-τους νικοκιριού.

Μπαρόχ μόνο εκί, που ι κινονική θάσι του κολχόζ δυνα-
μόθηκε, που ίνε μπόλικα άλογα κε όλα-πα θρίσκουντε σε καλή
κατάστασι, όπου ίνε φέρμα, που σαχιντραέβι όλο το πριπλότ,
όπου όλο το χοριατικο-νικοκιριάτικο χρασίμ ίνε τεκμίλ ισαζμέ-
νο, όπου καλά ίνε οργανομένοι ι δουλιά, όπου το αρτέλ εχτελί
τις υποχρέοσές-του μπροστά στο κράτος κε υσέβι το δόξιμο
πας το τρυντοτέν του κολχόζνικου, μόνο ε' αφτό το αρτέλι
κε έχει τζαρά διχος ζαράρ για τιν κολχόζικη παραγογι στον
κερό να αλετρίζουμε το ειζίχ του κολχόζνικου, έχει τζαρά να
δύγουμε στον κολχόζνικο πας τα τρυντοτνίδα-του, κε ακόμα
στο κρετίτο-πα μπορούμε να τον δύγουμε απτι φέρμα γιάσσκο
πράμα με το γιαρτίμ του κράτους, έχει τζαρά στο κινονικό νι-
κοκιριό να έδουμε σαν ζαιρέ πας τα τρυντοτνίδα,—ιστότζνικο
για το φάίζμο όχι μόνο του κινονικοπιμένου, μα κε του προ-
σοπικού πράμα στις αδλές τον κολχόζνικον.

Σιμένι, ότι κε απ' εδώ πάλι θγένι αφτό το συμπεράσμα,
που έρχετε ραστ να κάμουμε απτο ισλάιμο του κλάδου (ότρασλ)
τις χοριατικο-νικοκιριάτικες παραγογίς:

Δινάμοσε τιν ΚΙΝΟΝΙΚΗ ΙΔΙΟΧΤΙΣΙΑ: σαχιντραί

τις μηχανές, το πράμα στις φέρμες, τον κινονικό τον τόπο, σαχιντράι το άλγο, σαχιντράι το ζαιρέ - αφτό ίνε το απο-τέλεζμα τις σοδιάς-συ.

Περιφρόνα (πρεζιράι) αφτά τα απομινάρια τον παλιόν περαχμένον χρόνον, σαν τος λον απισνός ανθρώπος, πυ για τιν κινονικί βάσι τις παραγογίς λαχαρδέδυνε έτσι, τίλογα έμπρο λαχίρδεθαν για τιν κσένι τσαρικί καζνά ι καζνά, ταπλός, ίνε δογμένι για να τιν αρμέγυνε.

Σαχιντράι τιν κινονικί ιδιοχτισία, σαν το μάτι-συ, αφτί ίνε σοιαστζένι κε ατίεφτι. Μόνο πας τι βάσι-τις εμís θα μπορέσουμε ας τ' ασλί-τ να έχουμε μπόλικο ζαιρέ, πράμα, πυλιά, όθοστζες κε λυγάς-λυγάς άλες προντύχτες.

Νιράνα πας τος ανθρώπος, πυ κλέφτυν τιν κολχόζικι κινονικί κε κρατικί ιδιοχτισία σαν πας τος προδότες (ιζμένικ) τις γενικίς δουλιάς τυ κολχόζ, σαν πας τος βοιθός τον ντυσσ-μάνον τυ κόζμυ. (ΠΟΛΑ ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά!»)

Δόσε στο συντ όλος τος χαμπαιατλίδες στο ζαραρλίδοκ κλέψιμο τις κινονικίς ιδιοχτισίας, για τιμορία (νακαζάνια) μ' όλι τιν αφστιρότιτα τον νόμον τυ εργατο-χοριάτικυ κράτος.

Εμís μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο γι' αφτό άλιαχ γρι-κόμενα να το λέγουμε στο τορινό υστάδ τυ χοριατικο-νικοκρια-τικυ αρτέλ.

Σοστά θα ίνε έτσι, ίστε εσίς χαίλ μ' αφτό, σίντροφ (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά, σοστά!»)

IV

ΓΡΑΦΤΟ, ΤΙΝΑ ΚΕ ΤΙΛΟΓΑ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΠΕΡΝΥΜΕ
ΣΤΟ ΑΡΤΕΛ ΚΕ ΝΑ ΒΓΑΛΥΜΕ ΑΠΤΟ ΑΡΤΕΛ

Περνό στο ζίτιμα για το τζλένσθο, στο ζίτιμα γι' αφτό

τίνα κε τίλογα πρέπει να πέρνουμε στο αρτέλ κε να βγάλουμε
απτο αρτέλ.

Διό χρόνια πίσω στο πρώτο Βρεσούζνι σινέδριο τον κολ-
χόζνικον οντάρνικον ο σιν. Στάλιν έβγαλε μπροστά σ' όλα τα
κολχόζια το πρόβλημα να κάμουν χυλάι το έπαμο στα κολ-
χόζια σ' αφτός τος μονονικοχίριδες, πυ με ντογρούδκι δουλιά
βγάλουν το ψομί-τους.

Ο σιν. Στάλιν τότες ίπε:

«Εγό δεν ίμε χαρσσύ σ' αφτό, για να πέρνουν στα κολ-
χόζια με το μπέλιγμο. Μα εγό ίμε χαρσσύ σ' αφτό, πυ σφα-
λίζουνε τι στράτα στα κολχόζια σ' όλος τος μονονικοχίριδες
δίχος μπέλιγμο. Αφτί ι πολιτικί δεν ίνε δικί-μας, δεν ίνε
μπολσεβείκικι πολιτικί. Ι κολχόζνικι δεν πρέπει να το ζμο-
νέσουνε, ότι αφτί-πα ακόμα τί εν ίταν μονονικοχίριδες».

Στα περαγμένα διό χρόνια το πάριμο στα κολχόζια
τον ντογρούδκον μονονικοχίριδον διάβενε έμπρο. Σ' αφτά
τα διό χρόνια ο αριθμός τον νικοχιριδόν στα κολχόζια
αρτράεφτεν κατά 1,7 μιλιόν. νικοχιριά κε στην 1 το
Γενάρι το 1935 έσοσε ος τα 16,5 μιλιόν. νικοχιριά. Μα δε
μπορούμε να λέγουμε, ότι κε εδó όλα τα κάναμε. Μπαρόχ τα
νικοχιριά τον μονονικοχίριδον ακόμα ίνε σιμά στα 5 μιλιόν,
διλαδί σιμά στα 25 μιλιόν. τις νασελένιας τον χοριατόν.

Δεν πρέπει να μυλόσουμε το χαμπαιάτ, ότι πολί πρόε-
δρι κε πραθλέντζι τον κολχόζιόν «υεσαντραέβουν» τος μονο-
νικοχίριδες, τίλογα λεί κανίς πρόεδρος απτιν εθγένια (θέζζλι-
βοστι). Στι δουλιά να υεσαντρέβουν—αφτό σιμένι (ζινάτζιτ) πι-
χτά να φιλάγουνε, μπέλτιμ έρχετε ραστ να βγάλουν απτο
χοριό τον μονονικοχίρι, τίνα δε θέλουνε. Μία-μία ίνε κε έτσι-
πα. Έρχετε ο μονονικοχίρις με τι ζαιαθλένιά-του για να μπέ-
νι τζλένος το αρτέλ. Ο πρόεδρος παλέστ χαίλς-πα ίνε. Μόνο
αρατέβι απ' αφτόνα: «Να, το χαρτάςσι-μ, εσί στα 1931 ίχες
άλογο, πυ ίνε αφτό τόρα; Φέρε κενύριο, πυχ γιρέβις έδρε.

Εσί στα 1929 7 γα σπέρνισσες, σπερίματα ίχες, νά, χαρτά-
εσι-μ, φέρε στα 1934 σ' όλα τα 7 γα σπερίματα». (ΓΕΛΛ-
ΜΟ ΣΤΙ ΖΑΛΑ).

Γρικόμενο ίνε, ότι απ' αφτό το «υσσαντράιμο» πολί
μονονικοκίριδες, πυ μπόρναν να ίαν ντογρύδες κολχόζνικι.
απομένυν όκσο απτο κολχόζ.

Πρέπι ίσα να το λέγουμε, ότι αφτί ι πραχτικί στο
«υσσαντράιμο» ίνε χαρσσύ στις υκαζάνιες τυ σιν. Στάλιν, πυ
έδοσεν στο πρότο σινέδριο τον κολχοζνικον-υντάρνικον, ίνε
χαρσσύ στα ιντερέσα τυ κολχόζ.

Νά γιατί εμís μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να θάλουμε
στιν ομπυζζντένιά-σας το ζίτιμα γι' αφτό, όστε τα κολχόζια
κάμποσα να χαμιλένυν τα αρατέματα απτυς ντογρύδες μονο-
νικοκίριδες, πυ απόμιναν. Στα ιντερέσα τον κολχοζιόν ίνε
μονονικοκίριδες, πυ τόρα θρίσσουντε στις θτοροστεπένι. πο-
τςιες στο χοριό, να μπένυν στα κολχόζια. Τα κολχόζια
γίνυντε τότες όχι μόνο αποφασιστικί γοςπότστδουιστζι δίναμι
ς' ολι τι χοριατικο-νικοκiriάτικι παραγογί, μα κε ι μοναδική
δίναμι στιν παραγογί τον χοριατόν.

Τίλογα να περάσουμε αφτό το χαμέλομα τον αρατεμάτι
στον μονονικοκίρι, σε τίλογι φόρμα;

Εμís μετρώμε, ότι το κολχόζ πρέπι να δόι στον ντο-
γρύδ μονονικοκίρι, τίνα θέλι να μπένι στο κολχόζ εκσιχρο-
νικι θαντέ για να πλυγαρίζι απτα ντοχότ-τυ τιν τιμί
άλογον κε τον σπεριμάτον, έντιριμ αφτός στα στερνά τα
χρόνια πύλιζε τ' άλόγό-τυ κε ασιλιτέν χάρτζεπσε τα σπε-
ματά-τυ. Μα μπέλτιμ αφτί ι εκσιχρονιατικι θαντέ ίνε με-
Ελάτε ας λαχαρδέβουμε γι' αφτό. Γρικόμενο ίνε, ότι
θαντέ αν δε θα δόχυμε, ελμπέτ, αχ τ' άλα τα 5 μιλί-
τον μονονικοκίριδον λίγι θα ίνε, τίνα θα ντράνισυν έτσι, τίλο-

λεγων, μπέλτιμι ίνε τζαρά να τον πάρυν στο κολχόζ, μπαρόχ
απ' αφτά τα 5 μιλιόν τον μονονικοκίριδον να έδρουμε τέτιος,
που δεν πύλισαν τ' άλογα-τους κε δεν κσιόιδασαν τα σπερίματά-
τους χρόνο στο χρόνο νίςσεκατε κυτζ κε κυτζ.

Νά, τότο ίνε το πρότο ζίτιμα. Πρέπι ίσα να το λέγου-
με, ότι στο παλιό υστάθ γι' αφτό το ζίτιμα ίνε γραμένο
στο τεκμίλ αλο-λυγάς. Στο παλιό υστάθ ίταν γραμένο έτσι: έντιριμ
που κανίς αν εκότοσεν τ' άλογό-τυ, πύλισε το πράμα-τυ, χάρτζεπσε
ίνε τα σπερίματά-τυ, — στο αρτέλι αφτόνα δεν τον πέρνυνε, κε
αφτό ίταν σοστά. Αφτό ίταν τότες, όταν ι κολχόζνικι ίταν
λίγι, όταν έπρεπε να χτιπίσουμε πας τον ντυεσμάνο μ' όλι τι
δύναμι. Εμίς αφτό το κάνουμε.

Τόρα ι κατάστασι ίνε άλι. Δύναμι, μπαρόχ, εσίς ι κολ-
χόζνικι έχετε μεγάλη. Εμίς νομίζουμε, ότι τότο να το κάμν-
με έχι τζαρά. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»).

Μα αφτί ι λγότα στις ντογρúδες μανονικοκίριδες, που
μπένυν στο κολχόζ, δεν μιάζι κανα-λυγάς μ' αφτές τις λγότες,
που πιχτά δύγυν στις μονονικοκίριδες τα ντόπια ζοβιετικά κε
ναλογοβί όργανα, όταν θάλυν πάνο-τους λίγο ναλόγ, παρά θά-
λυν πας τους κολχόζνικους, τους χυτχαράεθουν απτιν υτζάστια
στις λεσοζαγοτόδκες, απτις δουλιές στο τεμιζλάιμο τυ εσον,
τους δύγυνε άλιαχ μεγάλα ειζίχια, παρά ότι δόγυν στις κολ-
χόζνικους, ζμονύνε αφτό, ότι απτις χύρες κε απτι σπεκυλιά-
τσια κάμποσι μονονικοκίριδες χαζανέθουνε πολές χιλιάδες, στον
κερό, που ο κολχόζνικος απτόν μπιρνό ος το θραδί δουλέβι
στο τζόλι.

Ι τέτιες λγότες στις μονονικοκίριδες κανα-λυγάς δεν μιάζυν
με την πολιτικί-μας στις λγότες στις μονονικοκίριδες, που μπένυν
στα κολχόζια.

Ι πολιτικί-μας στι δουλιά τον κολχοζιόν κε στις μονο-
νικοκίριδες βασίζετε πας αφτό, ότι στα κολχόζια κε στις κολ-
χόζνικους ε' όλι τι γραμί δόχκυνε πρειμύστζεστθες σχετικά με

τους μονονικοιρίδες. Απτα κολχόζια κε απτος κολχόζινικος
πέραχκετε μικρότερι στάβκα στο δόσιμο ζαιρέ στο κράτος
παρά απτος μονονικοιρίδες, μικρότερι στάβκα στο καπικό γου-
ριατικο-νικοιριάτικο ναλόγ παρά απτος μονονικοιρίδες κ.τ.λ.
γιατί τα κολχόζια ίνε ι θάσι το σοβιετικό στρόι στο χωρί-
μπαρόχ στα κολχόζια—ίνε τον μέλον (μπόντυστζεε) τις χο-
ρας-μας, μα ο μονονικοιρίς—ίνε ι απσεζνί μέρα τις χορας-
μας, πυ κάθε μέρα πιγένι στο μακρά περάγμενο.

Κε έτσι-πα ι πολιτικί-μας εδό ίνε γρικόμενι να δούμε
λγότα στον ντογρύν μονονικοιρί, πυ μπένι στο κολχόζ, ι
πάντα όλα τα τζαράιδα να δούμε λγότα στις κολχόζινικες
κάμποσο πολά, παρά ότι δούμε στις μονονικοιρίδες, πυ έχ-
ισστάχ ακόμα να φιλάγυν, όσπυ να λιχθιταρίζι το κολχόζ όλη
τυ τα ζόρια-πα, για να μπένυν στο κολχόζ, πας το στύ-
τις δουλιάς τον άλλον, στο έτιμο πιρόγ.

Μα αφτο-πα δε ζόνι. Εμís πρέπι έτσι να λαχαρόύμε
γι' αφτό το ζίτιμα, τί να κάνουμε μ' αφτά τα μικρά τον
εσέντσον, πυ ε' ένα γράδα χρόνια δουλέβυνε στι κινονικο-φαιταλ
δουλιά κε γι' αφτός τυς ιμπερνός κυλάκυσ, πυ τυς έκαν
θίςλατ για τις αντισοβιετικές κε αντικολχόζικές-τους θίστο-
νιες, πυ σε τρία χρόνια απόδixσανε, ότι ισάχτανε, ότι όφ-
θεν ίνε ντυςζμάνι τον κολχοζιόν κε τις σοβιετικίς εκ-
(θλαστ).

Σίφονα με το παλιό υστάθ εμís δεν τυς πέρισκαρι
κολχόζια κε εμís τότες αφτό το περάζαμε εσστά κατά 100
Εμís αν θα ανίγαμε τότες τζόλμασα, μικρά απαλιχίτε-πα
κολχόζια για τυς ιμπερνός κυλάκυσ, όταν τα κολχόζια
δεν ήταν δαναμομένα, όταν ι κολχόζινικι ακόμα πίσο στον
λάκο αφτί-πα εφάγνισσαν το πράμα-τους, όταν ακόμα
λιόν τον κολχόζινικον απο πίσο-τους, κριφά, νόνιζαν.

δουλιά πάει όχι στην καλύτερη, το ζίσιμο για εκατοντάδες χρόνια, για πάντα, μα μόνο για οτζερετνί καμπάνια στη σιμότερ; άνικσι γιά στο ετυρυτέρ, τότες εμί; θα έκαναμε άλιαχ μεγάλο ζαράρ στα κολχόζια. Τι ζιμένι ο κυλάκος, πυ έμπε στο κολχόζ, αν ίνε-πα πες προβατί το δέρμα,—ι Ίκρανία κε ο Σέβερνι Κάφκαςος το έδixαν στα 1932 τεκμίλ. Μόνο, όταν έδγαλαμε τα δόντια αφτόν τον λίκον, όταν έκαναμε θίσλατ μακρά στο σέβερ κε στο θοστόκ τος χαμπαιατλίδες στις αντισοδιετικές κε στις αντικολχόζικες θιστυπλένιες, άνικσαμε για τα κολχόζια τζαρά στην τίντζικι κε πλοντοτθόρνι-τος ανάπτικσι.

Περάσανε 5 χρόνια απτον κερó, πυ πας την πρόσκλησι κε κάτω απτο ρυκοθóτςτθó, τυ ζιν. Στάλιν ι πάρτιά-μας, έχοντας για θάσι óλι τι μάζα τον δουλεφτάδον χοριατόν, πςσίρσεν να περάσι την πολιτική στο λικθίντάριζμα τις κυλακιάς, σαν τάκσι. Απ'αφτά τα 5 χρόνια λον λίγο τα 3 χρόνια δάθαν για το μπιτράιμο τυ πέραζιμο τις θασικίς μάζας τον μονο-νικοχίρικον νικοχιριόν στις κολχόζικες ράγιες (ρέλσι), κε τα 2 στερνά χρόνια ίνταν άρταχ χρόνια τυ δινάμομου τις θάσις τυ κολχόζικου χτισίματος, τις διμιουργίας (ζοζιντάνια) νάθικ στην κινωνική δουλιά στα μιλιόνια τον κολχόζνικον, στο κάμιμο τυ κολχόζικου στρόι στο μπιτ.

Απ'αφτο κιέτερο,—ς'αφτά τα χρόνια πολί κυλάκι κε χοριστά τα μικρά-τους στις λυγας-λυγας υτζάστικες τις δουλιάς, ς'αφτό τον αριθμό στις τόπους τυ σέβερ, στο Μπελομόρσκι κανάλι, έδixαν, ότι κάμποσι απ'αφτός δεν ίνε αυςζάνεφτι, ότι κάμποσι απ'αφτός, μπορύν να ισάχκυνε, ότι κάμποσι απ'αφτός, πυ ίνε μπιλτραιμένι απτι δίναμι τυ κολχόζικου στρόι ίνε τραθιγμένι στην κινωνική δουλιά σαν παράδειγμα στις άλλες, μπορύν να νίςσκυνε ντογρύδες ραμπότνικι.

Ελμπέτ, γι' αφτός τος ανθρώπους δε θα ήταν ςοστά αν

έφταγαμ ρυκοδοτέτθοδατσα απ' τις σομπραζζένιες τις εκδιχίτες,
(μέστι). Η Σοβιετική εκσυζία—ίνε ι μόνι εκσυζία στο ντουά,
που δεν εκδιχίετε τον ντυσζμάνο, που μετάνιοσε (ζακάιαλσια)
κε ισάχτεν.

Νά, γιατί εμείς μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμειο να θγάλυμε
απτο πράθιλο, που ίνε τόρα, ζίφονα με πόιο στο αρτέλ δεν
πέρυνε τος κυλάκως κε τος ανθρώπους, που δεν έχουν ιμπιρά-
τελνι υχύμ.

«α) για τα μικρά τον λισζέντσον, που σε μιά γράδα
χρόνια ουλέθυνε στην κινονική—φαιταλίδκι δουλιά κε ντο-
γρύδκα ουλέθυνε· β) για αφτός ιμπριζνός κυλάκως κε για
τος τζλένους στα ταιφάιδά-τους, που στον κερό, που τος ένα-
μαν βίελατ για τις αντισοβιετικές-τους κε αντικολχόζικες
βιστυπλένιες, στους τόπους τον κενύργιον ποσελένιον σε ο
χρόνια τις ντογρύδικίς-τους δουλιάς κε με το γιαρτίμ στο
μεροπριάτιες τις σοβιετικές εκσυζίας έδωκσανε, ότι ισάχτανε.

Μα θα ήταν κσεχαντά, εμείς αν θα ζμόναναμε αντάμ
μ'αφτό όλα κε αν θα τράβαναμ τζιζί πας την απσεζνί μέρα.
Εμείς πρέπει να φυκριθόμε άλιαχ καφτερά, ώστε να μι μπέναν
στις γράδες-μας κενύργι λίκι πες προδατί το δέρμα, τέτοι, π
ταπλός ισάχταν.

Ισαστε εσίς χαίλ μ'αφτό, σίντροφι υντάρνικι τον κολχ
ζικαν τζολιόν;

Μα κε μ'αφτό δε μπιτέβι το ζίτιμα για το τζλένι
στο αρτέλι.

Μπαρόχ φάκτο ίνε, ότι στα στερνά διό χρόν
εκατοντάδες χιλιάδες κολχόζνικι ήταν θγαλμένι απτα κολχόζ
Ελμπέτ, ανάμεσα σ'αφτές τις εκατοντάδες χιλιάδες ίνε αλ
πολί ίσι ντυσζμάνι τον κολχοζιόν, πολί αντικολχόζνικι, π
κε πρέπει να τος χάσουμε απτα κολχόζια, για να μιν κ
ζαραρλίγια. Μα ζερ πάντα-πα θγάλυμε αφτός, που ας τάν

δεν έχουν τόπο στα κολχόζια; Εμείς έχουμε φάκτα, κε εσίς-πα, προέπνα, θα το λέγετε, ότι τέτια φάκτα ίνε πολλά, ότι ι δουλιά στο θγάλιμο απτα κολχόζια δε βρίσκετε στι χριαζόμενι καλί κατάστασι.

Ι δουλιά στο θγάλιμο απτα κολχόζια θρέθηκε όκσο απτιν προσοχή τυ ακτίθ-μας. Σε μας απτα κολχόζια θγάλυν άλιτχ πιχτά, τζαχ στα καλά τα κολχόζια-πα. Παλέστ ι δουλιά δεν πάι σ'αφτό να καρτακολίσουμε τον άνθρωπο απτον κινονικό τον τόπο πας τον τόπο τυ κρατικό φόντυ, κε να δούγουμε σ'αφτό-να μόνο ένα μέρος (τζαστ) απτα καπίκια, πυ έκεσσαζε το συρμπατζλίχ-τυ όταν το έδωσε στο κολχόζ. Βγάλυνε μία-μία έτσι, θαρίς-κε φτυκάρια τσακόνυν.

Νά τα φάκτα, πυ φανέροζε το Χοριατικο-νικοκιριάτικο οντέλ τυ Κεντρικό κομιτέτ τις πάρτιας όταν έκανε προθέρκα στι Μπασσκίρια. Παρακαλό τυς σιντρόφους μπασσκίρτσους να μιν γυλιάσσκυνε. Εγώ λέγο για τι Μπασσκίρια όχι απ'αφτό, ότι αφτί ίνε παρακάτι απτυς άλυσ, μα απ'αφτό, ότι ι προθέρκα πέρασε στι Μπασσκίρια. Παρακάτο πάι ι δουλιά κε στα άλα όμπλαστ—κε στο Καζακστάν, κε στι Μπελορούσια, κε στο Σταλινγκράτски κράι κε στα πολλά, στα πολλά άλα κράι.

Εδδ, στο κολχόζ «ΥΡΑΛ», σε 2—3 πριόμ με τιν απόφασι τις πραθλένιας ήταν θγαλιμένι ος 100 κολχόζνικι.

Στο κολχόζ «ΣΜΙΤΖΚΑ» με τιν απόφασι τις πραθλένιας ήταν θγαλιμένι ος 80 κολχόζνικι.

Πιχτά τυς κολχόζνικυς τυς θγάλισσκαν απτο κολχόζ πάνω στι θάσι τον αρατεμάτον δίχος νόμο, πυ θάλισσκαν ι λυγας-λυγας υπολνομδτζενι κε ι πρόεδρι τον νίζοθι οργάνον τις Σοβιετικής εκουσίας.

Ίνε φάκτο, ότι το πρεζίντιυμ τυ Σταρομυσίνσκι εελσο-θιέτ θγάλισσε τυς κολχόζνικυς απτο κολχόζ, αφτί ο δίχος οτζάστια τις πραθλένιας τυ κολχόζ κε δίχος τυς κολχόζνικυς.

Ίνε φάκτο ότι, ανάμεσα στυς θγαλιμένυς, εαν κε ένα ελε-

μέντα, σ' αυτό το κολχόζ βρέθηκε και ο Αρτιόμοβ Νικίτα, τ'ότι ήταν κανά 20 χρόνια μπατράκος, εμπριζνός κρασνογδαρντέιτςος, που δούλεβε ντογρόδκα σαν αλγατζίς, που χαζάνεπσε 250 τρυντοτνίδα απλόγυ-τ και ήταν θγαλιμένος απτο κολχόζ για ατομικά πάθι. (λίτζνιε στράστι), ταπλός, αυτός ήταν καμιά σπεκυλιάντος, αγόραζε και πούλινε άλογα, μα όλο αυτό δεν ίχε αλί.

Ίνε φάκτο, ότι ανάμεσα σ' αυτός, που θγάλιεσκαν απτο κολχόζ πάλι σ' αυτό το αρτέλ «Σβομπόντα» ίνε και ο Κοτέλνικ, εμπριζνός σερετνιάκος, μλάτσε κομαντίρος τις ΡΚΚΑ, που στα 1933 χαζάνεπσε 320 τρυντοτνίδα, ήταν θγαλιμένος, σαν γιος κυλάχου, μα αυτός δάιν και χορίστεν απτον πατέρα-του τζαχ στα 1927.

Και στο στερνό-πα, ίνε φάκτο, ότι τα πολλά νιζοβί ζε-μέλνι όργανα του ραιζό, που ι λον βασική-τους υποχρέοσι ίνε να καλιτερέδυνε τι δουλιά στα κολχόζια, φτύνε πας τα ζιτίματα για το θγάλιμο απτα κολχόζια, ντρανόν πας απτα έτσι τίλογα αρτί ίνε κσένι δουλιά.

Ίνε φάκτο, ότι σε κάμποσα ραιζό τις Μπασσκήριας φανερόθηκε, ότι τα χυρλανέματα αυτόν τον κολχόζνικον, που ήταν θγαλιμένι απτα κολχόζια δεν τα ντράναναν ολόκληρο χρόνο και ενάμισι χρόνο-πα. Η δουλιά του Αρτιόμοβ Νικίτα, που άνκεπσα εγώ, ολόκληρο χρόνο δε ντρανισσκάτεντον στο ραιζό.

Ελμπέτ εδό άνκεπσα την Μπασσκήρια όχι απ' αυτό, ότε μόνο εκί ίνε τέτιες ποριάτκες,—τέτιες ποριάτκες, για ας ασλίτ τζαρασιζλίγια, σε μας στο χιμπέτ ίνε άλιαχ πολλά, πολλά όμπλαστ, κραι, στις ρεσπούμπλικες και στα ραιόνια.

Μόνο για να μι μεγαλέφκυνε, τ'άλα τα όμπλαστ, ταπλό σ' αυτά όλα-πα ίνε ένα γιουρύχ σ' αρτί τι δουλιά, ας λέγομε ότε στο Πλέστζινσκι ραιόν (Μπελορόζια) απτο κολχόζι «ΚΡΑΣΝΙ ΣΑΜΟΛΙΟΥΤ» απτο αράτεμα του νατζ. του Πολιτοντ έθγαλαν τον κολχόζνικο παπύ ΖΖΥΚ Αντάμ, απ' αυτό

...ότι, ταπλός, ο Ζζουκ ίνε κυλάκος. Τότι τι φορά ίταν ζινε-
δρίασι τυ κολχόζ-πα, μα αποφασίσανε έτσι λυγάς, τίλογα
αποφασίζυνε ι μεγάλη διπλομάτες: «Να ιποταχτούν (ποτζι-
νίτσα) στι ρασποριαζζένια τυ νατζ. τυ πολιτοντέλ κε να
θγάλυνε τον Αντάμ Ζζουκ απ' το κολχόζ». Αφτό σιμένι
τίπος αν ίνε, γρικόμενο να ίνε, ότι απλόγυ-τους δεν τον έδ-
γαλαν, μα το πολιτοντέλ αράτεπσεν. Θαρίς κε ίνε αλιθινί
διπλομάτες! (ΓΕΛΑΜΟ). Χυρλανέφτεν ο Αντάμ Ζζουκ στο
ραιόν. Το ραιόν δε ντράνισε-πα τι δουλιά-τυ. Ταπλός, ζερ
έχι τζαρά ας κανίνα Ανταμ Ζζουκ κε μόνο να χαθγαλέβουν με
τον νατζάλνικο τυ πολιτοντέλ. Τρις μίνες πράτανε αφτός
στις πόρτες τον ραιόνι οργανόσεων, κανίς-πα δε ντράνανε τι
δουλιά-τυ. Τζαχ ίστερα, ο Ζζουκ πεζά, 90 χιλιόμετρα δάεν
στο Μινσκ. Απτο Μινσκ πέλσαν αντιπρόσωπος (πρεντςταδί-
τελει) απτα κεντρικά όργανα κε φανέροσαν, ότι τον Ζζουκ
δεν τον έθγαλαν σοςτά απτο κολχόζ. Αφτός καμία-πα δεν
ίταν κυλάκος, δϋλεβε στο κολχόζ ντογρύδχα.

Νά, ένα παράδιγμα κι' άλο: Ο Σςλακ Ιδάν, κολχόζ-
νικος, τζλένος τυ αρτέλ «ТЗЕРВОНА МПЕРЕЗІНА». Αφτόνα τον έθγαλαν απτο κολχόζ, γιατί έφταγε ρεντακτί-
ραδατ τιν εφιμερίδα τυ τίχυ κε κριτίκαρε σтин εφιμερίδα τον
πρόεδρο. Στο πρότοκολο για το θγάλιμο ίσα ίνε γραμένο:
«Να τον θγάλουμε για τιν παρακάτι-τυ δουλιά, για τα λυγάς-
λυγάς πσεματικά λόγια, με σκοπό να μαθρίσι το πρόσωπο τυ
ενός για τυ άλυ». (ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΛΑΜΟ)

Τίλογα θαρίτε εσίς, ζερ αφτό ίνε σίφωνα με το υστάθ;
Νομίζο, ότι όχι. Μα θαθιά αν θα ντρανίσουμε κε στα καλά
κολχόζια ο καθένας από σας ντογρύδχα αν θα το λεί, τίπο-
τες αν δε θα μυλόσι, τότες θα ίνε φανερό, ότι κε σε σας-
πα ίταν τέτια φάκτα, όχι χυντζυρλίδχα, μα ας τ' ασλίτ
χαςιβετλίδχα φάκτα, όταν θγάλισσαν τους ανθρώπους απτα
κολχόζια ανόνιστα, χαλάνοντας το υστάθ: «Εγό, μπαρόχ, ίμε

πρόεδρος, ταπλός, τί τιν χράστα τι σινεδριάσι;» (ΝΤΑΙΣΣΑ-
«Σοστά»)

Στι δουλιά του θγάλιμου απτο αρτέλ κε σε σας-πα έτσι
νίσσχετε, σίντροφι;

Νά γιατί εμής μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να στέκω-
με τέτια ποριάντοκ στο θγάλιμο:

«1. Το θγάλιμο απτο αρτέλ μπορί να ίνε περαζμένο μό-
νο με τιν απόφασι τις γενικίς σινεδριάσις τον τζλένον του
αρτέλ, όπου πρέπι να ίνε όχι λιγότερι απτα $\frac{2}{3}$ του γενι-
κού αριθμού τον τζλένον του αρτέλ».

Σιμένι, νε ι πραβλένια, νε τα σελσοδιέτ κε κανα-λугас
υπολνομοτζε-πα δεν έχυν οκύμ να θγάλυν απτο κολχόζ.
Αφτό το οκύμ το έχι μόνο ι γενικί σινεδριάσι τον τζλένον
του αρτέλ.

Σιμένι, ότι όχι όλες ι γενικές σινεδριάσεις μπορύν να
θγάλυν απτο σοστάθ του αρτέλ, μα μόνο ι τέτια γενικί σινε-
δριάσι, όπου ίνε όχι λιγότερι απτα $\frac{2}{3}$ του γενικού αριθμού τον
τζλένον του αρτέλ.

Εσίς μπορίτε να με ρατίσετε, τί κε μόνο να γράφωμε
ότι πρέπι υποχρεοτικά να ίνε στι σινεδριάσι τα $\frac{2}{3}$ απτα
τζλένους του αρτέλ; Τύτο ίνε χριαζόμενο γι' αφτό, για να μη
ίνε τέτια φάκτα, όταν γράφυνε, ότι «ι γενικί σινεδριάσι απ-
φάσιζε να τον θγάλουμε», μα όταν πεσιράς τι ρασιλέντοθαν
τότες φανερώτε, ότι στι γενικί σινεδριάσι ήταν 30 καλχόζ
κι απτους 200 νομάτους. Κε αφτό μετρισσκάτε γενικί σιν-
εδριάσι! Αφτί δεν ίνε γενικί σινεδριάσι. Έχι τζαρά 30 σόια
έθρις σε κάθε μεγάλο χοριό, μα για μας ίνε χριαζόμε-
νους, για να μιν ίνε εδό ίστερα λαχαρδέες. (ΝΤΑΙΣΣΑ)
«Σοστά»). Κε γι' αφτό ορίστε τα $\frac{2}{3}$ απτους τζλένους του
τέλ στι σινεδριάσι, κε πολί απ' αφτός ας σικόυν τα χέρ-
τους, για να μιν ίνε εδό ίστερα λαχαρδέες.

2. Στο πρότοχολο τις γενικίς σινεδριάσις τον

το αρτέλ υποχρεωτικά πρέπει να δίνουμε τον αριθμό, που είχαν τα χέρια-τους για το θγάλιμο».

Σιμένι, ότι ο πρόεδρος τις πραθλένιας αν φέρι στο ραϊόν τιν απόφασι για το θγάλιμο απτο κολχόζ,—μόνο με τα λόγια-του να μιν τον πιστέδετε, αρατέψετε απ' αφτόνα το πρότοκολο τις γενικίς σινεδρίας, μετρίστε, είφονα με το γραμμένο αριθμό στο πρότοκολο, που δίνι, τί χαντάρ ήταν στι σινεδρίασι, ίνε αφτί τα $\frac{2}{3}$ απτο γενικό αριθμό, μετρίστε ίνε το πολά ας τ' αςλίτ ο αριθμός τον κολχόζνικον, που είχαν τα χέρια-τους για το θγάλιμο στι γενικί σινεδρίασι γιά όχι.

3. «Αν έρτι ραστ ο κολχόζνικος να δύι ομπζζάλοθνια στο ραισπολχόμ τον σοδιέτ για το θγάλιμό-του απτο κολχόζ, το ζίτιμα γι'αφτί τι δουλιά το λίνι τελιοτικά το πρεζίντιυμ του ραισπολχόμ τον σοδιέτ, όπου πρέπει να ίνε κε ο πρόεδρος τις πραθλένιας του αρτέλ κε ο θγαλιμένος κολχόζνικος».

Σιμένι, ότι ο τζλένος του αρτέλ αν έκαμε ομπζζάλοθια το θγάλιμό-του, απτο κολχόζ να μι ντρανάτε πάνο-του, χάλις πας το πσοφιμένο σκιλί, να μιν τον πελίτε απτον Πόντιο στον Πιλάτο, να μιν πετάτε τύτι τι δουλιά πας τον τζινόθνικο του ραιζό, μα απλόγυ-σας, αγαπιτί σίντροφι, το πρεζίντιυμ του ραισπολχόμ τον σοδιέτ, ντρανίστε αφτί τι δουλιά, μάθετε, στο τί ίνε εδό ι δουλιά, ας τ' αςλίτ έθγαλαν αίσαχτο άνθρωπο, δε σπύδακσαν εδό ι άνθρωπι, δεν ιςσλι-τράεδε εδό κανίς τιν εκσυζία-του απτου χαρ-του πολά, δε έφταγε ζαράρ με τι θλιάνιά-του—κε τότες μόνο ίστερα απ' αφτό μπορίτε να το λίνετε. Αντάμα μ' αφτό ντρανίστε αφτά τα χυρλανέματα όχι μόνο πας τα χαρτιά, μα κε έμπρο στο θγαλιμένο κολχόζνικο κε τον πρόεδρο τις πραθλένιας.
(ΝΤΑΥΣΣΑ: «Νά αφτό θα ίνε καλό!»)

ΓΙΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ ΣΤΙΝ ΚΑΛΙΤΕΡΕΠΣΙ ΤΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ

Τ' άλλο το ζίτιμα το υστάθ—ίνε το ζίτιμα, τίλογα πρέπι να καλιτερέθυμε τι νικοχιριάτικι δουλιά τυ αρτέλ. Τι λογο πρόβλημα εδó στέχετε έμπρο-μας; Αφτό εσίς όλι-εας το κσέρετε, αφτό το ίπε ο σιν. Στάλιν, αφτό ζι στις καρ-διές τον δεκάδον μιλιόν ανθρώπον. Το πρόβλημα ίνε τέτοι-να κάνουμε όλα τα κολχόζια μπολσεβίκικα κε όλυς τυς κολ-χόζνικυς ζαζζίτοζνικυς.

Μα για νά λίσυμε αφτό το πρόβλημα, πρέπι να θυ-λέθυμε τίλογα πρέπι. Θέλο από σας να πάρο γιαρτίμ, όστε εσίς να ίσαστε χαίλ, ότι δε μπορί το κολχόζι να πιφερέν-πας' αφτί τι σοδιά, πυ ίταν απτο ντυχύςς έμπρο. 'Ινε πρό-εθρι κε μπριγαδίρι, πυ με τι μεγαλίτι-τυς δύγυν ράπορτ εγ-ταπλός, πέρα άρταχ μεγάλι σοδιά. Μα όταν ροτάς, τίλο-σοδιά πέρισσκε ε' αφτό το ραιόν ο κυλάκος, τότες φανερού-ότι αφτός-πα πέρισσκε τόσο. Μα σταθίτε,—τίλογα εδó ε-τζαρά να σινκρίνυμε (σράθνιθατ) τ' ένα με τ' άλλο μπαρά τίλογα το κσέρειε ο κυλάκος ίχε 2-3 άλογα, έμπρο απτο ντυχύςς αφτός το τράχτορο κε στα μάτια-τυ-πα δεν το ίδε τίλογα έχι τζαρά απ' εδó να πιφερένυμε απτι 'σοδιά, ίχαμε έμπρο απτο ντυχύςς;

'Εμπρο απτο ντυχύςς στο νικοχιριό τυ χοριάτι ίταν μιλιόνια κσιλίτκα αλέτρια,—το αλογο-αλέτρι ίταν μόνο νόνι-ζμα, ίταν μόνο σαν σιμάδι, ότι το νικοχιριό περνάι πας τις ράγιες τυ σερετνιάκυ. Πόσα μιλιόνια χοριάτες νόνιζαν να έχυν άλογο;—Αφτό ίταν το νόνιζμα τον μιλιόν χοριάτων.

να αγοράζουν άλογο, μα αν θα πσόφανε τ' άλογο αψτό το χοριάτι, αψτό τότες χάραζε το χαμό το χοριάτι, αψτός δάινε κάτο, αψτός δάινεν στο χαμό, γλίτομα γι' αστόνα δεν ήταν. Μα τόρα εκατοντάδες χιλιάδες τράχτορα ντζουνάιζαν, ντζουνάιζαν ι στάλινσκι γύσενιτσεσ, ι δουλιά ίνταν κινονικί, πολλά φαιταλίδχι. Κε τόρα τί, —ζερ εμίσ θα πιφερένουμε κε θα σταθόμε πασ αψτό, ότι το αρτέλι δού 5 κιλά πασ το τρυντοτέν; (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»). Νά γιατί, είντροφι, εμίσ στο υστάθ θέλουμε να γράφουμε, τίλοχα να περάζουμε τι χοριατικο-νικοχι-ριάτικι παραγογι.

Εδó ίνε λίγο το παλιό αγρομίνιμυ. Εσίς έχετε στο νό-
σας αψτό το αγρομίνιμυ για το μονονικοχίρι. Αψτό για το
μονονικοχίρι δεν ίτα παρακάτο. Εμίσ τον λέγαμε—εσί τιν
άλιαχ μικρί-συ σοδιά μπορίς να τι σικόςις κατά 20-30 %.,
αν θα περάζις το αγρομίνιμυ: τεμιζλάι όλα τα μπαρζανάιδα
απτα αγριόχορτα, —αψτά πέρνυν 10 % απτι σοδιά-συ,
σπέρνε με το ντρίλι, —αψτό θα σε δού 5 % κι'άλο σοδιά. Μα
τόρα εμίσ δε λαχαρδέδουμε με τον χοριάτι, με τον χοριάτι,
πυ ίχε ένα άλογο, πυ ίχε 3-5 γα τόπο, μα με το κολ-
χόζι, πυ έχι 500—1000 γα τόπο κε πυ στα τζόλια-το
δουλέδυν τα κρατικά τράχτορα. Απ' εδó, τόρα σιμένι, ότι
αγρομίνιμυ μόνο να μπάσουμε ίνε λίγο, —τόρα σιμένι, ότι ι
δουλιά πάι για το πολλά.

Το κριότερο στι σοδιά—τόρα ίνε τα σπερίματα. Ι δουλιά-
μας στα σπερίματα πάι πολύ παρακάτο. Εδó να μεγαλέφκυ-
μες δε μπορύμε. Ελμπέτ, εσίς, ι υντάρνικι στα τζόλια, ι
αντιπρόσοπι τον καλύτερον κολχοζιόν, θα μπορέσετε να λέγα-
τε για τα κολχόζια=σας, ότι εσίς μπελίκσατε κε τεμιζλαίσατε
τα σπερίματα, μα εμίσ πρέπι να νυνίζουμε όχι μόνο για σας,
μα κε γι' αψτό, όστε πασ το παράδιγμά-σας να δουλέδυνε κε
ι άλι, όστε καλά να δουλέδυνε όχι μόνο δεκάδες χιλιάδες, μα
κε όλα τα διακόσιες χιλιάδες κολχόζια, για να ίνε εμπρολά-

ΑΓΓΕΛΙΟ
τες κε ζαζζιτοζζινικι όχι ι δεκάδες χιλιάδες, μα όλα ι κολ-
χόζινικι τον 20 χιλιάδον κολχόζιόν. Μπαρόχ το λόζονγ το
ζιν. Στάλιν λέι: να κάνουμε όλα τα κολχόζια μπολσεβίκικα
κε όλος τος κολχόζινικος ζαζζιτοζζινικος. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ
ΜΑΤΑ, Π' ΚΥΤΕΒΙΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Κε ι δουλιά στα σπερίματα θρίσκετε σε τέτια κατάστασι
Τα δομένα, πυ έχουμε σιν 1 το Φλεβάρι μας λέγουμε, ότι
απτα χορίζμενα σπερματικα φόντα στο κάτζεστο τον σπερ-
μάτων ιζαίζαν μόνο το $\frac{1}{3}$ απ' όλα. Μπαρόχ φάκτο ινε
ότι απτα ιζλαινμένα σπερίματα στα κολχόζια τα 40% σε
απαντών στις θαλιμένες κοντίτιες, τίλογα λέγουν ι επιστίμωσι
(υτζόνιε), κε ας τ' ασλίτ ζιμένι, ότι στο ζαιρέ, πυ μετρίσκεται
σπέρμα, ινε πολά τζιπελόςινι, τσαχομένο ζαιρέ κ. τ. λ. Μπαρόχ
ινε φάκτο, ότι τζισχ σιν δουλιά το κουβάλιμο στον κερό
σπέρμα κε στο μετάλαγμο το παρακάτω σπέρμα στα κρατά
καλά σπερίματα εμς πιχτά απομένουμε αργός. Με τιν ινιτι-
τίβα τυ ζιν. Στάλιν αρατέφτε το τζάραγμο το Κεντρα
Κομιτέτ τις πάρτιας κε το Σοθναρχόμ για να καρτερόνι
ς' αφτί τι δουλιά τιν προσοχί όλις τις κρατικίς κε παρτι-
μας μηχανίς κε τον ρυκοδοντίτελιον στα πολά κολχόζια
Εμς μετρώμε, ότι ινε χριαζόμενα να γράφουμε στο υστ
για τιν υποχρέοσι τις πραυλένιας στο μπέλιγμο τον σπερ-
μάτων. Πολί νομίζουμε έτσι: «εμένα το κράτος δού-με μπέ-
μένα σπερίματα» κε αφτό-πα φιλάγουν, νομίζουμε, ότι αφτό
φέρουν στο ελεθάτορ τι σύρζζια-τους κε εκί ε' αφτό θα
δύγουν στο μετάλαγμο καλά μπελιγμένα σπερίματα. Μα
δουλιά στέκετε έτσι, ότι το ζαιρέ τυ λον καλύτερο σορτ
δού καλή σοδιά, έντιριμ θα έχι καλό κάτζεστω. Μπορούμε
πέρουμε το λον καλό σορτ για τι σοδιά-τυ, μα έντιριμ
ζαιρέ αφτό τυ σορτ θα ινε κερό κε τζιπέλκο, τότε
λον καλό σορτ-πα δε θα κάνι γιατμή σιν δουλιά. Πράσι
δουλιά το μπέλιγμο το σπέρμα να δύγουμε μεγάλι προ-
γνώσι

...π' οτι έδωγαμε έρπρο. 'Αλλ' αχ γυργά εμ'ς πεσίφραμε να
...ζηνόμε, ότι ο καλός μονονικηκίρις για το σπέρμα μπέλιζε
...ένα κυκί. Νά εγώ κσέρο, εδó όχι μακρά, εστιν κεντρικί-
...μας πολοςά ίνε ένα ραιόν, πυ κανά 30 χρόνια πίσó κάποιος
...τάχος πίγε εκί κάμποσα φόντια ζιτάρι. Χρόνο στο χρόνο
...εδó μπέλιζαν το σπερματικό ζαιρέ, κε εμ'ς έχυμε τόρα εκί
...ζιτάρι, πυ χρόνο στο χρόνο δúi απο 20 τσέντνερα σοδιά
...απτο γα. Γ' αφτό το ζιτάρι ι επιστίμονες λέγυνε, ότι δεν
...ίνε σορτοβί. Διάβολος το κσέρι, μπέλτιμ αφτί αλίθια-πα
...λέγυν, μπέλτιμ κε αφτό σορτοβί-πα δεν ίνε, μα εγώ καλά
...το κσέρο, ότι αφτό το ζιτάρι εστιν πολοςά-μας δúi από 20
...τσέντνερα κε δεν παγόνι-πα, μα τα κάμποσα μαχταιμένα
...σελεκσιόνι σορτ εστιν κεντρικί πολοςά παγόνινε. Να μι νομί-
...ζετε, ότι εδó εγώ λαχαρδέθο χαρσ'ι στα σορτ, εγώ ίμε για
...τι σορτοβί θυλιά, για το σορτοβί ζιτάρι, για να θγάλυμε
...κένυργια σορτ—τυ σελεκτσιόνι σοστάθ, μα εγώ ίμε κε γι' αφτό,
...να μι νομίζυνε ι άνθρωπι, ότι το σορτ—αφτό ίνε όλο. Για
...να πάρυμε καλή σοδιά, πρέπι να πεσίρίζυμε νά μπιλέζυμε
...κυκί στο κυκί το σπέρμα.

Ιστερα εδó ι θυλιά πάι ε'αφτό, για να τερμιζάζομε
...πάκια τα σπερίματα απ'όλα τα τζιπελοσίνια. Πιχτά σε μας
...πολά νυνίζυν να θάλυνε ε'ένα γα μόνο όσο χριάζετε πότια,
...μα για το, ότι ε'αφτά τα πότια ίνε πολά τζιπελοσίνια —
...αφτί λίγο νυνίζυν. Πρέπι ίσα να το λέγυμε: τις σπέρνι με
...ατιμιζλάιφτο ζαιρέ, αφτός ίνε λον στερνός αγριάνθρωπος (ντι-
...κάρ), μα όχι κολχόζνικος, αφτός έχι τόπο στο μυζέι τον
...αρσίζνόν μονονικηκίριδον αντάμα με τα μπόκερ, μα όχι στα
...κωνικά κολχόζνικα τζόλια. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»).

Στο στερνό-πα εμ'ς θέλυμε να γράφυμε στο υστάθ για
...τις υποχρέωσης τις πραθλένιας τυ κολχόζ, καλίτερα να φαγι-
...ντραέθον τα σπερίματα απτις κλεπσιές κε απτι χαραμί. Ιδ'ίς
...θα λέγατε: μα τί να γράφυμε εδó στο υστάθ, μπαρόχ αφτί
...προσ...

ίνε τέτια απλή δουλιά. Μα μπαρόχ, εγώ το κέρο, ότι τ'έχω
σε σας—στους αντιπρόσωπους τον καλύτερον κολχοζιόν θα δοσώ
θύν όχι λίγα τέτια αμπάρια, όπου τα σπείματα αβορίζουν
απτον άνεμο κε εσυλύνε απτι θροσσί, που τα σπείματα πέφτουν
των έτσι, ώστε όταν περνάτε απτι μιά κλύνα στην άλλη εσείς
στα τσανκία-σας κυτ'εραδέετε το σπέρμα απτο ένα σορτ στην
άλο, μα στα τσανκία-σας, μπαρόχ, ίνε μιά μπρίτζα πικάνια
Στο στερνό, πρέπει να πλατένουμε το σορτοβί σπέρνιμο
μα όλα-πα εδó να μί τα φιλάγουμε απτο κράτος. Πρέπει να
σαхинτραδέουμε το κάθε πύτι τον μπελιγμένον σορτοβί σπέρνιμο
μάτον, αψτό μπαρόχ θα μας δúi τζαρά στον εμπρο κερó
έχουμε μπόλικο ζαιρέ.

Δέφτερο. Εμís έχουμε στα στερνά τα χρόνια, χοριστά
στα στερνά διó χρόνια ε'αψτί τι δουλιά κάμποσες επιτυχίς
Στα 56 % τον κολχοζιόν άρταχ, χορίσαν υτζάστκες
μπριγάδες στα τζόλια τυ σεθοομπορότ. Μα να πιερένουμε
μ'αψτό δεν πρέπει, μπαρόχ ακόμα ος τόρα-πα σχεδόν τα μί
απ'όλα τα κολχόζια δε χορίσαν τεχιμύ υτζάστκες για τις μπρί
γάδες στα τζόλια τυ σεθοομπορότ κε αψτό σημένι, ότι
έμπασαν κε το σεθοομπορότ. Χοριστά απομένιν πίκσ εδó
Καζακστάν, το Σταλινγράτски κράι, ι Μπελορούσια, το Ιβάν
ски όμπλαστ, το Λενινγράτски όμπλαστ, το Ντ.Β.Κ. κ. τ.
Εδó το κηριότερο—ίνε να μπάσουμε το σεθοομπορότ κε να
περάσουμε τίλογα πρέπει, μα να το περάζεις ίνε κυτ'ε
να το μπάζεις. Αντάμα μ'αψτό ίνε τεχιμύ χηκόμενα, εδó
μπάσιμο κε το πέραχμο τυ σεθοομπορότ χρόνο στο χέ
δύη αλίγίτο αρτράιμο τις σοδιάς, χοριστά, για το εταφί
χυργαχλίδκα ραϊόνα ε'ίφονα με το πλάτινιμο τον περ. τυ
κυλίε στην κεντρική πόλωση, ε'ίφονα με το μπάσιμο τυ κλέ
για το παμπάκι ε'όλα τα ραϊόν, που ποτίζονε, ε'ίφονα με
πλάτινιμο στο σπέρνιμο λωττέρνας. Εμís μετρώμε, ότι
χρηζόμενο στο τορτίό υστάθ, σαν ίποχρέωση τον καλύτερο

να γράψουμε την υποχρέωση στο μπάζιμο κε πέραγμο το αλιθι-
μο μεδουμπορότ.

Τρίτο. Πρέπει απο πέραζιμο το θαθιό ΑΛΕΤΡΙΖΜΙ
να τελειώσουμε τον τόπο απτα αγριόχορτα. Το θαθι αλέτρι-
ζιμο πρέπει να το κάνουμε νόρμα στι δουλιά-μας, μπαρόχ δίχοσ
αφτό το ξθινορόι, το ντόνικ, γιά τίλογα το λέγουν στιν Ίκρα-
νία, το μπυρκύν κε τ'άλα τα αγριόχορτα θα πατζαρίζουν στο
μπαζιμο το λον καλύ κολχόζικη ζιταριύ κε τις άλες τεχνικές
γκυλτύρες. Εδó πρέπει για πάντα να κσαπελίζουμε τι δουλιά με
το μπύκερ. ζαν ορόντιε στο αλέτριζιμο, μπαρόχ το μπύκερ
δεν ίνε αλέτρι. Αφτό το έμπασαν έμπρο απτι ρεβολιούτσια
ε γερμανί κολονιστές στιν ιμπρεζνί Εκατερίνινζκι γυ-
μπερνία πυ ορνέφκινταν με το ζαπαρλίδκο γάρτζαζιμο το
τόπου, να ρυφίζον τις ελίθκες απτα υκρανικά τζερνοζιόμνι
ε τζόλια. Σε μας ι ζαπαρλίδες κε ι ντυςζμάνι τον κολχοζιόν
ορνέφκινταν να κάμουν το μπύκερ θασιζί ορόντιε το αλέ-
τριζιμο στα ιστοζιζιόνι κε στα τζιπέλκα τζόλια, για να
μπαλάνουν τα κολχόζια, κε πολά εδó χαράμοσαν τι δουλιά-μας.
Αφτό ζιμένι, ότι το πρόβλημα ίνε να εκσασφαλίζουμε
εθί πραγματικά (ντεισθίτελνο) το θαθι αλέτριζιμο, διλαδó, πρέπει
να αλετριζουμε μόνο με τα κόρπουςνι αλέτρια, κε κανα-λυγας-
ζι πα με τα μπύκερ.

Τέταρτο. Πρέπει να πλατένουμε κε καλά να καματέθυ-
με τα παρ κε το στουτυριέζσο αλέτριζιμο. Εδó το πρόβλημα
ίνε όχι μόνο ε'αφτό, για να πλατένουμε τος τάπους στα παρ
κε στο στουτυριέζσο αλέτριζιμο, μα κε ε'αφτό, για να τα ζι-
κούμε στον κερó. Το ναμλίδκο-μας αλέτριζιμο στο Νοέθρι,
αν ίνε-πα φαιταλίδκο, μα πολά δεν ίνε τόσο φαιταλίδκο, όσο
ίνε το γυργαζινó αλέτριζιμο. Τόρα, πυ έχουμε τόσο μεγάλι τε-
χνική, ζαν πράθιλο, εκεθόν το κάθε αρτέλι, πυ δουλέζι καλά
μπορεί να κατορθóσει να ζπέρνι μόνο πας το στουτυριέζσο αλέ-

τριζμο, που πέρασαν στον κερό. Ι Τατάρια άρταχ φέτος θα
σπέρνι μόνο πας το στρυτιρέζσο αλέτριζμο, πάρτε απ'αφτί-
να παράδειγμα. (ΝΤΑΓΙΣΣΑ: «Σοστό»).

Πέμτο. Να κυθαλίζουμε στον τόπο μινεράλνι υντομπρένιε-
κοπριά κε άλες ντόπιες υντομπρένιε. Εδó ι δουλιά ακόμα πά-
ίνε έτσι, τίλογα έλεγε ο σιν. Στάλιν το XVII παρτίκι
νέδριο: τα ζεμέλνι όργανα παρακάτο ιςλιτρέθουνε τις υντομπ-
ρένιε, δε μαθίζουε τα κολχόζια σ'αφτί τι δουλιά, δεν ντρο-
νύν, τι κάμουν τις μινεράλνι υντομπρένιε ι άνθρωπι, μ-
μπαρόχι, για τις τεχνικές κυλτόρε, χοριστά, για το παμπά-
κε το τζακυντόρ, το κράτος άρταχ κε τόρα-πα δύο άλ-
πολέσ υντομπρένιε. Ολι ι δουλιά ίνε σ'αφτό, για να τις ι-
λιτραέθουμε τίλογα πρέπι, όστε αφτές ι υντομπρένιε τεχν-
να ίνε ιςλιτραιμένες για το σίχομα τις σοδιάς.

Εμís γιανασά με τις μινεράλνι υντομπρένιε θάλουμε
κοπριά. Εδó ι δουλιά δεν πάι καλά: αν αρτραέφτεν-πα
στερνά τα χρόνια το κυθαλίμο τις κοπριάς φανερά, μα
πολί τιν κοπριά ακόμα δεν τιν ιςλιτρέθουν, όπυ μπορί να
ιςλιτραιμένι. Βρίσκουντε τέτοι εμπρολάτες, ταπλόε, άνθρ-
μα ας τ'ασλίτ αυεζάνεφτι, που φιλάγουν για να τος φέρουν
νιεράλνι υντομπρένιε, μα σ'αφτό τον κερό χατ'ραέθουν γιά
δες μπρίτζκεσ κοπριά, που ι παλιά ρύσιχι ποσλόηιτα
«έθλε πολί κοπριά στον πάτο—τ'αμπάρι-ς» θα ίνε γιομάτ

Δεν έφεραν στα ήμερτα ακόμα το ζίτιμα για τος
χόζνικυ: άλος απτο χτινό-τυ δύο 80 μπρίτζκεσ κο-
άλος δύο 20 κε τα 80 τα θάλι στο ογορότ-τυ. Μα μπ-
εδó κανά λυγάς χαντίρ-πα ο καλόσ κολχόζνικοσ έμπρ-
παρακάτο δεν έχι. Σοστό ίνε αφτό; Ζερ δεν έχι τζαρά,
τροφι, εδó να θάλουμε το ζίτιμα έτσι για να δώγμε πα-
σ'αφτόνα, τις καλά ετιμάζι κε δύο στο κινονικό τζόλι π-
πριά γιά το σαχτάρ; (ΝΤΑΓΙΣΣΑ: «Νε, νε»).

Έκτο. Στον κερό κε καλά να περάσουμε την ομπραμπότ-
κα τόν τεχνικόν κυλτόρον ανάμεσα στις γράδες, χωριστά στο
παμπάκι κε στο τζακυντόρ, μπαρόχ, δίχως αφτό τι σοδιά τον
τεχνικόν κυλτόρον εμís καμία-πα δε θα μπορέσουμε να τι ει-
χόνουμε. Πρέπι να έχουμε στο νύ-μας, κε εμís μετρώμε, ότι
ίνε χριαζόμενο τότο να το γράφουμε, σαν υποχρέοσι τυ αρτέλ,
ότι ι σοδιά τον τεχνικόν κυλτόρον, όταν περάζουμε οντο-
μπρένιες, όταν ντζουνάιζε ι μηχανιζάτσια, εκσαρτιέτε (ζαόίσιτ)
το πολά απ'αφτό, τίλογα περάζουμε την ομπραμπότκα τον
τεχνικόν κυλτόρον ανάμεσα στις γράδες.

Εβδομο. Πρέπι να φυτέδουμε όρους, να χυραέδουμε κε να
τεμιζλαέδουμε τις σοουζζένιες τυ πότιζμυ,—γενικά,—να πε-
ράζουμε το νιχοκιριό κυλτόρνικα.

Πολί από σας κέρυνε το σοχόζ όνομα τυ σιν. Στάλιν
εμά στο Αρμαθίρ, το ιμπριζνό συρμπατζλίχ κάτι ενός μεγάλυ
μπαρόνυ, στο ραιόν τυ Αρμαθίρ. Όλι το κέρυνε, ότι, τίλο-
γες λυγας-λυγás υςλόθιες-πα αν ίνε ε'αφτό το σοχόζ, πέρυνε
μεγάλι σοδιά, παρά στα κολχόζια κε άλιαχ πολά-πα, γιατί
αφτός ο μπαρόν ίτανε ένας απτυς λίγυς πομέστζικυς, πυ
πέραζαν το νιχοκιριό-τυς κυλτόρνικα, απ'όλες τις μαρέες-πα
χυραίβε τα τζόλια-τυ με τα φυτεμένα μεγάλα δέντρα.

Μα τί, εμís ζερίμας παρακάτι απ'αφτόνα τον μπαρόν;
Δίναμι—εμís έχουμε. Θα φυτέδουμε για τον απλόγυ-μας. Έχι
εξάρά κε πρέπι-πα να σιχόσουμε τυς γιασζλάρυς ε'αφτί τι δυ-
λιά.

Εγό δε μπορό να ανκέθο όλα τ'άλα, πελίγο-σας στο
προέκτο τυ υστάθ. Μόνο θα ανκέθο, ότι εδό το λαχίρδεμο
πάι για να εκσαφαλίσουμε το ντράνιμο τις μηχανίς, να εκσα-
φαλίσουμε το σάχτικο κε κυλτόρνικο ντράνιμο στι μηχανί. Εδό
το λαχίρδεμο πάι πάλι για τα μέτρα στιν ανάπτικσι τον
φέρμον, στι δημιουργία τυ πλεμενόι πράμα, στο σαχιντράιμο
(νεο).

τον αλόγον, εδó το λαχίρδεμο πάι για το πλάτνιμο στο ε
μαζιμο φαγύρες έτσι, για να μπορέσι το κολχόζ, όταν ε
τζαρά, να δúi γιαρτίμ, στον κολχόζνικο απτις φαγύρες
χιρτίσσα για τις ανάνκες το προσωπικó-το πράμα.

Κε τζαχ στο στερνó το óγδοο: εδó το λαχίρδεμο π
γιάφτό, τίλογα να αναπτίξουμε τος ποτσόμπνι κλάδους
χοριάτικο νικοκιριό.

Εμís άρταχ έχυμε εκατοντάδες, γιά χιλιάδες, τέτια
κοκιριά, σαν το κολχόζ όνομα τυ ειν. Βοροσσίλοβ τυ Αζο
Τζερνομόρσκι κράι, όπου οργανóσανε πάσεκα απο 340 μιλ
καλάθια, πυ από κάθε καλάθι πέραν ένα τσέντνερ μέλ
(МЫНТІОНІ: «Λίγο!»). (Για το πςσίριμο δεν ίνε πα
κάτο, στον έμπρο κερó πολά θα ίνε). Κε απ'όλι τιν πάς
πέραν 150 χιλιάδες ρύθλια τιάρ κε φέτος 25 καλάθια
καν στους κολχόζνικους, στους καλύτερους κολχόζνικους δόκαν α
ένα μιλίσσι καλάθι με τα μιλίσσα, χάλις πρέμια,

Σε μας άρταχ ίνε χιλιάδες κολχόζια τέτια, σαν το κ
χόζι «Ι στράτα τυ Λένιν» τυ Αζοβο-Τζερνομόρσκι κράι, ε
καλά ίνε βαλιμένι ι δουλιά στο πιάσιμο πςάρια κε πυ μία
στι σύτκα ι μπριγάδα τον πςαράδον πιάνι 100 πύτια πςά
νο

Στιν παλιά Ροσία μιλίσσα μπόρνεν να ίχε μόνο ο π
σιος χοριάτις.

Στιν παλιά τσαρική Ροσία ι δουλιά ήταν βαλιμένι
όστε δεκάδες χιλιάδες τινιάχια ήταν όφτιρα, γιά στις
μέρες εκί κατρακόλναν τα χτινά.

Μα σε μας, τί απ' απλογνó-μας το υσαλίχ χ'έ
απ'αφτό, ότι δεν το κςέρουμε τίλογες δίναμες ίνε μολο
στο κολχόζ, μπορί να πατζαρίζι ε'αφτό, ότι το κάθε
να το κάνουμε πςαράδικο τινιάχ, όστε το μέλι, πυ ήταν
λις φαγί τυ ρόσκοσσ για τον πλύσιο, τόρα να το κάνουμε
θιμερινό κολχόζνικο φαγί. ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ.

VI

ΤΟ ΖΑΖΖΙΤΟΤΖΝΙ ΖΙΣΙΜΟ ΣΙΜΕΝΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ
ΧΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΖΙΣΙΜΟ, ΜΑ ΚΕ ΚΥΛΤΥΡΝΙΚΟ.

Ίνε ένα παλιό ανέκδοτο, πυ εσίς, πρέπνα, όλι-σας-πα το
ακούσατε, παλιό ανέκδοτο, πυ μπόρνεν να ΐνε μόνο στην τσα-
ρική Ροσία: «ρότισαν μία τον μυζζίχ, τί θα έφταγε αφτός,
αν θα ΐταν τσάρος. Πολά δε νύνιζε αφτός για την απάντισι
κε ΐπε; «Θα έτρογα σάλα με τι σάλα, κε θα στζυπάχνημε
με το ταζό άσσιρο». (ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΛΑΜΟ).
Κάμποσι, πυ μετρώνε τον απλόγου-τους εμπρολάτες κολχόζνικι
κε τόρα-πα το ζαζζίτοτζνοσι αγριχόν-το μόνο έτσι, για να
μετρώνε απλόγου-τους σάλα με τι σάλα.

Ο σιν. Στάλιν ίστερα απτο σιν. Δένιν στο XVII παρτ-
τον σινέδριο, ΐπε τί θέλουμε να κάνουμε, έδixε, ότι σοσιαλιζμός
σιμένι, να έχουμε μπόλικα προντύχτα κε τοθάρια, ζαζζίτοτζ-
νικα να ζώνε ι δουλεφτάδες, πολί μεγάλο όσιμο το κυλτϋρ-
νοσι, ότι σοσιαλιζμός σιμένι πλάτνιμο κε τζιτζάκιαζιμο τον
προσοπικόν αρατεμάτον, σοσιαλιζμός σιμένι τεχμίλ κε απ'όλες
τις μαρέες να εκσασφαλίζουμε τα αρατέμαχτα τον ανθρώπον,
πυ κυλτϋρνικα αναπτυχτίκανε.

Εμΐς το κσέρουμε, ότι σε εκατοντάδες κε χιλιάδες κολχόζια
απτιν πρόσχλisci τις πάρτιας-μας, απτιν πρόσχλisci το σιν.
Στάλιν πσσίρσαν το πολέμιζμα για την κυλτϋρα, μα, στο
χμπέτ ακόμα τέτια κολχόζια ΐνε μόνο χιλιάδες, μα εμΐς θέ-
λουμε σε κάθε κολχόζ-πα να ΐνε ζαζζίτοτζνι κε κυλτϋρνικο
ζισιμο. Νά γιατί εμΐς μετρώμε, ότι ΐνε χριαζύμενο να γράφου-
με στο υστάθ τις υποχρέοσες τις πραθλένιας στι δουλιά τις
οργάνοσις το κυλτϋρνικυ ζισίμου.

Εμείς έχουμε τέτιο κολχόζ, σαν το κολχόζ όνομα του
ТОРГАЕР, το Κόιμπισσεβι κράι, που στο χοριό έκαμε
τροτυάρ, έσκαψε ιβγυλίδα, πάνο απτα ιβγυλίδα έκανε κυπου-
τζα, μπόλεψε τα μπαχτζαίδα έμπρο σε κάθε σπίτι το κολ-
χόζνικυ, έκαμε προφιλερόβια στις μισαρέες, κραπέλσαν να
πελί στις μισαρέες το πράμα, ίσακσε τις στράτες λόρια στο
χοριό, κάθε διό χιλιόμετρα έβαλε χαραύλε για να αναπτίξω
το φύτεμα όρους, οργάνωσε φρουκτόδι πιτόμνικ κε πιάνεν επι-
τσιαλίστο σαντοότ. Απτιν εμπριζνί εκλίσια ο κολχόζνικ
έχτισαν κλουμπ κε για την υκρασσένια τις στένας το κλουμπ
λάλσανε χυντόζζνικυ απτιν πόλι (γόροτ) Κόιμπισσεβι, το
κλουμπ οργάνωσαν κινό, έβαλαν ροιάλ, πατεφόν, σιάχματι
καλτερι μπόλεψαν το πάρκο τις κουλτúρας κε ανάπατι
σε 3 γα, για να μορφιένουν αυτό το πάρκο απτί δόχαν (απ-
γα το μπύοστ το Λένιν για 5 χιλιάδες ρούβλια, άρταχ
τεψαν λεσοζαστζίτνι πόλοςες ε'όλα τα είνора στα τζόλια
σεβοομπορότ (όλο-όλο 10 γα), κε τόρα επιμάσσικνε να φτ-
θων τέτιες πόλοςες ανάμεσα στις χοριστές κλέτκες-πα.

Άλο κολχόζ πάλι ε'αφτό το κράι, το κολχόζ όνομα
ФРІНЗЕ, οργάνωσε απλογνύ-ту πριόμνι ποχόι, χόρσε
τζλένο το κολχόζ τον εμπριζνό γιατρό για τι δουλιά ε'α
το πριόμνι ποχόι, έχτισε μπάνια, φέτεψε δέντρα στα τζιφάρ-
οργάνωσε γιάσλες κε πεδικές πλατίες (πλαστζάτκες), οργ-
ποχόντ για το τεμιζλίχ, για να ένε τα ευχάχια για
χλίδα όχι απτο καλόπ, μα απτο τεμιζλίχ, απτι χλιερ-
σε 7 νικοχιριά κολχόζνικον δόχανε πρέμιες για το τιμ-
τους, πλάτινε το μπαχτζά το κολχόζ, οργάνωσε ράδιο
έβαλε ράδιο, σχεδόν, ε'όλα τα σπίτια. Ειδό ο κολχόζνικ
ζονε κενύργια σπίτια από διό κόμνατες. Σε πολλά
κάθε κολχόζνικος έχι χοριστά σαύτια, χοριστά κρεβάτι
σεντόνια πας τα κρεβάτια.

Κανίς μπάρινε λιμπεράλος απτο εκσοτερική ακύοντνι

αφτά περιπνα, θα λέει: «Ίδες-τους, για το τί ἴδραν να λέγουν για τα χοριστά ζαύτια, για τον παρικμάχερ, για τα ζεντόνια,—μπαρόχ όλα αφτά 100 χρόνια πίσο τα ἴχε κάθε κυλτῶρνικος χοριάτις στις καπιταλιστικές χόρες!»

Μα τί, εμῖς δεν το μολόνουμε. Εμῖς πέραμε τυχῶμ απτον τσάρο το χοριό δίχος σιντόνια, δίχος χοριστά κρεβάτια, δίχος μπαχτζαίδα, δίχος φρυκτόβι πιτόμνικ.

(Νταύσσα—«Ας τ'ασιλίτ-πα ἴνε ἔτσι»).

Ζερ πολές ἴταν μισαρέες σтин τσαρική Ροσία, ὅπου ἴταν φιτεμένα φρυκτόβι δέντρα; Ζερ πολά ἴταν τα σπίτια, πυ μπόρναν για το τεμιζλίχ-τους να πάρυν πρέμιες; Εμῖς, μπαρόχ, δε ζμόνσαμ αφτό, πυ ἔγραφε για τιν κατάστασι το ρύσιου χοριό ὄχι μπολσεβέδικος, ὄχι ρεβολουτσιονέρος, μα ο καντέτος—πομέστζικος Σσινγαριόβ.

«Ίσα αν λέγουμε, κρεβάτια στα σπίτια σχεδόν δεν ἴνε μπουδῖνα-πα κε μόνο διό συρμπατζάβες το Ζζιβοτίνι (Ένας ἴνε πλότνικος, ο ἄλος ἴνε κάμενστζικος), ἔχυνε κσιλίτκα κρεβάτια. Τα ρύχα-τους γενικά ἴνε απτα τσαγδάρκα ντζαιόβια, τ'απάνο-τους τ'φορεςία, ἄσσιρο».

Νά από τίλογο τζυχόρ ι σοβιετικί εκσυσία θγάλι τις χοριάτες. Περάζοντας στα κολχόζια, ο χοριάτις πῖρε χιλιάδες φορές πολά τζαράιδα για να καλιτερέβι το κυλτῶρνικό-το ζισμο, να θάλι ἄκρα πας το κίτκο παλιό ρύσιου χοριό, απ' ὅτι ἴχε αφτός τζαράιδα ας πόμε κε στον κερό τις σοβιετικῖς-μας εκσυσίας, μα στις υσλόβιες το μικρό νικοχιριό.

Στα 1930 για ὅλα αφτά στο υστάβ δεν ἴταν γραμένο ἕνα λόγο-πα, μπαρόχ, τότες το πρόβλημα ἴταν σ' αφτό, για να σορέδουμε τους ανθρώπος, ι ἄνθρωπι να μάθυνε ο ἕνας τον ἄλλονα κε να αρχίσαμε το κινονικό νικοχιριό. Τόρα, ὅταν τα κολχόζια δυναμόβικαν, εμῖς μπορόμε να λῖσουμε τα κενύργια προβλήματα, εμῖς πρέπι να δουλέουμε για το ζίκομα τις κυλ-

τώρα, να περάσουμε το τεμίζλίχ, για να καταχτίσι (υεβόιτ)
 το χορτό τα νάβιχ τυ ζίσιμο τις πόλεις, για το μπάσιμο ράδου
 κε κινό, για να οργανόσουμε κλουμπ, βιβλιοθήκες κε τζιτάλνες
 για να χτίσουμε μπάνια κε να ισάσουμε παρικμάχερσι, να
 ισάσουμε φοσερά κε τεμίζχα τάμπορ στο τζόλι, να κσετιλί
 κσουμε το φίτεμα μπαχτζάιδα κε φρυκτόδι δέντρα, να καλίτε
 ρέψουμε κε να κάμουμε γιαρασιχλίδχα τα σπίτια τον κολχόζ
 νικον—όλα αφτά πρέπει να τα κάνουμε τέτιο αχόριστο κομάτ
 τις δουλιάς τον πραβλένιον κε όλυ τυ αρτέλ, τίλογι ίνε κε ι πα
 ραγογικί-τύς δουλιά. Κε γι' αφτό, λον έμπρο πρέπει όλι
 εμπρολάτες κολχόζνικι να αγρικίσουνε αφτό, ότι το ζαζζίτοτ
 νοςτ—αφτό σιμένι κε μπόλικα προντόκτα, κε κυλτόρνικ
 ζίσιμο, κε ότι στα κολχόζια τόρα ίνε όλα όσα χριάζυντε γ
 να κερδίσουμε (ντομπίτσια) κε το ένα κε το άλλο: κε μπόλικ
 προντόκτα κε τιν πραγματικί κυλτόρα. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ)

VII

ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

Όλι ι δουλιά τυ αρτέλ στο στερνό μετρισεκάτε
 αφτό, τί χαντάρ προντόκσια έκανε, τίλογα πλυγαρίστεν με
 κράτος κε με το ΜΤΣ, τί χαντάρ ζαιρέ μίραχσαν ανά
 στους κολχόζνικους.

Μα ακόμα σε μας ι δουλιά τυ ισάπ στο κρόδιαζμα
 στο ισάπ τον προντόκτον, στα καπίκια κε στα ματεριάλ
 θαλιμένι παρακάτο, ίνε θαλιμένι έτσι, τίλογα ίταν θαλι
 στον κερό, πυ ετιν τζόπα τυ χοριάτι εσύρζεν άνεμος κε
 τυ τυ καπιτάλ ίτυν—φτιρ πας το αρχάν.

Αντάμα μ' αφέτο ας κάθε μεσέο κολχόζι, δουλιά πάι στο
ισάπ για εκατοντάδες χιλιάδες ρόθλια, για δεκάδες για εκα-
τοντάδες χιλιάδες πότια ζαιρέ, για δεκάδες, για εκατοντάδες
χιλιάδες λίτρες γάλα. Εδώ έτσι να περάζουμε τι δουλιά, τίλογα
εμπρο δεν έχι τζαρά: κε το ζαιρέ κε τα καπίκια αγαπώνε
το ισάπ.

Νά γιατί εμís μετρώμε, ότι στο κενόργιο υστάθ ίνε
χρειαζόμενο θαθιά να ντρανίσουμε τι σιρά στο ισάπ στο σαχιν-
τράιμο, στο ιςλιτράιμο κε στο μίραζμα τίλογα τις σοδιάς
τον προντόκτον τις χτινοτροφίας, έτσι κε στα καπίκια.

Χοριστά, εμís σας παρακαλόμε θαθιά να ντρανίσετε τι
σιρά στο ισάπ κε στο μίραγμα τον μέσον (ερετστύ) στα κα-
πίκια, πυ σας προτίνουμε εμís. Να περάζονε το ισάπ στο
ζαιρέ απτο όριζμο τυ κράτους, τα κολχόζια κατλίγο άρταχ
έμαθαν.

Το νικοχιριό στα καπίκια τον κολχοζιόν όρίσκετε σε
τόρα σε άλιαχ παρακάτι κατάστασι:

το πρότο—ίνε ότι το κολχόζι ζι, σαν πράδילו, δίχος
πριχοντο-ρασχόντινι σμέτα, κε τζαχ εκί-πα, πυ μετριςκατέ ι
σμέτα, αφτί ας τ' ασλίτ ίνε χάλις φίλκα τ' γράμοτα, γιατί τα
καπίκια τα κσοδιάζονε όχι για τι σμέτα, μα για τα λυγάς-
λυγάς αρατέματα, κε ι σμέτα τίντζικα κιμάτε στα χαρτιά.

Νά γιατί εμís μετρώμε, ότι ίνε χρειαζόμενο στο υστάθ
ίσα να γράφουμε, ότι ι πραθλένια ίνε υποχρεομένοι να κάνι τι
χρανιάτικι πριχοντο-ρασχόντινι σμέτα κε να θγάλι αφτί τι
σμέτα σπι γενικί σινεδρίασι τον τζιλένον τυ αρτέλ για τιν
επικίροσι. Απ' αφτό κ' έτερο εμís προτίνουμε, ότι αφτί ι σμέτα
πρέπι να χορίζι τα κσοδέματα τυ κολχόζι στα χοριστά κιριό-
τερα άρθρα (στατιά) έτσι, για να μι μπορί ι πραθλένια μόνο
με απλογτό-τις το ιμίρ να περάζι τα καπίκια απτο άρθρο
στο άρθρο. Έντιριμ, για παράδιγμα ι γενικί σινεδρίασι επικί-
ροσε για τα ατιμινιστρατιβό-νικοχιριάτικα κσοδέματα 1,000

ρύθλια στο χρόνο, μα τα καπίκια ε'αφτά τα κσοδέματα α
δε ζόνυν, τότες, ορίστε, είντροφε πρόεδρε, ζόρεψε τι γενικέ
εινεδριάσι κε παρακάλεσε απ' αφτίνα για να ειν δύο υκούρ απτο
άρθρο τον παραγογικόν κσοδεμάτων να περάζις τα καπίκια
στο άρθρο τον αντμινιστρατιόνο-νικοχιριάτικον κσοδεμάτων. Νά
εδό κε πρέπει να τραδίκουν τον αδερφό-μας, τον πρόεδρο τ
κολχός. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»).

Δέφτερο—εμείς μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να υποχρεί
ουμε τιν πραθλένια τυ αρτέλ να σαχιντραέβι τα καπίκια πα
το τεκόςτζι ετζοτ τυ αρτέλ ετι μπάνκα, γιά ετι εμπερκάσα.
Στι δουλιά, μπαρόχ, κκεδόν, ο καθένας απτος προέδρου-μα
μετρά-το καλύτερο θα ίνε τίπος αν ίνε τα καπίκια να τ
έχυν όχι ετι μπάνκα γιά ετι εμπερκάσα, μα στα χέρια-τυ
Στο τί ίνε εδό ι δουλιά; Όχι μόνο ε'αφτό, ότι ι πρα-

θλέντσι ακόμα δεν έμαθαν να έχυν τα καπίκια-τυς πας τ
τεκόςτζι ετζοτ, μα κε ε'αφτό, ότι ι μπάνκοβσκή-μας μπιυρ
κράτες πιχτά ντρανόν πας τα κολχόζικα καπίκια, έτσι θα
κε ίνε δικά-τυς, κι'άλο αλιθινά να λέγουμε, — ντρανόνε πα
αφτά τα καπίκια έτσι, θαρίς κε αφτά δεν ίνε κανόνε-πο. Γι
το κολχός αν έχει χρέος ετι μπάνκα γιά εε κανα-λυγάς κα
θιόριμα (υτζρεζζντένια), αφτί ι άνθρωπι πιάκαν το έκαμα
επισιάτ απτο τεκόςτζι ετζοτ τυ κολχός, μα ο πρόεδρος τ
πραθλένιας κε δεν το κσέρι-πα, ότι πας το τεκόςτζι-τυ ετζο
πουχ τι θαρίς, δρέθεν μόνο ένα νυλ. Αφτό, τί δεν έφατ
καμία για τον μονονικοχίρι ο τζινόβνικος τις μπάνκας, τ
κάμποσι μπιυροκράτες μετρώνε, ότι τεκμίλ έχει τζαρά αφ
να τó κάμυν για το κολχός. κάμποσι μπιυροκράτες γ'αφ
νομίζυν, έτσι: «Αφτό μπαρόχ ίνε ι βάσι τις σοβιετικίς εκ
ας, σιμένι, μπορούμε να κάνουμε οχάλνιτζατ».

Ι πάρτια κε ι κιθέρνισι γ'αφτό το ζίτιμα λέγυνε τεκ
άλο-λυγάς. Με τιν ινιτσιατίβα τυ ειν. Στάλιν ίταν θαλίμ
το ζίτιμα κε το ΤςΚ έδγαλε τέτια απόφασι, πυ δε δύο

καλούας ούκ-πα στους μπάνκοδες κι φινάνσοθι ραμπόντικους
να κάμουν οχάλνιτζατ ε'αφτί τι δουλιά.

Σίφωνα με την απόφασι του ΤςΚ τις πάρτιας με το Σοβ-
ναρχόμ ε'αφτό το ζίτιμα, εμείς μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενι
στο υστάθ να γράψουμε έτσι:

«Ι σπισάνια απο τεκούστζι ετζοτ περάχκετε μόνο με
το πρικάζ τις πραθλένιας του αρτέλ, που μπορί να ίνε αλι-
θινό μόνο τότες, όταν έχι την υπογραφί του πρόεδρου με το
ετζετοθόντου του αρτέλ».

Τρίτο—εμείς σας παρακαλούμε να ντρανίζετε το ζίτιμα
για τα ραζμέρ στις οττζισλένιες στα αχόριστα φόντα. Τώρα
αστ'αζλίτ στα καλά τα κολχόζια-πα ίνε τέτια σιρά, ότι τα
καπίκια πιχτά πας τα τρυντοτέν τα δόγουν ένα-ένα καπίκι.
Εδώ στο πρεζίντιουμ κάθετε ο πρόεδρος ενός τζυθάσς'εκι κολ-
χόζι,—ο σιν. Κοροτκόθ. Κάμποσες μίνες πίσο εγώ αντάμα-του
ίχα μέγα ιρίσσιμο. Αφτός μου έλεγε, τίλογα έχτισε στο κολ-
χόζι μεγάλο κλυμπ, τέτιο μεγάλο, ώστε το σινέδριο τον κολ-
χόζιόν τις Τζυθάσσιας πέρασε ε'αφτό το κλυμπ, τίλογα αφ-
τός κρύδιασεν μεγάλα μέσα με δύνამες για να γιαρασσιχλέθι
το ζίσιμο του κολχόζιού. Για όλα αφτά, εγώ πολλά τον μαχτάι-
σα, ελμπέτ με στους άλλους πρόεδρους-πα έλεγα, να αχ τίνα
πρέπι παράδειγμα να πάρετε. Μα ίστερα εγώ τον ρότισα: μα
στις κολχόζνικους εσί τίποτες έδουκες πας τα τρυντοτνίδα; Αφ-
τός κατλίγο εόπασεν, με ίστερα ίπε... (κλόθι στο πρεζίντιουμ
στον σιν. Κοροτκόθ: «Πόσα;» ο Κοροτκόθ, «37 καπίκια»).

Νά, ντρανάτε, σίντροφι, μόνο 37 καπίκια πας το τρυν-
τοτέν. Παλέστ χαρσσί στην πραθλένια παρακάτω τίποτες δεν
ίνε να λείψ. Τι δουλιά τι περάζουνε καλά, ο πρόεδρος άρταχ
πολλά χρόνια κάθετε, σαν πρόεδρος του κολχόζιού, τι δουλιά την
κέρρι, παραδειγματικό νιχόχιριό διμύργισε, μα εδώ ι δουλιά-του
δεν πάι καλά, δε νόμισε γι'αφτό, ότι να κτίζις πρέπι όχι

μόνο γιατί θέλεις, μα πρέπει κε να ντρανάς τιν
Τα καπίκια για το χτίσιμο πρέπει έτσι να τα χορίζεις, για να
ζόνουν στο δόσιμο πας το τρυντοτέν-πα.

Ίρτε ραστ εγώ να λαχαρδέθο με πολός προέδρους απτα
άλιαχ καλά κολχόζια γι'αφτό το ζίτιμα. Αφτί όλι-τους λέ-
γουνε: «μα τί, ας χαζανέθουνε καπίκια ι κολχόζνικι απτο ογο-
ρότ-τους, γιά ας πολίσουν κατλίγο ζαιρέ, πυ πέραν πας το
τρυντοτνίδα, πός να τους δόγουμε καπίκια απτο κολχόζ». Απ
εδό-πα ο κολχόζνικος ντρανά πας το αρτέλ μόνο, σαν πα
το ιστότζνικο, από πυ μπορίς να πέρις πσομί, απ'εδό-πα δι
ι δουλιά πάι παρακάτο. Ζερ σοστό ίνε αφτό, σίντροφι; Ελμπέτ
μπορίς να αγρικάς τον καθένα από σας—εσίς θέλετε απε-
κε τζάλκα ε'ένα χρόνο να χτίζετε όλα αφτά τι κι αν αρ-
τέφκουνε-πα. Μά έτσι δε θα ίνε. Πρέπει να μετρίσουμε, τί γ-
ντάρ έχει τζαρά να χορίζουμε για το χτίσιμο, γιά να μιν π-
ρουνε ι κολχόζνικι πας το τρυντοτέν νε 30 κε νε 40 καπ-
κια κε νε νολ (0), τίλογα αφτό ίνε στα άλιαχ πολά κολχ-
ζια. Νά γιατί εμίς προτίνουμε να εκσιλιτρέθουμε τις οτζιζλέ-
νιες για τιν ποπολνένια τον αχόριστον φόντον στο ραζμέ
από τα 10, μα όχι πολά απτα 20% τον καπικί ντοχό-
τον κολχόζιόν. Αφτό ίνε λιγότερο απ'ότι ήταν στην πρ-
στα άλιαχ πολά κολχόζια. Μα ε'αφτός τυς προέδρους, πυ
θα νίεσκυνε χαίλ μ'αφτό, πυ εμίς θέλουμε να εκσιλιτρέθ-
τις οτζιζλένιες στα αχόριστα φοντ, μπορόμε να τυς λέγ-
να πολεμίζυνε για να έχυνε στα κολχόζια-τους όσο μπο-
πολά καπικί ντοχότ, τότες θα ζόνουν τα καπίκια κε για
χτίσιμο, κε για το μίραζμα πας τα τρυντοτνίδα. Πρέπει
λογα χρειάζετε να πεσιρίσουμε τι δουλιά στην πρ-
γυρόχ στην ικονομία. Σε μας ίνε ακόμι κε τέτι πρ-
κε χοριστά ζεμέλνι ραμπότνικι, πυ δεν μετρόν αρτίχο
το αχιλταροσίν-τους-πα να δίκουν πας το στζιστ το κολχ-
Ίνε φάχτο, ότι ε'ένα κολχόζ το Ρομπτσόδεκι ραίόν στο

πατη Σιμπίρ ἔχουν να δόκουν χρέος: το ΡαιΖΟ -- 350 ρύθλια, το Ποτρεμπσιούζ — 405 ρύθλια, κε ακόμα ι Ρομπτσόβσκι απτέκα-πα ἔχι να δὺι στο κολχόζ 400 ρύθλια.

Για να φέρουμε στα ἡμέρτα το φινάνσοβι νικοκιριό τον κολχοζιόν, εμῖς σ' αφτί τι δουλιὰ θέλουμε να τραβίζουμε κε τις ρεβιζιόνι κομίσιας. Μετρισκάτε, ὅτι εμῖς ρεβιζιόνι κομίσιας ἔχουμε παντύ-πα. Σίφωνα με τὸ παλιὸ υστὰθ ι ρεβ. κομίσια ἔπρεπε να κάνι ρεβιζια τι δουλιὰ το νικοκιριό σ' ὅλες τις γραμές. Μα ας τ' ασλίτ, αντίς ρεβιζιόνι κομίσιας σε μας ιταν μόνο λαχαρδέες για τι ρεβιζιόνι κομίσια. Ζερ εμῖς πολὰ ἔχουμε τέτια φάκτα, ὅταν ι ρεβιζιόνι κομίσια ἔμπε πραγματικά, τζαχ πες τα ντζικάρια τις πραθλένιας, φανέροσε ὅλα τα τζαρασιζλίγια κε κατόρθωσε να τα ισάζι. Τέτια φάκτα ἴνε λίγα, μπορούμε να τα μετρίσουμε πας τα δάχτιλά-μας. Νά γιατί εμῖς θέλουμε να μεταλάκουμε τιν κατὰστασι για τι ρεβιζιόνι κομίσια. Εμῖς μετρώμε, ὅτι ἴνε χριαζόμενο γι' αφτό το ζίτιμα στο υστὰθ να μπάσουμε τέτια μεταλλάγματα:

Πρότο. Τι ρεβιζιόνι κομίσια πρέπει να τιν επικιρόνι το ραισπολχόμ τον σοδιέτ. Δέφτερο. Για τι δουλιὰ-τις, ι ρεβιζιόνι κομίσια πρέπει να δὺι στζιότ μόνο στι γενικί σινεδρίασι τον τζλένον του κολχοζιού.

Τρίτο. Ι ρεβιζιόνι κομίσια πρέπει να ισλαέθι τι φινάνσοβι δουλιὰ του κολχοζιού. Αφτί πρέπει να φανερόνι:

Το κάθε φάκτο, ὅταν στο κολχόζ φέρουν ζαιρέ για καπίκια, κε ι πραθλένια αφτό δεν το κάνι ζαπριχόντοβατ· το κάθε φάκτο, ὅταν ι πραθλένια κσοδιάζι καπίκια, χαλάνοντας τι σμέτα.

το κάθε φάκτο του ἀνιαστου σαχιντράιμου τις κολχόζικις κινονικίς ιδιοχτισίας·

το κάθε φάκτο του γιαγαλάιμου απτις ιποχρέωσης, τιν παρακάτι εχτέλεσι τον ιποχρεώσεων μπροστά στο κράτος·

το κάθε φάκτο στο κόμπομα τον κολχόζνικον απτι
μαρέα τυ στζετοβόντυ γιά τυ μπριγαδέρυ.
στο στερνό-πα το κάθε φάκτο τυ γιαραμάζκυ πόρεμυ με
τα ιντερέσ τυ κολχόζνικυ, όταν δεν τον γράφυνε τρυντοτνίδα,
τυ χαζανέβι αφτός, γιά παρακάτο μετρών το χαζάνεμό-τυ.
Όστε ι ρεβιζιόνι κομίσια πρέπι να νίσσκετε κοφτερό
όπλο (ορύζιε) στα χέρια τον καλύτερον κολχόζνικον στο
πολέμιζμο για το θάλιμο καλό γιουρύχ, για τι φινάνσοδι ντις-
τσιπλίνα, για το ρεζζίμ τις ικονομίας, για το πολέμιζμο για
τιν τιμιότιτα (τζέστνοστ) στι δουλιά τον τζλένον τυ αρτέλ
κε για τιν εχτέλεσι τον υποχρεόσεόν-τους μπροστά στο κράτος
(ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»).

VIII

ΤΟ ΓΙΟΥΡΥΧΛΑΙΜΟ ΣΤΙΣ ΔΥΛΙΕΣ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

Χαρσού σ' πύια εκσικλίχια στι δουλιά τυ γιουρυχλάιμυ
στις δουλιές τυ αρτέλ λον έμπρο πρέπι να μομπιλιζάρουμε τις
δυναμές-μας; Τίλογα εκσικλίχια στι δουλιά τυ γιουρυχλάιμυ
τα κιριότερα;

Το πρότο κε κιριότερο εκσικλίχ ίνε αφτό, ότι σε πολλ
κολχόζια γενικές σινεδριάσες τον κολχόζνικον δεν περάζυν
τεκμίλ. Πιχτά ι ρυκοβοντίτελί-μας τον κολχοζιόν παραχύν
ς' αφτί τι δουλιά κε το ζμονόνε, ότι αφτός τυς χόριζε ι γε
νικί σινεδρίασι, ότι πρέπι να τι φυκρώντε, ότι αφτί εφθίνυν
(οιθτεζζάιυτ) μπροστά στι σινεδρίασι, ότι ι γενικί σινεδρία
μπορί να τυς μεταλάζι.

Κε έτσι, το πρότο κε κιριότερο εκσικλίχ ίνε, ότι
γενικές σινεδριάσες τον τζλένον τον κολχοζιόν δεν περάζυν

...αλλά. Πάλι, όπου ο πρόεδρος έτσε κατέβη τις δουλιές, όπου δε
...αρέβη γενικές συνεδριάσεις, όπου η γενική συνεδρίαση δε λήν τα
...ασιικά ζιτίματα στο ζίσιο το κολχόζ, εκί παρακάτο διαπεδα
...αγούντε τα κάδρα, παρακάτο ισλαέβυνε τι δουλιά τις πραβλέ-
...νας. Εκί η άνθρωπι δεν υσέβυνε κε εκί ίσα έμπρο μέρα
...απορήμε να λέγουμε, ότι στο στερνό η δουλιά θα μπιτέβη με
...προριβ.

Το δεύτερο εκικλίχ στι δουλιά το γιωρυχλάιμο ίνε, ότι
...πρόεδρι τον κολχοζιόν ίνταν λίγο για πολί παντοτινί ραμ-
...πόννικη στα κολχόζιά-τους μόνο στα λίγα κολχόζια, μα στα
...πολά κολχόζια ακόμα τους προέδρους τους μεταλάζυνε κε όταν
...αριάζετε, κε όταν δε αριάζετε.

Μπαρόχ, φάκτο ίνε, ότι κε στο Ζαπαντινο-Σιμπίρσκι
...αράι, ε' ένα απτα εμπρολάτικα αράι στις δουλιές το χοριάτικη
...νικοιριώ, στο κολχόζ «Ίκρανία» το Ρυμπτσόδσκι ραιόν με-
...τάλακσαν στο στερνό τον κερό (ε' ένα χρόνο κε μισό) πέντε
...προέδρους στο κολχόζ «Πλάμια ρεβολιούτσι», πάλι ε' αφτό το
...Ρυμπτσόδσκι ραιόν, στα τρία χρόνια μετάλακσαν δέκα προέ-
...δρους στο κολχόζ «Ινιτσιάτορ», στο Τατάρσκι ραιόν, απτα
...1930 μετάλακσαν ενέα προέδρους, ε' αφτό τον αριθμό, μόνο
...στα 1934 μετάλακσαν 5 προέδρους. Ζερ θαγμαστικό ίνε, ότι
...αφτό το κολχόζ αλόνισε στιν 1 το Γενάρι το 1935 μόνο
...τα 37% τις εποράς-του κε ετίμασε μόνο το $\frac{1}{4}$ απτα επερί-
...ματά-του;

Το κολχόζ «Τζερόνι Κόλος» το Χαρχοβίτικη όμπλαστ
...απτα 1933 ίχε πέντε προέδρους το κολχοζιό: ο πρώτος
...πρόεδρος ίτυν θγαλιμένος απτι δουλιά γιατί δεν εατέλεσε τό-
...τες το κολχόζ το πλάνο-του στο ετυρυτιρέσσο αλέτριζμο: ο
......—για την αδίνατι δουλεφτάδικη ντιστσιπλίνα στο κολ-
...... ο τρίτος—για το αδίνατο ρυκοθότσθθ κε γι' αφτό ότι
...χοριατικη-νικοιριάτικες δουλιές πιμένισσαν πίσω έβγαλαν-τον
...απτι δουλιά κε απτιν πάρτια: ο τέταρτος, ίστερα από διό

μίνες για την καλή-τη δουλιά ήταν θαλαμμένος για διδασκάλους
ς' άλλη δουλιά.

Το κολχόζ «Τζερόνι Παρτιζάν» στο Κυπιάνσκι ραϊόν
απτο περσίριμο τις οργάνοσις-του στα 1929—μετάλαξε έντεκα
προέδρους, σ' αφτό τον αριθμό μόνο στο 1934—7 προέδρους.
Κε δεν ίνε θαυμαστικό, ότι το κολχόζ «Τζερόνι παρτιζάν»
πάντα βρίσκατε στο προρίθ.

Τί να λέγουμε για το Καζακστάν, όπου το μετάλαγμα
τον 5 προέδρον απτα 1931 ως τα 1933 στο κολχόζ
«МПНТІОНІ», το Κυντάλσκι ραϊόν, ίνε ταμάμ νόρμα;

Για κάμποσους ραϊόνι ρυκοδοντίτελιος το θγάλιμο. το
προέδρον τον κολχοζιόν ίνε για να πάρυν υντοστοθερένια, ότ
ίνε καλή αντιμινιστράτορες. Αν ροτίσις αφτόνα τον αντιμινιστρά-
τορα, γιατί η δουλιά-ςυ στο σπέρνιμο πάι παρακάτο, για σπ
τιμάρεμο, για στο δόσιμο ζαιρέ,—αφτός πάντα ίνε έτιμος να
δύι τέτια απάντις: εμής τι δουλιά-μας την κάναμε, εμής θγά-
λαμε απτι δουλιά τόσο χαντάρ προέδρους.

Κε έτσι-πα, το δέφτερο άλιαχ μεγάλο εκσικλίχ στι δου-
λιά τυ ρυκοδότης τυ κολχόζ ίνε, ότι τα κάδρα τον ρυκο-
δοντίτελιον τον κολχοζιόν ακόμα πιχτά δεν ίνε παντοτινά.

Λέγο-το μία κι' άλλο, αφτό δε σιμένι, ότι σε μας δε
υξέθι ο αριθμός τον καλύτερον όπιτνι προέδρον στο κολχόζ.
Ίνε φάκτο, ότι στα στερνά διό χρόνια το μετάλαγμα το
προέδρον τον κολχοζιόν εκσίλεψε πολά χαρσσύ στα περά-μέ-
να χρόνια. Ίνε φάκτο, ότι εμής έχυμε άρταχ χιλιάδες κολ-
χόζια, πυ η πρόεδρι τον κολχοζιόν δουλέβυνε χρόνια, άρτα
ας τ' ασλί-τ έμαθαν αφτί τι δουλιά, κσέρυνε τυς ανθρώπιν-
τον τόπο, κσέρυνε το κάθε υτζάστοκ τυ τόπου κε καταχτίσαν
τιν τεχνική στο ρυκοδότης τυ μεγάλο νικοχιριό.

Το τρίτο άλιαχ μεγάλο εκσικλίχ στι δουλιά τυ ρυκοδότη
ςτΰ τυ κολχοζιού ίνε, ότι πολές φορές κάμποσι προέδ-
ροι

άλιαχ πολλά απτο χράρ-τυ υσσανέβουν κε δούγον τιν εκσυσία-
τους ας τ' ασλίτ στον στζετοθότ για τα τέτια ζιτίματα, σαν
τι ρασποριαζζένια στα μέσα (σρετςτβά) το κολχοζιού, στο δό-
σιμο αθάνς, στο κσόδιαζμα τον νατυράλνι φόντον κ.τ.λ. Εμίσ
δεν ίμαστε χαρςσού στους στζετοθόντους. Εμίσ έχουμε, χοριστά
απτους γιαςσλάρους, πρέντανι στι δουλιά κάδρα, πυ υσέβουνε, έχυ-
με άλιαχ καλός στζετοθόντους, πυ κσέρυνε πολί καλά όλο το
νικοχιριό το κολχοζιού, μα εμίσ ίμαστε χαρςσού σ' αφτό, όταν
ο στζετοθόντος μεταλάζι τον πρόεδρο.

Το τέταρτο άλιαχ μεγάλο εκσικλίχ ίνε, ότι δε φένετε
φανερά, τί ίνε υποχρεομένος να κάμι ο πρόεδρος το κολχόζ
κε πας το τί εφθίνετε, τί ίνε υποχρεομένοι να κάμι κε πας
το τί εφθίνετε ι πραθλένια το κολχοζιού γενικά.

Στο παλιό υστάθ το αρτέλ εμίσ τζαχ δεν πέριςσκαμε
στο ισάπ-πα στο αρτέλι τέτιο ντόλζζνοστ, σαν τον πρόεδρο.
Μα στι δουλιά, τίλογα το κσέρετε αφτός, μπαρόχ ίνε άλιαχ
θασικό πρόσπο στο κολχόζι, πυ ο ρόλος-τυ χοριστά όσεπσε
ίστερα απ' αφτό, όταν οργανόσαμε μπριγάδες.

Στο στερνό-πα, το πέμτο εκσικλίχ όλον ίνε, ότι πιχτά
ι ρυκοθοντίτελι τον κολχοζιόν δεν περάζυνε στο ζίζιμο το
υστάθ.

Σε τρία κολχόζια το Νιζζνε-Μπυράσκι ΜΤΣ το Σα-
ράτοθςκι κράι δεν ίχαν υστάθ, χάλις έτσι, τίλογα δεν ίταν
το υστάθ κε στο Νιζζνε-Μπυράσκι ΡαιΖΟ. Εμίσ νομίζουμε,
ότι το ΡαιΖΟ δεν ίθελε να χατραέβι το υστάθ, γιατί στο
κολχόζ όνομα τυ σιν. ΝΤΙΜΙΤΡΟΒ, πυ το αναλιιάζι αφτό
το ΡαιΖΟ, χόρισαν πρόεδρο το κολχόζ κε ρεθίζιόνι κομίσια
στι σινεδρίασι, όπου ίταν 37 νομάτι απτους 224 τζλένους το
κολχοζιού.

Τίλογα φένετε, στο ΡαιΖΟ δε νιάςσινταν να έβρυν το
υστάθ, κε απ' αφτό, ότι σ' αφτός σ' ένα χρόνο κε μισό στο

κολχόζι «ΣΤΑΛΙΝ» μεταλάχταν 4 πρόεδρι, κα αφτά τα μεταλάγματα πέραναν δίχος τι γενική σινεδρίασι τον κολχόζινικον.

Τέτια ίνε τα βασικά 5 εκσικλίχια στι δουλιά το ρυκοδότστου στο κολχόζι.

Για να χάσουμε αφτά τα εκσικλίχια, εμís στο προέκτο το υστάθ μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να μπάσουμε τέτια πράβιλα:

Γιά να κάνουμε τι γενική σινεδρίασι τον τζλένον το αρτέλ πραγματικό; κα όχι χαρτίτκο λον απσιλό όργανο το ρυκοδότστου, για να το αγρικύν όλα-μας τα ρυκοδοντιάστ; κάδρα, ότι ι γενική σινεδρίασι ίνε ας τ' ασλί-τ το λον απσιλό όργανο στο ρυκοδότστου, εμís μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να χαράκσουμε αφτά τα ζιτίματα, ι απόφαες πας πύια δε θα ίνε πραγματικές, έντιριμ αφτές ι απόφαες ίνε παριμένες δίχος τιν επικίροσι-τους στι γενική σινεδρίασι. Τέτια ζιτίματα εμís μετρώμε: το πάριμο στο κολχόζι τον κενύργιον τζλένον κα το θγάλιμο απ το εστάθ το κολχόζι, τιν επικίροσι το χρυνάτικυ παραγογικό πλάνυ, τιν πριχοντο-ρασχότνι εμέτα, το πλάνο το χτίσιμυ, τις νόρμες τις θίραμποτκας κα τι ραστσειν κα στι δουλιά σε τρυντοτνίδα, τιν επικίροσι το ντόγοδορ με το ΜΤΣ, τιν επικίροσι τον ραζμέρ τον λυγάς-λυγάς φόντον κα τον αριθμό τον προντόκτον κα τον καπικιόν, το ντικέδον στο δόσιμο πας τα τρυντοτνίδα.

Για να μι μέτρισεκάτε, ταπλός, γενική σινεδρίασι, το κολχόζι, πυ έχι 200 μεγάλυς τζλένυς, κα στι σινεδρίασι έφκυντε μόνο 30 τζλένι, εμís μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο στο υστάθ να μπάσουμε τέτιο πυνκτι:

«Ι γενική σινεδρίασι μπορί να ίνε πραγματική όταν ίνε ε' αφτίνα όχι λιγότερο απτο $1\frac{1}{2}$ το γενικό αριθμό τον τζλένον για το λίσιμο όλον τον ζιτιμάτον, εκσόν απτο ζιτίμα για

τα έμπορα τις πραθλένιας κε το προέδρου το αρτέλ, για το ζιτιμα του θγάλιμου απ το εσστάβ του αρτέλ κε για το ζιτιμα του ραζμέρ τον λυγάς-λυγάς φόντον, που για το λείσιμό-τους πρέπει να ίνε όχι λιγότερι απτα $\frac{2}{3}$ του γενικού αριθμού τον τζλένον».

Για να χάσουμε το δεύτερο εκσικλίχ--το τεκυτόζεστ του εσστάβ τον τζλένον στις πραθλένιας, κε χωριστά τον προέδρου έτσι κε τον μπριγαδέρου, εμείς μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο στον έμπρο κερό να στέκουμε τέτιο πράδιλο, ότι τιν πραθλένια για τιν χωρίζουε για θαντέ 2 χρόνια, κε τους μπριγαδέρους κε τους ζαβ. στις φέρμες τις χτινοτροφίας τους χωρίζε πραθλένια πάλι για διό χρόνια. Εμείς εδó πέρνουμε στο ισάπ, ότι κολχόζικι παραγογί όχι λιγότερο πολά αν τον, παρά διο- μηχανία αρατέβι παντοτινά κάδρα στο ρυκοθότςτθó, μπαρόχ ο ρυκοθοντίτελις του κολχοζιού μόνο τότες θα πάι τι δουλιά έμπρο, αν θα κσέρι αφτός, τίλογα πρέπει τα τζόλια-του, αν θα έχι στο νύ-του, τί σπέρνιςσκε στο κάθε τζόλι, στο κάθε υτζάστοκ ένα χρόνο, διό χρόνια κε τρία χρόνια πίσó, αν θα κσέρι τίλογα αγριόχορτα ίνε στα τζόλια, αν θα κσέρι τον κάθε άνθρωπο, στο τί φελά αφτός, στο τί έχι τζαρά να υςσανέβις πάνο-του κε τί να αρατέβις απ' αφτόνα, αν θα κσέρι το κάθε άλογο κε το κάθε χτινό στο κολχόζι. Νά τέτιους προέδρους εμείς πρέπει να έχουμε.

Για να μι μεταλλάξι ο στζετοθότος τον προέδρου του αρτέλ στον έμπρο τον κερó εμείς μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να το λέγουμε ίσα:

«Κανα-λυγάς υχόμια-πα στι ρασποριαζζένια με τα μέσα (ερετςτθά) του αρτέλ στο στζετοθότ δεν πρέπει να δόκουμε: στο δόσιμο αθάης, στο κσόδιαζμα τον νατυράλνι φόντον κ. τ. λ. Τύτο έχι υχόμ να το περάξι μόνο πραθλένια κε ο πρό-

εδρος του αρτέλ. Όλα τα ντοκουμέντα στο κενό διαζύγιο και
πικιών στο αρτέλι απτον στζετοβόντο κ' έτερο τα υπογρά-
φουνε ο πρόεδρος του αρτέλ για ο ζαμεστίτελ-του».

Για να χάσουμε το τέταρτο εκσικλίχ εις μετρώμε,
ότι ίνε χριαζόμενο έτσι να χαράκουμε το ρόλο τις πραθλένιας.

«Ι πραθλένια του αρτέλ ίνε εχτελεστικό όργανο του
αρτέλ κε εφθίνετε έμπρο στι γενική σινεδρίασι τον τζλένον
του αρτέλ για τι δουλιά του αρτέλ κε για την εχτέλεσι τον
ιποχρεόσεων έμπρο στο κράτος».

Το ρόλο του προέδρου του αρτέλ, εις μετρώμε, ότι ίνε
χριαζόμενο να τον χαράκουμε έτσι:

«Για το καθημερινό ρυκοδότησθο στι δουλιά του αρτέλ κε
στις μπριγάδες-του, έτσι κε για το καθημερινό ισλάιμο τις
εχτέλεσις τον αποφάσεων τις πραθλένιας, ι γενική σινεδρίασι
του αρτέλ πρέπι να χορίζι πρόεδρο του αρτέλ, που αντάμα
μ' αυτό ίνε κε πρόεδρος τις πραθλένιας».

Εις μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να χαράζουμε τις σχέ-
σεις (στυνοσσένια) ανάμεσα στην πραθλένια κε ανάμεσα στον
πρόεδρο τις πραθλένιας έτσι:

«Ο πρόεδρος ίνε ιποχρεομένος να εσρέβι είσχεπει τις
πραθλένιας όχι λιγότερο απο 2 φορές το μήνα για τι
εξίτισις (ομπουζζντένια) στις λυγας-λυγας δουλιές κε για να
πέρνουνε τις χριαζόμενες αποφάσεις».

Στο στερνό-πα εις μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να
βάλουμε στο αρτέλι κε τι δουλιά του ζαμ. του προέδρου, που τον
χορίζι ι πραθλένια απτον αριθμό τον τζλένον-τις, τίνα ορίζι
ο πρόεδρος. Ελμπέτ, ίνε γρικόμενο, ότι αυτός ο ζαμεστίτε-
λιος του προέδρου πρέπι στι δουλιά-του πάντα-πα ν' αφυκρατέ
τις οκαζάνιες του προέδρου.

Κε τζαχ στο στερνό, για να χάσουμε το πέμπτο εκσι-
κλίχ, που ίνε αυτό, ότι πιχτά το υστάθ δεν το ιεσλιτρεθόν
στι δουλιά, ι τζλένι του αρτέλ δεν κέρουνε τα οκόμεια-τους κε

ως υποχρεώσεις-τους, — με την απόφασι το ΤσΚ τις πάρτιας, το Σελχοζοντέλ και το Ναρκομζέμ σόρεψαν το δεύτερο σινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον, που πρέπει θαθιά να σιζιτίζει το κάθε πόνκτο το υστάθ το αρτέλ και να δώι το σοβέτ-τω στην πάρτια και στην κιβέρνισι, αν νίεσκατε χαίλ με το προέκτ, που το έκανε το Σελχοζοντέλ και το Ναρκομζέμ, και να δώι τις χριαζόμενες ντοπουλνένιες και διόρθοσες (ποπράθκι).

IX

I ΟΡΓΑΝΟΣΙ, ΤΟ ΠΛΥΓΑΡΙΖΜΑ ΚΑΙ I ΝΤΙΣΤΣΙΠΛΙΝΑ ΤΙΣ ΔΥΛΙΑΣ

Πρέπει ίσα και το λέγουμε, ότι στην οργάνοσι τις δουλεφτάδικις ντιστιπλίνας στα διό χρόνια εμείς έχουμε μεγάλες επιτυχίες. Το θαρί όπιτ το 1932 για τι μάζα τον κολχόζνικον στο ύγ έδειξε, ότι δίχος δουλεφτάδικο ντιστιπλίνα, δίχος ολιβονί οργάνοσι τις δουλιάς πάνο στι θάσι τις εντέλστίνας, δίχος το μίραζμα το ντοχόντ πας τι δουλιά, τι δουλιά στο κολχόζι δε μπορίς να τι θάλις τίλογα πρέπει, — και απ' αυτό άλλοτερο μπορίς να πάις στην πίνα. Το όπιτ το 1933, απτιν άλι μαρέα έδειξε σ' όλι τι μάζα τον κολχόζνικον, ότι εκί, όπου ίνε δουλεφτάδικο ντιστιπλίνα, όπου καλά οργάνοσαν τι δουλιά, όπου τα ντοχόντ τα μίραζαν πας τι δουλιά, το δόσιμο πας τα τροντοτέν τζάλκα αρτραέφτεν άλιαχ δυνατά.

Απτα 1932, τον να λεις-πα, ότι έχουμε μεγάλες επιτυχίες στι δουλιά τις οργάνοσις τις κολχόζικις δουλιάς και στο ενδιαφέρον τις δουλεφτάδικις ντιστιπλίνας. Ελμπέτ, τόπο τίεφκε-τα όχι σ' όλα τα κολχόζια. Ίνε ακόμα πολλά κολχόζια, όπου δου-

λιά στὶ δουλεφτάδικι ντιστσιπλίνα θρίσκετε σε παρακάτι κητά-
στασι. Μα ἴνε φανερό, ὅτι ἡ βασική μάζα τὸν κολχοζίνο
άρταχ ἔδωσε δυνατό θεμέλιο τὶς κινονικὲς ντιστσιπλίνας τὶς
δουλιὰς, ἐκασφάλισε τὴν οργάνωσι τὶς δουλιὰς πάνω στὴ βάση
τὶς ἐντέλστσινας καὶ τὸ μίραζμυ τὸ ντοχότ παρὰ τὴ δουλιὰ.

Θα περρίσο ἀπὸ μπριγάδα. Ἀντὶς νὰ δουλέουν κυρὸν
τίλογα ἴταν σαν πράβιλο ἀκόμα στὰ 1930 (πολὶ ἔτσι καὶ νῦν
νῆσαν, ὅτι κολεχτίδικι δουλιὰ σιμένι νὰ δουλέουμε κυρὸν).
τόρα τὰ κολχοζία μπολέφτανε σε μπριγάδες ὅχι μεγάλες στὸ
ραζμέρ-τους, με παντοτινὸ σεστάθ, με τὰ χριαζόμενα νικοκί-
ριάτικα προβλήματα.

Σχετικὰ μ' αὐτό, ποὶ δέχνη τὸ ὅπιτ τὸν καλύτερον κολ-
χοζίον, εἰς νομίζουμε, ὅτι ἴνε χριαζόμενο νὰ στέκουμε τέτοι
πράβιλα στὴν οργάνωσι τὸν μπριγάδον:

Τὴν τζολί μπριγάδα τὴν χορίζουνε γιὰ θαντέ ὅχι λιγότε-
ρο ἀπὸ ολάκερο σεδομπορότ.

Τὴν μπριγάδα τὶς χτινοτροφίας τὴν χορίζουνε γιὰ θαντέ ὅχι
λιγότερο ἀπὸ 3 χρόνια.

Γιὰ τὴν κάθε τζολί μπριγάδα χορίζουνε οτζάστοκ στὸ
τζόλια το σεδομπορότ στὸ θαντέ το σεδομπορότ.

Γιὰ τὴν κάθε τζολί μπριγάδα ἡ πρὸβλένια το κολχοζιὸν ἴνε
ἰποχρεομένη νὰ μπικιτραέβη ὅλο το ἰνθεντάρ, ποὶ ἴνε χριαζόμεν
γι' αὐτίνα, τὸ δουλεφτάδικο πράμα καὶ τὰ νικοκίριάτικα χτίρια.

Γιὰ τὴν κάθε μπριγάδα τὶς χτινοτροφίας ἡ πρὸβλένια τὸ
κολχοζιὸν ἴνε ἰποχρεομένη νὰ μπικιτραέβη τὸ πρὸντοχτίβνι πρά-
μα καὶ τὰ χτίρια (ποστρόικι) τὶς χτινοτροφίας.

Τὸ μίραζμα τὶς δουλιὰς ἀνάμεσα στους τζλένους τὶς μπρι-
γάδας ἔχει ὑκὸμ νὰ το περάζι μόνον ὁ μπριγαδάρ.

Σίφωνα μ' αὐτό μπένι τέτιο ζίτιμα. Εἰδὼ στὸ εἰνέδρον
πρέπει νὰ ἴνε ὁ ἀντιπρόσωπος ἀπὸ κολχόζ «Μπολσεβίκ» τὸ
Ἰθάνοδσκι ὁμπλαστ, τίνα πῖρε, μία νι' ἄλο το λέγο—στὸ Ἰθάνο-

δεν όμπλαστ, μα όχι στην Υκρανία 150 πύτια σιτάρι απο
γα. 150 πύτια! Αχότε, σίντροφι υκρανί, σεβερο-καφκάττσι,
αζοβο-τζερνομόρτσι, πυ πάντα-πα, όταν λαχαρδέθουνε για το
Ιθάνοβσκι όμπλαστ, για το Μοσκοβίτικο κε για τ'άλα, πυ
ίνε τέτιος τόπος, κατλίγο γελύνε. Κε νά το κολχόζι
«Μπολσεβέικ» πίρε 150 πύτια σιτάρι, ας τ'ασιλί-τ κάτζεστ-
θενι σιτάρι. Ι μιά απτις μπριγάδες (τυ σιν. Σάλνικοβ) πίρε
200 πύτια απο γα, ι άλι (τυ σιν. Τζουμακόβ) πίρε 66
πύτια απο γα Μπέλτιμ τύτο σας φένετε ίνε άλιαχ θαγ-
μαστικό, μα ι δουλιά ήταν τεκμίλ έτσι, γιατί σπαρμένο ίτυν
αφτό το σιτάρι πας τον τόπο, πυ απτις μεγάλες όροχάδες
ίντυν σπλοσενί χαμπύχ—τα χαμπυχίτζα δεν τα χυπαράϊσαν,
τα σπερίματα τα πέτακσαν πας το χαμπυχίτς κε νά, τίλογα
ίνε τα αποτελέσματα. Ζερ σοστό θα ίνε, έντιριμ το κολχόζ
αν δε θα δύο πρέμια στι μπριγάδα τυ Σάλνικοβ κε αν δε
θα χαμπατλαίσι τι μπριγάδα τυ Τζουμακόβ (ΠΟΛΑ ΝΤΑΪ-
ΣΣΑ ΑΠΤΥΣ ΤΟΠΥΣ; «Όχι δεν ίνε σοστό»). Αφτό δε θα
ίνε σοστό, γιατί ι μπριγάδα τυ Σάλνικοβ, αμάν φανερόθεν
το χαμπυχίτς, απανά αλέτρικε όλο τον τόπο κε έσπιρε στον
καλά καματεμένο τόπο. Μα ι μπριγάδα τυ Τζουμακόβ τύτο
δεν το έκαμε κε απ'αφτό έδ.σε στο κολχόζ μεγάλο ζαράρ.
Έντιριμ ι μπριγάδα ας κανά κολχόζι, τίλογα στο Ιθάνοβσκι
κολχόζ «Μπολσεβέικ», αν πίρε μεγάλη σοδιά, παρά ότι πίρε
ι άλι μπριγάδα, απο αποτελέσμα τις καλίσ-τις δουλιάς, τότες
ε'αφτίνα κρέπι στο μπίτεμα τυ χρόνου να γράφουμε ντοπολ-
νιτέλνι τρυτοτνίδα.

Σίντροφι απο αρτέλι «Μπολσεβέικ» έτσι έγγραψαν
ντοπολνιτέλνι τρυτοτέν στι μπριγάδα τυ Σάλνικοβ ος τα
20%. Μα εδό ε'όλος τυς τζλένυς τις μπριγάδας-πα έγγρα-
ψαν νατζιζλένια ε'ένα λυγάς ραζμέρ. Ζερ αφτό σοστό ίνε;
Εγώ αμφιβάλο (σομνεβάιυς). Εμís μετρώμε, ότι ίνε χριαζύ-
μενο στο υστάβ τυ αρτέλ να πάρυν στο ισάπ άλι σιρά στις

πρέμιες, για να κάμει βίγγρατ απ' αφτό όλι ι μπριγάδα, που
καλά δούλεβε, μα φαιτά στι μπριγάδα ένα λυγάς όλι-πα να
μιν έχυνε: στον μπριγαδίρο γι' αφτό, ότι ντράνσεν λόρια-τυ
στον κερό κε απτο απανό αλέτριζμο χάσεν το χαμπουχίτε
στον τόπο τυ κολχοζιού «Μπολσεβίκ» —πρέπι να τον δούγουμε
20 % κι' άλο: στους υντάρνικους, που πίγεναν έμπρο όλι τι
μάζα τον τζλένον τυ αρτέλ—να τους γράφουμε 15 % κι' άλο,
κε στους άλους—10 %. Τότες σε μας θα ίνε ας τ' ασλί-τ
σορεβνοβάνια τον μπριγάδον.

Νά γιατί εμís μετρούμε, ότι ίνε χριαζόμενο να στέκουμε
τέτια πράβιλα στο παραδειγματικό υστάθ τυ χοριατικο-νικοχι-
ριάτικυ αρτέλ.

«Έντιριμ ι μπριγάδα, απτο αποτελέζμα τις καλίσ-τις
δουλιás πάρι απτις μπικιτραιμένες-τις υτζάστικες σοδιά μεγα-
λίτερι απτι μεσέα κολχόζικι σοδιά, τότες σ'όλους τους τζλένους
αφτίς τις μπριγάδας ι πραβλένια τυ κολχοζιού γράφι νατζί-
σλένια απτο ντοχότ, στο ραζμέρ ος τα 10 % όλυ τυ
αριθμού απτα τρυνοτνίδα-τους, που χαζάνεψαν, στους καλίτε-
ρους υντάρνικους στι μπριγάδα—στο ραζμέρ απτα 15 %
κε στο μπριγαδίρο—ος τα 20 %.

Το δεύτερο, πάλι βασικό πρόβλημα ίνε το ζίτιμα να
να περάζουμε όλες τις δουλιές τυ αρτέλ πάνω στι βάσι τις
εντέλστζινας. Πρέπι ίσα να το λέγουμε, ότι ι στέλστζινα στιν
κολχόζικι παραγογή πιάκεν καλά. Ι επιτιχίες το πολά στιν
κολχόζικί-μας παραγογή ίνε απτι στέλστζινα. Ι στέλστζινα
πέρνι στο ισάπ τιν οτσένκα στιν κάθε δουλιά σε τρυνοτνίδα
σχετικά μ' αφτό τίχανταρ ελόζζνι ίνε ι δουλιά, τίχανταρ αφτί
ι δουλιά ίνε ακριθί για τιν κβαλιφικάτσια.

Λίγο απτα διό χρόνια πίσο στιν Ύκρανία, σε μιά εστάν-
τσια, δεν έχο στο νύ-μυ τ' όνομά-τις, εγώ ένα-λυγάς λαχίρ-
δεψα με τον πρόεδρο ενός μικρού κολχόζ. Αφτός πσίρισε να
μυ δείχνι τα κοντόρσκι-τυ βιβλία (κνίγι), όπου ίταν γραμμένα

...λα-πα, — τίς, τί χαντάρ, κε στο τί κε μόνο πέρα τρυντο-
νίδα. Κε έστερα, όταν καλύτερα λαχίρδεπσαμε, αφτός έβγαλε
απτιν τζέπι-τυ άλο βιβλίο. Αφτό το βιβλίο μπιλνάιβεν απο
εστρεζνός: έτυν μικρό κε μπυλαστραιμένο βιβλίο. Αφτός λέει:
εδώ έχω κάμο ισάπ για τον απλόγυμ, απ' αφτό το ισάπ έχω
όλα-πα καλά τα κέρο, τί χαντάρ κε τίνα έχω να δόχο, τίς
τίλογι ταιφά έχι, τίς, τίλογι κατάστασι έχι. Πας αφτό το
βιβλίο από μένα ο καθένας ζαιρέ θα πάρι (ΓΕΛΛΑΜΟ ΣΤΙ
ΖΑΛΑ). Ελμπέτ, τέτια φάκτα τόρα ίνε λίγα, απ' ότι ήταν
στα 1932, μα εμís θα ίμνας λον στερνί αχμάχι, αν θα νο-
νίσαμε, ότι αφτά άρταχ δεν ίνε τεχνίλ. Να πολεμίσουμε για
τι στέλστζινα κε για το μίραζμα τυ ντοχόντ πας τα τρυν-
τοτνίδα θα μας έρτι ραστ ακόμα πολά χρόνια.

Νά γιατί εμís μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο στο υστάθ
τυ χοριατικο-νικοχιριάτικυ αρτέλ θαθιά να σιζιτίσουμε, τί ίνε
αφτί ι εντέλστζινα κε, τίλογα χτίζετε αφτί.

Ι στέλστζινα έχι στο ισάπ το πλυγάριζμο για τι νόρμα
τις εχτέλεσις τις θίραμποτκας απ' αφτό, τίλογι ίνε ι κθαλι-
φικάτσια τις δουλιάς. Ι ράζνιτσα στο πλυγάριζμο στις χοριστές
κθαλιφικάτσιας ήταν θαλιμένοι απο Ναρχομζέμ έστερα απο
πρότο σινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον. Ι ράζνιτσα στο
πλυγάριζμο ανάμεσα στι λον απλί (προστάια) κε λαφριά δουλιά
κε στι λον κθαλιφιτσίροβανι δουλιά με τα άλογα ίνε ίσι με
τέσερας. Τι δουλιά τυ τραχτορίστα τιν δόγυν τιμί σε τρυντο-
τνίδα, όταν εχτελί τις νόρμες τις θίραμποτκας, 6 φορές πα-
ραπάνο απτι δουλιά τις υμπόρστζιτσιας, κυχάρκας στο τάμπορ
κ.τ.λ. Στι λον απλί δουλιά για τιν εχτέλεσις τις νόρμας τις
θίραμποτκας αν θάλυνε τιμί μισό τρυντοτέν, τότες στι λον
κθαλιφιτσίροβανι δουλιά με αλογο-μειχανές, θάλυνε τιμί διό
τρυντοτνίδα, κε στι δουλιά τυ τραχτορίστα θάλυνε τιμί τρία
τρυντοτνίδα για τιν εχτέλεσις τις νόρμας τις θίραμποτκας.
Στι μάζα έμπε το πλυγάριζμο στις λογας-λογάς δουλιές με τι

στέλστ'ινα, κε τεν να λείς-πα, απ' αφτό, ότι ι μάζες το
κολχόζνικον αγρίκσαν το ζαράρ τις υραθνίλοθκας, το ζαράρ
στο μίραζμα τυ ντοχόντ πας τις πσσίς.

Ο σοσιαλιζμός, τίλογα το μπιλτράιβαν ι λον μεγάλ
δάσκαλι τυ σοσιαλιζμού, κε ο Μαρκς κε ο Ένγκελς, κε ο Λέν
νιν, κε ο Στάλιν—εδώ δεν ίνε, ότι ι απλή, αμάθιτι υμπόρ
στζίτσα τις πραθλένιας, γιά ο χαράύλς, για αφτός, πυ κυθαί
νερó να πέρνι τεκμίλ τέτιο ντοχόντ, τίλογο πέρνι ο τραχτο
ρίστας, πυ αλέτρικσε 400-500 γα, μα σ' αφτό, ότι ι απεί
νί μπατράτζκα απτι δίναμι τυ κολχόζνικυ στρόι, αφτί αν μα
θένι—θα νιστί τραχτορίστικα, ας πύιο κε μόνο δεν αρατέφκε
τε κανα-λυγάς καπιτάλ-πα, σ' αφτό, ότι κε ο τραχτορίστικ
κε ι διαζάλστζίτσα, πυ δένι δεμάτια στο κολχόζ δουλέβια
όχι για τον κυλάκο, μα για τον απλόγυ-τυς στο αρτέλι, ότι
αφτί ίνε ραθνοπράβνι τζλένι. Απ'αφτό το νεράθενστόο για τι
κάθε κολχόζι θγένι ένα: μάθε, αρτράι τιν κθαλιφικάτσια-συ, είν
πολά δεν αρατέφκετε, τότες περνάς σ' αφτί τι δουλιά
πυ πλυγαρίζυνε πολά, σ' αφτί τι δουλιά, πυ δύγυν κα
τιμί, κε όταν εχτελίσ τις νόρμες τις θίραμποτκάς-συ
πέρνις διό, τρις φορές παραπάνο απ' ότι πέρνις τόρα.

Νά τίλογι ίνε ι δουλιά στο ζίτιμα για τι σντέλστ'ινα.
Μα εμís, αν θέλυμε τι σντέλστ'ινα κε το πλυγαρίζμο πα
τα τροντοτνίδα να το περάζουμε ας τ' ασλί-τ, μα όχι έτσι
τίλογα αφτό το έφταγε ο υκρανός πρόεδρος τυ κολχόζιού μ
τα διό βιβλία—το ένα μεγάλο, πασσί για τον πριεζ'ίζι τζινού
νικο, κε τ' άλλο—μικρό σσκιζμένο, μπουλαστραιμένο, για το
μίραζμα τυ ντοχότ, τότες άλλο-λυγάς πρέπι να δάλουμε
ισάπ στα τροντοτνίδα.

Ας τ' ασλί-τ εσίς μπορίτε αλιθινά να χορίζετε ολνί
πα στις δουλιές, εσίς μπορίτε να λέτε λυγάς-λυγάς τιμές
λυγάς-λυγάς δουλιές, μα κάθε μέρα αν δε θα ισλέδατε, τίλο
δουλιά έκανε ο κολχόζνικος, στι βδομάδα μία τζόλμασα αν

θα τον γράφετε, τι χαζάνεπσε αφτός, τότες ας τ' ασιλί-τ
εντέλεστ'εϊνα δε θα ίνε, μα θα ίνε μίραζμα τυ ντοχότ πας τα
τρυντοτνίδα κε ας τ' ασιλίτ ι λον απλί υραβνίλοθκα. Μα σε
μας μπαρόχ, ίνε έτσι: περνά μια έδομάδα, μια ακόμα, τρις,
κε κανίς-πα δε γράφι, τι χαζάνεπσε ο κολχόζνικος. Σ' αφτό
τον κερό αν ροτάς τον μπριγαδίρο αφτός θα λεί: μπαρόχ εγό
όλα-πα τα έχο στο νύ-μυ, κε στο μπίτεμα τυ σπέρνιμυ γιά
τυ τζάλιμυ κανίς αν ντρανά, ότι δεν τον έγραψαν όσο έπρε-
πε, εδό πσιριςσκάτε το εστурм: λαλίγυν τι δασκάλα, τυς
κομσομόλυσ κε πσιρύνε να γράφυν αφτό, τι έχυν στο νύ-τυς
τίς τιχαντάρ χαζάνεπσε, κε πάλι ζμονύν-το. Τότες ροτύνε
τυς χυμςσύδες: ένας λεί σαράντα, άλος λεί 50, ίστερα «σο-
στά»—ι γολοσοθάνια το λίνι. Ελμπετ, έτσι όταν γράφυνε
τρυντοτνίδα, όλο αφτό νίςσκετε κόμπομα στυς κολχόζνικυς κε
κόμπομα στον απλόγυ-τυς.

Νά γιατί εμίς μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να μπάσουμε
στο υστάθ:

1) να υποχρεόσουμε τυς μπριγαδίρυς όχι αρέα απτιν κάθε
έδομάδα να γράφυνε στον κάθε τζλένο τυ αρτέλ, πόσα τρυ-
ντοτνίδα χαζάνεπσε.

2) να υποχρεόσουμε τυς μπριγαδίρυς κε τυς προέδρυς
τον κολχοζιόν να μιν υςσανέδυν το γράψιμο τυ χρονιάτικυ
αποτελέζματος πας τον στζετοθότο: να τυς υποχρεόσουμε με
απλογνύ-τυς υπογραφί να κάνυν ζαθεριάτ τα χρονιάτικα απο-
τελέζματα τις δουλιάς τυ κάθε κολχόζνικυ.

Πιχτά ίνε έτσι: ο μπριγαδίρος έγραψε πας ένα χαπέ-
τσα χαρτί, το έδοκε στιν κοντόρα, στιν κοντόρα ε'ένα χρόνο
σομέφκυνε δεκάδες χαπέτσες γιά τον κάθε τζλένο τυ κολχο-
ζνύ, ο στζετοθόντος κάμι ισάπ. Αφτός αν ίνε ντογρύδς στζε-
τοθόντος, κάμι το ισάπ σοστά, μα μπαρόχ, εδό ο ντογρύδς-
πα μπορί να κςχάνι άλιαχ χυλάι. Αφτός αν δεν ίνε ντογρύ-
δς, — πας τις στζότες-τυ τα τρυςσίζα δεν κατιθένυν, όπυ

πρέπι κε όγένι, ότι στον χυντά-τυ για στον καλότα-τυ κανά
50 για 100 τρυνοτνίδα κατέθαν παραπάνο απτο χαρ-τ. I
μπριγαδίρι κε ο πρόεδρος αν ίνε υποχρεομένοι στον κάθε τζλέ-
νο τις πραθλένιας να υπογράψυνε το χρονιάτικο αποτέλεσμα
τις δουλιάς, τότες όλι-πα καλίτερα θα ισλέδυνε αφτί τι δουλιά
κε πάκκα για αφτί θα νιάσσκυντε.

Στο στερνό, εμís μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο να το
χαράκνουμε, σαν πράβιλο, κε να το γράφουμε στο υστάθ:

«Να υποχρεόσουμε την πραθλένια όχι αργός απτις δύο
βδομάδες ος τι γενικί σινεδρίασι, πυ επικίρόνι το μίραζμα
τυ ντοχότ στο αρτέλι, να κρεμάζι για να το κσέρυνε όλι-
πα το θέντομοστ, τί χαντάρ τρυνοτνίδα χαζάνεπσε κάθε
τζλένος τυ αρτέλ».

Χριάζετε κε έχι τζαρά αφτό να το κάνουμε, σίντροφι:
(ΑΛΙΑΧ ΠΟΛΑ ΝΤΑΥΣΣΑ: «χριάζετε». «Σοστά»).

Εχι τζαρά ίσα να το λέγουμε, ότι αν κρέμυντε διο δύο-
μάδες τέτιες πλακάτες, όπου ίνε γραμένο, τί χαντάρ τρυνοτνίδα
χαζάνεπσε κάθε τζλένος τυ αρτέλ, τότες θα φανεροθύν
τα πολλά κσχάζματα, πυ έφταγαν όταν έγγραφαν τα τρυνο-
τνίδα δίχος σκοπό (τσέλι) για με σκοπό. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σο-
στά»).

Στο στερνό-πα, για τα μέτρα, πυ πέρνυν χαρσού στο
κολχόζνικνς, πυ έχυν ι πραθλένιες τον κολχοζιόν-μας για τι
νακαζάνια τον χαμπαιατλίδον κολχόζνικον ας τ'ασλίτ ίνε μόνο
το χτίπιμα πας το κεφάλι: για θάλυν πάνο-τυ δίχς σστραφ
για τον θγάλυν απτο αρτέλ. (ΝΤΑΥΣΣΑ: «Σοστά»).

Αν λέγουμε για τα σστραφ, εδό ι βζισκάνιες ίνε χιλιάδες.
Ινε φάκτο, ότι μιά απτις ντελεγάτκες τυ σινεδρίου,
Σδινούχοβα, τις ίνε μπιριγαδίρος στο κολχόζ τυ Κορενόθς
ραιόν, απ'αφτό, ότι δεν ίρθε στι ζασεντάνια τις πραθλένιας
έβαλαν πάνο-τις σστραφ για 5 μέρες.

Ινε φάκτο, ότι ο μπιριγαδίρος τυ κολχόζ στο Ντονέττ

μπλαστ ειν. Μακάρενκο πίρε εστραφ, «γιατί γέλασε τον πρό-
εδρο του κολχοζιού», έτσι ήταν γραμμένο στο βιβλίο τις κοντό-
ρας. (ΓΕΝΙΚΟ ΓΕΛΑΜΟ).

Ινε φάκτο, ότι πιχτά τα εστραφ ίνε ος τα 100 — 150
τρυντοτνίδα. Τα εστραφ πιχτά τα έφταγαν τέτια μέτρα να-
καζάνιας, τα ιεελιτράιθαν παντύ-πα κε για τα κινονικά μέτρα
στο ίσαζμο τον τζλένον του κολχόζ το ζμόνισαν τεκμίλ. Νά
γιατί εμís μετρώμε, ότι στο υστάθ ίνε χριαζόμενο να γράφουμε
όλα τα μέτρα τις νακαζάνιας, ώστε ι άνθρωπι να μιν πέρνουν
εατνά το λον καφτερό όπλο.

Έντιριμ ο άνθρωπος παρακάτο εχτέλεσε τι δουλιά, γιατί
δεν τιν κσέρι καλά,—τότες πρέπι να τον ζυρλαέσουμε μία κι'
άλο να πςσιρίσι αφτί τι δουλιά δίχος να τον γράφουμε αρτίχκο
τρυντοτνίδα.

Αν άργισε στι δουλιά ο τζλένος του αρτέλ, δεν ίνε υπο-
χρεοτικό αμάν να θάλουμε πάνο-του εστραφ. Πρέπι να τον
κάνι παρατίρισι (ζαμετζάνια) ο μπριγαδός για ι πραθλένια.

Έντιριμ ο άνθρωπος αν δεν ισάχτεν, θάλτε το ζίτιμα στι
γενικί σινεδρίασι. Ζερ ι γενικί σινεδρίασι ίνε—παρακάτο όπλο
για τι διαπεδαγόγισι τον κολχόζνικον, απ'ότι ίνε το εστραφ
ος τα 30 τρυντοτνίδα; Εγό πιστέβο, ότι θρίσκунτε χιλιάδες
κολχόζνικι, πυ νίεσκунτε χαίλ απο εστραφ ας ίνε κε 30
τρυντοτνίδα, μα έντιριμ το υτζάστοχ-του αν θάλι το ζίτιμα
γ'αφτόνα στι γενικί σινεδρίασι, αφτός τότες θα έρχετε στα
ίμερτα.

Κε τζαχ στο στερνό-πα, στο αρσενάλ τις νακαζάνιας
έχι τζαρά να μπάσουμε το πέραζμο του κολχόζνικου σε πιο
χαμλί δουλιά.

Ο άνθρωπος, πυ δίχος μαανάιδα χάλιν, όταν έθραζε ι
δουλιά στο τιμάρεμο παρακάτο αν δόλεβε πας τι λομπογρέικα,
ας δουλέθι τόρα κανά 10 μέρες σ'αφτί τι δουλιά, πυ πλυγα-

ρίζανε διό γιά τρεις φορές λιγότερο, παρά στι λομπογρέικα.—
μπέλτιμ, τύτο κάμι γιαρτίμ.

Εντιριμ, στο στερνό, όλα αφτά αν δε μας κάμυν γιαρτίμ, έντιριμ τα μέτρα τις κινονικίς βοζντέισθίας κε τα μέτρα τις νακαζάνιας αν δεν ισάζυνε τον άνθρωπο, έχι τζαρά τότες κα-
νά βδομάδα για διό, για 1 μίνα να τον θγάλυμε απτι δουλιά. Ελ-
μπέτ γι'αφτό αρατέφκετε μεγάλο σαμπύρ. Ελμπέτ, γι'αφτό
αρατέφκετε μεγάλι προσοχί στους ανθρώπους. Ελμπέτ πας τις
10 μέρες να δόγυμε εστραφ ίνε χυλάι. Μα έτσι αν το κά-
νυμε, εμίς τότες θα σαχιντραέδυμε για τιν κινονικί παραγογι-
χιλιάδες ανθρώπους, πυ τόρα με μάτια σκυτνά τυς θγάλυνε
απτα κολχόζια. Εδó εμίς πέρνυμε στο ισάπ, ότι ι κινονικί
δουλιά ίνε μεγάλο όπλο διαπεδαγόγισις, πυ θα κάμι θάγματα
στι δουλιά τυ μετάλαγμυ τον άνθρωπον.

Μόνο, σαν λον στερνό μέτρο τις νακαζάνιας μπορί να
ίνε το θγάλιμο απτο κολχόζ. Να θγάλυμε μπορύμε τότες,
όταν τ'άλα τα μέτρα τις διαπεδαγόγισις κε τις νακαζάνιας
δεν κάμυν γιαρτίμ, όταν ι πραθλένια έμαθε καλά, οτι αφτόνα
τον τζέλενο τυ κολχόζ δεν έχι τζαρά να τον ισάζις, όταν
έμαθε, ότι αφτός κάμι ζαράρ στο αρτέλι,—τότες ι πραθλένια
πρέπι να θάλι το ζίτιμα στι γενικί σινεδρίασι για το θγάλιμο
απτο κολχόζ τυ κολχόζνικυ κε ε'αφτό τον κερό να περάζι
πραχτικά όλες τις πράβιλες για το θγάλιμο, πυ ίνε γραμένες
στο υστάθ.

Τεκμίλ ίνε γρικόμενο, ότι όλα αφτά δε τίέφκυνε στους
ανθρώπους, πυ χαμπατλαέφκυνε στο κλέψιμο τις κινονικίς
κολχόζικις γιά κρατικίς ιδιοχτισίας, πυ χαμπατλαέφκυνε στο
ζαχαρλίδω ντράνιμο πας το νικοχιριό, στο πράμα κε στις μι-
χανές τυ κολχόζιό. Τέτως καχύργυς (ζλοντέι), ζαχαρλίδες, πυ
τσακόνυνε ασιλιτέν τις μηχανές, πυ συρματίγυν τι θάσι τυ
κολχόζνικυ χτίσιμυ, τις κολχόζικις ιδιοχτισίας, ίσα το αρτέλι μετρά-
τυς, σαν ντυσεμάνυς τυ κόσμυ. Κε εδó πάνωστι θάσι τυ νόμυ

για το χυράιμο τις κινονικίς ιδιοχτισίας ας κάθε χοριστό
φάκτο το συντ πρέπει να λεί το λόγο-το. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ-
ΜΑΤΑ).

ΓΙΑ ΤΙ ΓΙΝΕΚΑ-ΚΟΛΧΟΖΝΙΤΣΑ

Στο στερνό-πα, για τι γινέκα-κολχόζνιτσα. Σίντροφι,
στο σινέδριό-μας τον κολχόζνικον-υντάρνικον ίνε ος 400 γινέ-
κες. Παραπάνο από 400 κολχόζνιτσεσ-υντάρνιτσεσ ίνε στο
Βξεσσιούζνι σινέδριο! (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ). Στο πρότο σινέ-
δριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον ο σιν. Στάλιν για τις γινέ-
κες-κολχόζνιτσεσ ίπε, ότι ι γινέκα στο κολχόζι ίνε μεγάλι
δύναμι, ότι στα κολχόζια πρέπει τι γινέκα να τιν κυτζιραέθουμε
έμπρο, ότι στα κολχόζια ι κολχόζνιτσεσ πέρανε τέτιο υχύμ,
τίλογο έχι ο άντρας, ότι ι κολχόζνιτσεσ πρέπει να σαχιντρα-
έθουν το κολχόζικο στρόι, σαν το μάτι-τους. Εχετε στο νό-σας
τάτα τα λόγια τυ σιν. Στάλιν; (Νταύσσα: «Νε. Τα έχουμε
στο νό-μας!») (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Διό χρόνια πέρασαν απ'αυτό τον κερό. Σ' αφτά τα διό
χρόνια πασ τα δομένα τυ Ναρχομζέμ ο αριθμός τον γινεκόν-
κολχόζνιτσον, τον τζλένον στις πραθλένιεσ τον κολχοζιόν
όσεπσε απτις 85 χιλιάδες ος τις 165 χιλιάδες (ΧΕΡΟ-
ΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ο αριθμός τον μπριγαδύρον, τον σαμοστοιάτελνι ρυκοδο-
ντίτελιον στυσ χοριστός κλάδουσ τυ νικοκιριού (μα πολέσ γινέ-
κεσ ίνε τζόλμασα στην Αγκλία, με τιν πολί εκατοχρονιατίκι-
τις μπυρζυαζικί τσιθιλιζάτσια, πυ χυλαντραέθουν τέτιο νικοχι-
ριό;), όσεπσε απτις 12 χιλιάδες στα 1931, ος τις 50 χιλιά-
δες (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Στα 1931 ήταν 1200 γινέκεσ — πρόεδρι τον αρτέλ,

διλαδὶ ρυκοβοντίτελι τον νικοχιριόν, πυ πιχτά ἴνε πολὶ μεγά-
λίτερα απτα ριαντοβί νικοχιριά τον πομέστζικον τις παλιάς
τσαρικής Ροσίας, μα τόρα ἴνε 7 χιλιάδες. (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕ-
ΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ). Αὐτό
ακόμι ἴνε λίγο, μα ας μας δίχνη καμιά τίλογι κι' αν ἴνε-πα
καπιταλιστικὴ χώρα στι χώρα-τις ὀχι 7 χιλιάδες, μα 700
ὀχι 700, μα τζόλμασα 70 γινέκες ντιρῆχτορυς σε τέτιες
μεγάλες πρετπριάτιες, σαν τα κολχόζια-μας. (ΧΕΡΟΚΡΟ-
ΤΙΜΑΤΑ).

Στις κολχόζικες τοθάρνι φέρμες ἴτανε 3 χιλιάδες ζαθέ-
ντιουστζι, τόρα ἴνε 19 χιλιάδες.

Για τις τοθάρνι φέρμες τις χτινοτροφίας πρέπι ἴσα να
το λέγουμε, ὅτι τις πῖρε στα χέρια-τις ἡ γινέκα κε απ' ἐδό-
πα ἡ δουλιά τις χτινοτροφίας στι χώρα-μας διάθεν ἔμπρο.

Νά, τίλογα θγένι ἔμπρο ἡ γινέκα στα κολχόζια, να, τί-
λογα ντζουνατραέφκετε αὐτί ἡ ἀλιαχ μεγάλι δῖναμι, πυ ἡ τσα-
ρική Ροσία τιν ἴχε βαθιά μυλομένη, πυ ἡ τσαρική Ροσία τι
ἐκέπαζε διό φορές, κε σαν χοριάτις, κε σαν γινέκα, πας τίνα
ὁ ἀντρας κόνονε ὀλες τις πίκρες απτιν αὐςσάνεφτί-το κατὰ-
στασι, ὀλι-το τι χυλί απτο μπεζβίχοτνοστ το χοριάτικου ζι-
σιμυ.

Ακόμα τί εν ὁ ρόσος πιτίς Νεκράσοβ ἔγραφε για το
ἀλιαχ θαρί χισμέτ τις ρόσας χοριάτις.

«Русская доляшка женская,
Вряд ли труднее сыскать»...

Στα κάμποσα χρόνια τις ἀνάπτικσις το κολχόζικου στρό-
εμῖς κάναμε εκατοντάδες φορές παραπάνο τζαράϊδα για το
γλίτομα τις γινέκας, απ' ὅτι ἐκάμαν ἡ λον ἐμπρολάτικες κα-
πιταλιστικὲς χώρες στις εκατοντάδες χρόνια, πυ λέγουμε ὀφχι-
ρα λόγια για τι ραθνοπράβια τις γινέκας. Εμῖς ἐχουμε οὐκὸν
να μεγαλέφκουμε μ' αὐτό, ἐμῖς βάλαμε στα κολχόζια τι βάσι
για το πραγματικὸ γλίτομα τις γινέκας απτο ράμπστβο, πυ

των απτις υσλόβιες τυ μικρό νικοχιριό. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑ-
ΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Νά μια απτις ρόσες χοριάτιδες, ι θνύτζκα μιάς απτις
χοριάτιδες, γιι τίνυς έγρχφε ο πιιτίς Νεκράσοβ, αφτί ίνε απτο
κολχόζ «ΚΡΑΣΝΙ ΟΚΤΙΑΜΠΡ» τυ Σέβερνι κράι, το
παρασύμ-τις ίνε—ΦΟΜΙΝΑ. Αφτί ίνε εδό στο σινέδριο.
Ο άντρας-τις πέθανε στα 1927, τιν άφριζε με τα διό μικρύτς-
κα μικρά κε με τιν πεθερά-τις, πυ ίταν 90 χρονό. Ος τα
1930 αφτί τζαντζικίςσεβε, πλίνοντας τα σσέα τον χολμογόρ-
σκι κυλάκον, ίστερα έμπεν στο κολχόζ. Αφτι δόκεν στο κολ-
χόζ το χτινό, πυ το πήρε απ'αφτόνα τον κυλάκο, όπυ έπλι-
σσκεν τα σσέα-τυ. 'Όταν πέρισσκε κε δάινεν το χτινό, μαν-
κράιβαν ι μανάκες στιν ταιφά τυ κυλάκυ, κε αφτί πα έκλα-
ψε, μα το χτινό πάλι το πήγε στο αρτέλ. Στο κολχόζι πσιρί-
σε να δουλέθι σαν ντοιάρκα. 'Όταν πέρασε ένας χρόνος, τιν
χόρισαν μεγάλισα ντοιάρκα. Στα 1932 τι χόρισαν μπριγαδύρο.
Στα 1933—τιν έβαλαν ζαβ. τις πλεμενόι φέρμας. 'Όταν
αφτί πσιρίσε να δουλέθι στι φέρμα στα 1930, εκί ίταν μόνο
40 χτινά, κε τόρα έχυν 130 χτινά. Κε ο λον μεγάλος
Χολμογόρσκι κυλάκος Ερύχιν ίχε μόνο 6 χτινά. Νά τίλογες
ρόσικες γινέκες διάδανε στα κολχόζια! (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑ-
ΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Για τον απλόγυ-τις λεί—σιφτέ ίτον κυτζ, μα τα λον
μεγάλα ζόρια πέρασαν, το κιριώτερο ίνε, ότι από χρόνο σε
χρόνο όλο νίσκετε χυλάι κε καλιτερέθι ι δουλιά. Στα 1934
αφτί χαζάνεψε 600 τρυτοτνύδα. Στο Βσεροσίεσκι σινέδριο τον
σοβιέτ, πυ ίτον ακόμα τί εν τιν χορίσανε τζλένο τυ ΒΤςΙΚ
(ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Ζερ μπορίτε τόρα να ζυρλαέσιτε αφτίνα τι γινέκα να
πéρι άντρα, τίνα δεν αγαπά. Εγό τιν ρότισα, έτσι να δεν
πéρε αφτί άντρα. Αφτί λεί—όχι. Τιν ροτό—γιατί; Αφτί λεί,
—σιθιτάρ ακόμα δε θριςκάτε, κε τί να σπυδάζο-πα. Αν

ίτον, τέτιος κερός, τίλογα ίτον στα 1929, θα έπερνα τίνα
κατιθένισκε με τα διό μικρά, κε ακόμα με την πεθερά-πα, —
μα τώρα—έχο 600 τρυτοτνίδα!» (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ,
ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ, ΦΟΝΑΣΤΙΚΟ ΓΕΛΑΜΟ).

Αφτί τι δίναμι εμís πρέπι να την κωτζιραέδουμε κι' άλλο
έμπρο για τι φαιτά στα κολχόζια κε σ' όλι τι Σοβιετικί χώρα.
Νά γιατί εμís μετρώμε, ότι ίνε χριαζόμενο στο υστάθ με
χοριστό πόνκτο να γράφουμε για την υποχρέοσι τις πραδλένιας
του κολχόζ να τραδίκσι τι γινέκα στην κολχόζικι παραγογί κε
στο κινονικό ζίσιμο του κολχόζ, χορίζοντας τις μπασσχαριφτίρ-
κες κε όπιτινι κολχόζνιτζες στι ρυκοδοντιάστζι δουλιά, να τις
χυτχαραέδουμε όσο έχι τζαρά απτις δουλιές του σπιτιού, κάνοντας
γιάσλες, πεδικές πλατίες (πλοστζάτκι) κ.τ.λ.

Ίσαστε εσίς χαίλ μ' αφτό, σίντροφι υντάρνικι, όχι μόνο
ι γινέκες, μα κε ι άντρες-πα; (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ-
ΜΑΤΑ, ΝΤΑΥΣΣΑ: «Νε, ίμαστε χαίλ»):

Ι ΚΟΛΧΟΖΙΚΙ ΣΤΡΑΤΑ ΙΝΕ ΣΤΡΑΤΑ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ

Ακόμα ίνε ένα ντοπολνένια κι' άλλο, πυ εμís θέλουμε να
το μπάσουμε στο υστάθ του χοριατικο-νικοχιριάτικου αρτέλ. Ι
δουλιά ίνε για το πρότο πόνκτο του προέχτ του υστάθ του
αρτέλ, πυ ίσα λέγετε:

«Ι κολχόζικι στράτα, ι στράτα του σοσιαλιζμού ίνε ι μόνι
σοστί στράτα για τους δουλεφτάδες χοριάτες».
(ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Ι λέκσι «σοσιαλιζμός» ακόμι τί εν φοβέριζε το χοριάτι.
τζαχ πολί χοριάτες, πυ μπένιςσαν στην κολχόζικι στράτα.

δεν αγρίκωναν αφτό, ότι χάλις αφτό κε ίνε ι στράτα τυ σοσιαλιζμό.

Τόρα, πυ ι βασική μάζα τον δουλεφτάδον χοριατόν άρταχ σορέφτεν στα κολχόζια, τα μιλιόνια έχυν όπιτ τις κινονικές δουλιάς, τα μιλιόνια τον κολχόζνικον αρχίζυνε να αγρικύν τιν αλιθινοςίνι τυ αρχιγύ-μας τυ σιν. ΣΤΑΛΙΝ, πυ ίστερα απτον ΛΕΝΙΝ το χάρακσε, ότι «σοσιαλιζμός δε σιμένι γαριπλίχ κε χιτλίχ, μα χάσιμο τυ γαριπλίχ κε τυ χιτλίχ, οργάνοσι τυ ζαζζίτοτζνικυ κε κυλτόρνικυ ζίσιμυ για όλος τυς τζλένυς τις κινονιάς», ότι «σοσιαλιζμός σιμένι όχι εκσιλιτράιμο τον προσοπικόν αρατεμάτον, μα πλάτνεμό-τυς απ' όλες τις μαρέες κε τζιτζάκιαζμο-τυς, όχι ογρανιτζένια κε άρνισι (οτκάζ) απτιν εκσασφάλισι αφτόν τον αρατεμάτον, μα ολάκερι κε απ'όλες τις μαρέες εκσασφάλισι όλον τον αρατεμάτον τον κυλтурно-αναπτιγμένον δουλεφτάδον ανθρώπον».

Έτσι χάρακσε το , σοσιαλιζμό ίστερα απτον Μαρκς, Ενκελς κε Λένιν ο σιν. Στάλιν στο XVII σινέδριο τις πάρ-τιας. Έτσι αρχίζυνε να τον αγρικύνε τα μιλιόνια τον δουλε-φτάδον χοριατόν, τα μιλιόνια τον κολχόζνικον εμπρολάτον-υντάρνικον, τον ζνάτνι ανθρώπον τυ σοσιαλιζμό.

Τί ίνε αφτός ο σοσιαλιζμός για τον ντογρύδ κολχόζνικο, τίλογα τον αγρίκωναν ο Μαρκς κε ο Λένιν, τίλογα μας μαθίζι να τον αγρικίσαμε ο σιν. Στάλιν;

Σοσιαλιζμός—ίνε το γλίτομα όχι μόνο απο ζιγό τον πομέστζνικον, μα κε απο ζιγό τον κυλάκον. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ-ΜΑΤΑ).

Σοσιαλιζμός—ίνε το μετάλαγμο τυ μικρύ μονονικοχίρικυ νικοχιρύ, πυ έφερνε μόνο χιτλίχ κε σκοτινία, με μεγάλο κινονικό νικοχιρύ (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοσιαλιζμός—ίνε ι ίσι ιποχρέοσι για τον καθένα να

δουλέει κε να πέρνι ντοχότ για τι δουλιά κε όχι για το ευρ-
μπατζλίχ, όχι για το καπιτάλ. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοσιαλιζμός—ίνε ι τζαρά, πυ απτο μισέλ ίνταν ασλί,
ς' ένα χρόνο, μόνο ς' ένα χρόνο στα 1934, για τις 270 χι-
λιάδες τον ριαντοθί χοριάτικυν γιασζλάρον να γίνυν τραχτο-
ρίστες, για τις 21.000—να γίνυν μπριγαδίρι, για τις 26.000
—να γίνυν εσόφερι, για τις 19,000—να γίνυν κομπαινέρι,
για τις 246.000—να μαθένυνε μπριγαδίρι τον τζολί κε για
τις 180.000—να μαθένυνε μπριγαδίρι τον χτινοτροφικόν
μπριγάδον. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοσιαλιζμός—ίνε ι τζαρά με τι θόλια τις πάρτιας να
έρκισας στο Κρεμλέδσκι Ντθορέτς, για να λαχαρδέδετε αντάμα
με τιν κιθέρνισι, αντάμα με τον αρχιγό τυ κόσμυ σιν. Στάλιν
για τα ζιτίματα τις οργάνοσις τυ κολχόζικυ ζίσιμυ (ΝΤΑΪ-
ΣΣΑ: «ΥΡΑ» ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοσιαλιζμός—ίνε το μετάλαχμο τις τεχνικίς, πυ έμπρο,
χάλις γιαλτζάδα, δύλεβε μόνο για τυς ροντοθίτι πλύσις, κε
βοιθό (πομόστζνικ), κε φίλο (ντρυγ) για τιν ενομένι, για τιν
όμπστζι δουλιά τον χοριατόν. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Σοσιαλιζμός—ίνε ι τζαρά για όλυς τυς τζλένυς τυ
αρτέλ να σικόντε σε λίγα χρόνια στο πσέλος τυ ζαζζίτοτζνι-
κυ ζίσιμυ κε όχι μόνο για τυς χοριστός πλύσις, εκσπλα-
τάτορυς, κυλάχυς, πυ ρόφαναν το έρα. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ-
ΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Σοσιαλιζμός—ίνε ι τζαρά με τι θόλια τις πάρτιας, με
τιν απόφαςι τυ Συνέδριυ τον Σοδιέτ για όλυς τυς χοριάτες,
πυ έμπανε στιν κολχόζικι στράτα πας τις ίσες αρχές με τυς

εργάτες κάτω από ρυκοδότσεθο τον εργατόν να πραγματο-
ποιήσουν την υπαθλένια τις χώρας, με τι σφαλιμένι γολοσοθά-
νια να χορίζουνε την εκσυσία-τους. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ ΠΥ
ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

Σοσιαλιζμός—ίνε ι τζαρά να νίεσκυμας εμπρολάτες ίρρες,
οντάρνικι τις κινονικίς δουλιάς, να νίεσκυμας ζνάτνι άνθρωπι
για όλι τι χώρα απτι δουλιά, μόνο απτι στράτα τις δουλιάς,
που μπορί να κάνι κάθε ντογρύδς δουλεφτίς (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ-
ΜΑΤΑ).

Στο στερνό, σοσιαλιζμός—ίνε ιρί στιν κουλτούρα, στο
ιλεχτρικό φος, στα φρυκτόδι δέντρα, στις μισαρέες τον χοριόν-
μας, στιν εφιμερίδα, στο ράδιο, θελοσιπέντ, κινό.

Νά τί ίνε ο σοσιαλιζμός, που έμπασε στο ζίσιμο, κε τον
έκαμε ντοστύπνι για τα εκατοντάδες μιλιόνια τις χοριάτικις
νασελένιας στι χώρα-μας ι εργατικί τάξι κάτω από ρυκο-
δότσεθο του Λένιν κε κάτω από ρυκοδότσεθο του σιν. Στάλιν,
που κατέδι τι δουλιά του Λένιν

(ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ
ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

ΜΠΟΛΙΚΑ ΠΡΟΝΤΥΚΤΑ ΚΕ ΖΑΖΖΙΤΟΤΖΝΙΚΟ
ΖΙΣΙΜΟ ΜΠΟΡΙ ΝΑ ΕΧΙ ΤΟ ΚΑΘΕ ΚΟΛΧΟΖΙ

Ο σοσιαλιζμός, που εμίς πραγματοπιούμε στι χώρα πάνω στι
έκτι το κολχόζικι στρόι σιμένι να έχουμε μπόλικο ζαιρέ, πρά-
μα, μπόλικά πυλιά, όδοστζες κε λυγάς-λυγάς άλα προντύκτα.

Μπορούν τα κολχόζια-μας όλα αρτά να τα πετίχουνε;
Πρέπι ζερ να φιλάγομε πολλά κε πολλά χρόνια σ' αψτό τον

ΚΕΡΟ όταν θα φέρι πυρκό το φτεμένο δέντρο το σοσιαλιζμό
στα κολχόζια; Αφτό ίνε ρότιμα, πυ αλιθινά μπορόνε να το
δύγουνε πολί.

Μπαρόχ ακόμα ίνε πολί τέτι χοριάτες, πυ τίποτες,
χαρσσύ στο σοσιαλιζμό δεν έχυν, μα τίνα δε θέλυν να φιλά-
γυνε. Κανίς τέτιος κολχόζνικος σαν απάντισι στο λαχάρδεμο
για το σοσιαλιζμό θα σας λεί: «μα τί, κε έμπρο-πα υσσα-
ντράϊδαν εμάς, τος χοριάτες το καλό ζίσιμο στο τσάρστώ
το υρανύ».

Τίλογι απάντισι μπορόμε εμís άλο να δόκυμε στους τέτιος
ανθρώπους, απ' αφτό κ' έτερο, το τί ίπε ο σιν. Στάλιν στο
περαζμένο σινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον: «για να νίсс-
κυνε ι κολχόζνικι ζαζζίτοτζνικι, γι' αφτό αρατέφκετε μόνο ένα
— να δυλέδυνε στο κολχόζι ντογρύδκα, σοστά να ισσιλτρέδυνε
τα τράχτορα κε τις μιχανές, σοστά να ισσιλτρέδυνε το εργα-
τικό πράμα, σοστά να καματέδυνε τον τόπο, να σαχιντραέδου-
νε τιν κολχόζνικι ιδιοχτισία». (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΝΤΑΪ-
ΣΣΑ: «Σοστά»).

Εγώ έφερα το παράδειγμα το αρτέλ «Μπολσσεβίκ» το
Ιβάνοβσκι όμπλαστ, πυ πέρνι σοδιά 150 πύτια σιτάρι απο
γα, στον κερή, πυ εκί σιμά, στο χυμσσύδχο αρτέλ «Ισκρά»,
πυ θρίσκετε ένα χιλιόμετρο κε μισό απο κολχόζ «Μπολσσε-
βίκ», πάλι πας τέτιο τόπο το σιτάρι δύο σοδιά όχι 150,
μα 80 πύτια. Στο τί ίνε εδό ι δουλιά; Ζερ το κλιμα εδό
ίνε άλο; Ζερ το χόμα ίνε άλο; Ιόχσαμ ο θεός εδό κάμ
παραπάνο καλοςίνι;

Όχι, ι δουλιά ίνε σ' αφτό, ότι εδό ι άνθρωπι έμαθαν στιν
κολχόζνικι δουλιά, πέρανε νάδικ στιν κολχόζνικι δουλιά, ντογρύδκα
δυλέδυνε, ισσιλτρέδυνε το γιαρτίμ το ΜΤΣ, το αγρικύνε, ότι
ο τόπος αρατέβι προσοχί ΧΟΡΙΣΤΑ στο κάθε υτζάστοκ-το,
δεν ασσνέφκυντε απι μικρί δουλιά.

Για νά άλο παράδειγμα στο αρτέλι το σκυλί «Κράσνε

λιονοδόντ», το Ιουρεβέτσκι ραιόν. Αφτό σπέρνι 370 γα σκυλί. Αφτό στο τρυντοιόμκοστ ίνε όχι λιγότερο απο 2000 γα σιτάρι. Το κολχόζι στα 1934 απ' όλο-του τον τόπο 370 γα πίρε στο κρυγ 5 τσέντνερα νίμα (βολοκνό) με μέσο νύμερο—14,5 κε με απσιλό—16, στον κερό πυ τα χυμςσύδκα κολχόζια πέρανε απτα 2,5 οστα 3 τσέντνερ νίμα.

Στο τί ίνε ι δουλιά; Μπέλτιμ αφτός ο Ιβάν Μπελογορότσκι τυς έκανε γιαρτίμ; Έμπρο εκί σπέρνιςσαν σκυλί στον Ιβάν Μπελογορότσκι. Πρέπι να όχι, γιατί τόρα σπέρνιςσαν ένα μίνα έμπρο απτον Ιβάν Μπελογορότσκι κε καλά-πα κσέβεν, μα άντζαχ το σκυλί το έσπιραν στον τόπο, πυ έμπρο ιτυν σπαρμένο το κλέβερ. Μανκάνιζαν το σκυλί με τα μπελγίςκι τρόσσα, το τζαπαλαίβαν τρις φορές, ετίμασαν τον τόπο στυρυτερί γυργά. Ι γινέκες δούλεβαν με το ιςστάχ, γιατί ι μιχανί μετάλακσε στο σκυλί τιν κάτοργα τις γινέκας—το μανκάνιζμο τυ σκυλί με το χέρι, αχ πύιο ακόμι κάμποσα χρόνια πίσο ι ρόσα γινέκα δε μπόρνεν να σικόνι τα χέρια στο κεφάλι-τις.

Μα πύ ίνε το σεκρέτ; Τί αρατέφκετε για να πάρυν όλι-πα 5 τσέντνερα νίμα απτο γα κε να θγένυν έμπρο απτο πεντάχρονο; Πρέπι να ίνε για τύτο πάλι μόνο αφτό τί έλεγε πιχτά ο σιν. Στάλιν: ντογρούδκα να δουλέβουμε, να σακιντραέβουμε τιν κινονικί ιδιοχτισία, να ντρανόμε τον τόπο, τίλογα πρέπι, να ιςσιλτρέβουμε τίλογα πρέπι τις μιχανές, πυ δει το κράτος απτα ΜΤΣ για να να ιςσιλτρέβυν τα κολχόζια.

Στο Υζμπεκιστάν ίνε το κολχόζ όνομα τυ ΚΑΓΑΝΟ-BITZ στο Λένινσκι ραιόν. Αφτό το κολχόζ έσπιρε 175 γα παμπάκι. Στα 1932 πίρε 19 τσέντνερα παμπάκι απτο γα, στα 1933 πίρε από 20 τσέντνερα, στα 1934 πίρε από 28 τσεντ. κε εμίς σαν πρόβλημα τυ πεντάχρονου πλάνυ στα 1937 όλο-όλο στο Υζμπεκιστάν έχυμε να πάρυμε διό φορές λιγότερι

σοδιά χαρσσύ σ' αφτί τι σοδιά, πυ έχυμε άρταχ τόρα στο
κολχόζ όνομα τυ ΚΑΓΑΝΟΒΙΤΖ.

Τίλογα ι άνθρωπι το κατόρθωσαν αφτό; Στα 1933
ετίμασαν καλό στυρυτιρέσσο αλειτριζμένο τόπο για να σπέρνουν
παμπάκι στα 1934. Στι μπριγάδα τυ Μιρζοντζέν Χοτζζάεβ
τα 20 γα τον λαφριόν τόπον στιν άνικσι τα αλέτρικσαν 4
φορές κε τα 13 γα απτυς βαριύς τόπυς τα αλέτρικσαν 5
φορές. Φέτος στο 1 γα έδωκαν 800 κιλά μινεράλνι υντομπρέ-
νιες, 120 αμάκσια κοπριά κε 200 αμάκσια λάι. Όταν
τεμιζλέδυνε το κανάλι, το λάι το πετάγυνε εδό στιν άκρα
τυ τζολ,—στέκετε ένα χρόνο, κε ίστερα το ιςλιτρέδυν σαν
υντομπρένια.

Το ντυλμαλάιμο το πςίρσαν στιν 1 τυ Μάι, ντυλμά-
λάισαν 5 φορές κε το κάθε ντυλμαλάιμο σιμένι να περάσουν
με το αλέτρι «Ακσάι» ίστερα με το κυλιθάτορ, κε ίστερα
με το κετμέν. Διο-τρεις μέρες έμπρο απτο ντυλμαλάιμο πέρα-
ζαν το πότιζμα, κε ίστερα απτο στερνό—5-το ντυλμαλάιμο
ποτίσανε 9 φορές,—ολο-όλο ποτίσανε 14 φορές.

Πρότι φορά, όταν ντυλμαλάιθαν πέρασαν το σιφτεζνό
κόψιμο κε στο κάθε τζυχυρίτς άφισαν 6-7 φιτά, κε όταν
πέρασαν το δέφτερο ντυλμαλάιμο, τα αρτίχκα φιτά τα έκο-
ψαν πάλι κε άφισαν στο κάθε τζυχυρίτς από 3-4 φιτά.

Όταν τιμάρεδαν το παμπάκι στον Σεπτέβρι, χόρισαν
μιά γρύπα όπιτνι κολχόζνικον, πυ κλοθογίρσαν σ'όλα τα τζό-
λια κε πας τις κύστικες, πυ έδρακσαν πόνο, για πυ ίχαν
άλο σορτ παμπάκι έφταγαν σιμάδια (με λυγας-λυγας καζιτζα),
τις κορόμποτζκες απτα σιμαδεμένα κυστ τις σόρεδαν χοριστί
σιμπόρστζικι κε τις θάλανε χοριστά. Ίστερα απ'αφτό δάινεν ι
πρότι γρύπα—σόρεβε το μπιλιγμένο παμπάκι,—τις λον κα-
λές κορόμπκες, ι δέφτερι γρύπα σόρεβε το νορμάλνι κ. τ. λ.
Τιν κάθε χοριστί γρύπα τυ παμπακιού, ανάλογα (σιμοτριά) με
το κάτζεστβο, τιν σόρεδαν χοριστά στι χοριστί τάρα κε τιν

καθάλιναν με τα χοριστά αμάκσια. Απ'αυτό θα ίνε τζιστο-
πορότνι σπερίματα, ι φάμπρικες θα πάρυνε ένα λυγάς κε καλό
βολοκνό, κε το κολχόζι-πα θα χαζανέδι πολά καπίκια
(Χεροκροτίματα, πυ κυτέδυνε πολί κερό).

Το τέταρτο παράδειγμα τυ Σέβερνι Κάφκας, πυ λον
καλά φένετε, από τίλογα ζόρια εμίσ άρταχ περάσαμε, τίλογα
πσιλά κσέδαμε υρτανφόρ κε τίλογος ανθρώπος πσιρίσαμε να
κάνουμε. Για όλυς ίνε γρικόμενο, ότι το καλό ζίσιμο για το
Σέβερνι Κάφκας δε δόχκετε έτσι μυφτ.

Το 1932—ίνε χρόνος τυ κυλάκικυ σαμποταριζμό, πυ
χαπάτεπσε πολά ραιόνια κε κολχόζια τυ Σέβερνι Κάφκας.

Νά εδό, στο σινέδριο, ίνε ο σιν. Ντόκτοροβ Φεόντορ
Πετρόβιτς—ντελεγάτος απτο κολχόζ όνομα τυ Πιονέρικυ
ΜΤΣ, τυ Αλεκσάντροβσκι ραιόν, τυ Σεβερο-Καφκάσικυ κράι.
Αυτός μπορί να λεί, τί απόμινε στο κολχόζι ίστερα απτο
κυλάκικο σαμποτάριζμα στα 1932 κε τίλογο ίνταν το αρτέλ
τόρα, στο πσιρίμο τυ 1935.

ΝΑ ΤΙ ΑΠΟΜΙΝΕ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ ΙΣΤΕΡΑ ΑΠΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΖΜΑ ΣΤΑ 1932

- α) ι κολχόζνικι πσιρίσαν να φέβγυν—«όλο ένα στο
κολχόζι θα χαθόμε» κε απτα 130 νικοκιριά σтин άνικσι τυ
1933 απόμιναν ολο-όλο 60 νικοκιριά.
β) εργατικό πράμα απόμινε: 5 άλογα κε 6 βόδια.
γ) στι μολοτζνο-τοθάρνι φέρμα απόμιναν αντάμα με το
πιάσσο πράμα ολο-όλο 37 κεφάλια.
δ) στι σβινοδούτζεσκι τοθάρνι φέρμα απόμιναν 3 μάτκες
κε ένα κυρ.

ΤΙ ΙΝΕ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ ΤΟΡΑ

- α) τόρα στο κολχόζι ινε 232 νικοκιριά.
- β) τόρα—ινε 23 άλογα κε 74 βόδια.
- γ) τόρα ινε 59 χτινά κε 70 κεφάλια γιάσσκο πράμα.
- δ) τόρα ινε 28 μάτκες, 4 κνύρια κε 60 κεφάλια γάσσ-
κα σσιρδίτζα.

Απ'αφτό κ'έτερο, τα κολχόζι στα 1934 αγόρασε με ζαιρέ 3 γρυζοβί αφτοκίνιτα, έχτισε κλυμπ για 270 τόπους, έχτισε κε ίσακσε 3 κυλτύρνικα τζολί τάμπορ, 3 μπάνια—για τιν κάθε μπριγάδα 1 τάμπορ κε 1 μπάνια. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙ-ΜΑΤΑ).

Ι σοδιά τυ οζίμι σιταριού στα 1932 ήταν $1\frac{1}{2}$ τσέντνερ (τρία πύτια), κε όχι απτις παρακάτες κλιματικές υσλόδιες, μπαρόχ το 1932 ίτυν όχι παρακάτος χρόνος στον κερό-τυ, μα μόνο απτο κυλάχιχο σαμποτάριζμα. Στα 1934 αν ήταν-πα χυργάχ, το κολχόζι πήρε απτο γα 17 ΤΣΕΝΤΝΕΡΑ οζίμι σιτάρι.

Έμπρο απτιν κολεχτιβιζάτσια σ'αφτό το ραιόν στον καλό χρόνο πέρισσχαν απο 10—12 τσέντνερ.

Στα 1933 τις οζίμι κυλτύρες τις σπέρνιςσαν μόνο πας το καλαμίδι, μα για τι σοδιά τυ 1934 όλο το σπέρνιμα το πέραςαν πας τα βαθιά αλετριζμένα τεμίζκα παρ, με τα ντρίλια.

Εδó ινε, τίλογα εγó άρταχ ίπα, σαν ντελεγάτος απ' αφτό το κολχόζι ο σιν. Ντόκτοροβ. Στα 1932 ο Ντόκτοροβ όχι μόνο μπικιτραέφτεν κε δεν έφγιε απτο κολχόζ, μα κε με μιά γρύπα σιντρόφον απο 10 ανθρώπους πολέμιζε για το κολχόζ, στέγγοντας τυς μαλοντύσσι, έφταγε αγιτίροβατ, μπιλ-τράιβε, χάραζε τιν πιστία σιν κολχόζιχι δουλιά κε σίμερα αφτός ινε πομπεντίτελιος, κε ντελεγάτος στο σινέδριο των

πομπεντίτελιον. Φέτος με τι γινέκα-του χαζάνεπσε 250 πύτια
σιτάρι, 80 πύτια φράτες, 55 πύτια κυκούτζα κε 1670 ρύ-
θλια καπίκια. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟ-
ΛΙ ΚΕΡΟ).

Νά, στο στερνό, το τελεφτέο παράδειγμα: ι Γρατζικόθα
Φέκλα Πρόχοροβνα, ντελεγάτκα απτο κολχόζ «ΜΠΥΝΤΙΟ-
ΝΙ» του Κιζλιάρσκι ραιόν. Έμπρο απτιν κολεχτιβιζάτσια—
ιτανε μπατράτζκα, τόρα—ίνε μπριγαδίρος. Το χιςμέτ τις
μπατράτζκας ιτανε βαρί γενικά, μα στο Κιζλιάρσκι ραιόν αφτό
ιταν άλιαχ βαρί. Στα 5 πύτια αλέβρι, πυ έδυγε ο κυλάκος
στον γαρίπι, σαν δανικά, αφτός πέρισκε όλι τι σοδιά απτα
σταφίλια του γαρίπι.

Κε νά στα 1929 εδό οργανόνυνε κολχόζ. Ι Φέκλα
Γρατζικόθα αντάμα με τον άντρα-τις ίνταν τζλένι του αρτέλ.
Μα τζάλκα απτι θλιάνια τις κυλάκικις προβοκάτσιας, απτι
χαλάστρας δουλιά του κυλάχου του κολχόζ, πυ ίταν 92 νικοκι-
ριά, σαλέφτεν κε τζαρτζάρικσε απτα σπασέματα. Διάβαν απτο
κολχόζι 78 νικοκιριά, απόμιναν μόνο 14 νικοκιριά. Διάβεν
κε ο άντρας τις Γρατζικόθας.

Μα ι Φέκλα Πρόχοροβνα απόμινε.

Σιφτέ ο άντρας-τις την μπιλτράεβε να θγένι απτο κολ-
χόζ, ίστερα την φοβέριζε, ίστερα πςσίρσε να την κυπανίζι. Μα
αφτί δε δόχτεν.

Ι Γρατζικόθα στον αριθμό τον 14 μπατραχικο-γαρίπ-
κων νικοκιριόν, πυ απόμιναν στο κολχόζ, κύτεβε το πολέμι-
ζμο για το κολχόζ. Απ'αφτό το γιαντρό ίνταν το κολχόζ
στα 1930. Κε αφτό-πα, σαν τ'άλα τα κολχόζια, βαριά πέ-
ρασε το 1932, το χρόνο του κυλάχικου σαμποτάριζμου. Εδό-
πα, τίλογα κε στα άλα κολχόζια, ι δουλιά διάβενε απσά στην
καλιτέρεπσι, όταν χτιπίσανε τον κυλάχο, όταν έβαλαν τι ει-
σερένια ντιστσιπλίνα τις δουλιάς, όταν ίντυνε κε ζμίχτεν το
αλιθινό σοβιετικό ακτίβ στο κολχόζ. Σαν αποτέλεσμα κε σ'

αυτό το κολχόζ ίνε μεγάλο όσιμο σχετικά με το 1932. Απτα 1932 ος τα 1934 τα άλογά-τους απτα 50 όσεψαν ος τα 112, τα βόδια-τους απτο 0 όσεψαν ος τα 118 κεφάλια, στι μολότζνι τοβάρνι φέρμα—απτα 31—ος τα 181 κεφάλια, στι σβινοβότζεςκι τοβάρνι φέρμα—απτα 30—ος τα 480.

Γίριξε στο κολχόζ κε στιν ταιφά-τυ ο άντρας τις Γρα-τζικόδας. Αργόπιαστα, μπορίτε να λέγετε, μα μπαρόχ, ι ροσικί ποσλόδοιτσα, κυτυρό δε λεί: «καλύτερα αργός, παρά καμία-πα». Νά τέτιες γινέκες ίνταν τόρα στι Ροσία. (ΧΕ-ΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

«Κερδίσαμε το δικό-μας, κερδίσαμε το πραγματικό ζίσιμο-τυ ανθρώπου»—έχι υχύμ να λεί κε λεί-πα τόρα ι σιν. Γρα-τζικόδα, ο ντελεγάτος τυ σινέδριού-μας.

Εσίς, μπέλτιμ σίντροφι, θα λέγετε, ότι εγώ λέγο για τα χοριστά σλύτζαι. Νε. Ερίς μπαρόχ δε λέγουμε, ότι όλα τα κολχόζια-πα άρταχ ίνταν εμπρολάτικα. Μπαρόχ, όλο-μυ το ντοκλάτ απτο πςσίριμο ος το μπίτεμα ίταν κλοζμένο σ' αυτό για να αποδίκσο, ότι όχι όλα τα κολχόζια δουλέβуне τίλογα πρέπι, ότι το χιριότερο πρόβλημα τόρα ίνε να σιχόσου-με όλι τι μάζα τον κολχοσιόν, πυ απομένυν πίσο στο πρέ-λος αυτόν τον δεκάδον χιλιάδον εμπρολάτικον, πυ άρταχ ίνε τόρα. Μα αφτά τα εμπρολάτικα κολχόζια άρταχ δεν ίνε τόσο λίγα, τίλογα ίταν στα 1932.

Ας πάρουμε το Υζμπεκιστάν. Μπαρόχ ίνε φάκτο, ότι τα 87 χιλιάδες γα στο Υζμπεκιστάν δύγυν σοδιά παμπάκι απτα 14 ος τα 17 τσέντνερα απτο γα, κε ι μεσέα σοδιά το παμπαχιού εκί ίνε—8 τσέντνερα. Μα τί ίνε εκί, όπου στος άνθρωπος το εκτάριο τυ παμπαχιού δúi σοδιά απτα 14 ος τα 17 τσέντνερα, ζερ εκί ο ντυνιάς ίνε άλος; Όχι εκί-πα ίνε τέτιος ντυνιάς, ίνε το Υζμπεκιστάν, ι χόρα τυ παμπαχιού, πυ το ποτίζуне. Μα εκί ι άνθρωπι ιςςλιτρέβуне όλα, όσα δúi το κολχόζι, όλα, όσα δúi ι τεχνική τις μηχανίς, το κινονικό νιχο-

χιριό, το τι δού το σορεμένο όπιτ τις δουλιás σ' έναν τόπο.
Νά τίλογα τζαράιδα έχι ι κινονικί παραγογή, έντιριμ θα
ισσλιτρέβуне τις μιχανές, τίλογα πρέπι, έντιριμ ι άνθροπι
έμαθαν τίλογα πρέπι στιν κινονικί δουλιά, έντιριμ εκί διμιωρ-
γίσανε τα κάδρα τον εμπρολάτον κε τον ρυκοβοντίτελιον,
έντιριμ αφτύς τυς κάμυν ρυκοβοντίτ αλιθινί μπολςσεθίχι.

Νά τί ίπε γι' αφτό το ζίτιμα ο σιν. Στάλιν:

«Τα κολχόζια τα έχυνε, όλα για να ζύνε ζαζζίτοτζ-
νικα. Αφτά πρέπι να έχυν ακόμα μόνο ένα κι' άλλο: να δυ-
λέβуне ντογρύδικα στο κολχόζι κε να σαхинτραέβуне το κολ-
χόζικο συρμπατζιλίχ. Κε έντιριμ όλι ι κολχόζνικι,—όλι-πα,
κε όχι μόνο το μπολςσινστβό,—θα δυλέβуне ντογρύδικα, τα
κολχόζια θα γιομοθύν μέσα κε όκσο από προντύκτες, θα γιο-
μοθύν μέσα κε όκσο από λυγάς-λυγάς ντομπρό, κε ι χόρα-
μας θα νίςσχετε ι λον πλύσια χόρα στο ντυνιά». (ΜΕΓΑΛΑ
ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ).

* * *

Εσίς απτο ντοκλάτ τυ σιν. Μόλοτοβ στο Βσεσοιύζνι
Σινέδριο τον Σοβιέτ κσέρετε, ότι ο γιαπονέζικος κε ο γερμα-
νικός ιμπεριαλισμός ετιμάζι ντυχύςς χαρςσύ στιν ΕΣΣΔ.

Με το ντυχύςς χαρςσύ στιν ΕΣΣΔ ετιμάςσχετε να πάι
ο φασιζμός τέτιας χόρας, σαν τι Γιαπονία.

Ι Γιαπονία—ίνε χόρα, όπου σκεδόν το μισό τυ τόπου
έβρίσχετε στα χέρια τον πομέστζικον. Ι Γιαπονία—ίνε χόρα,
όπου κάθε χρόνο ι μπάνκες περάζυν τιν κονφισκάτσια τυ
τόπου τον εκατοντάδον χιλιάδον νικοχιριόν για τα χρέατα. Ι
Γιαπονία—ίνε χόρα, όπου για τιν κατάστασι τον χοριατόν στις
γιαπονέζικες εφιμερίδες γράφуне ίσα έτσι: «Ι κατάστασι τυ

ραιόν Τοχόκυ—ίνε άλιαχ παρακάτι. Ο αριθμός των χοριάτων, που βρίσκοντε στην άκρα του πόθαμου απτιν πίνα, ίνε ος τις 700 χιλιάδες. Ι μάνες ίνε μαγαντραιμένες απτιν πίνα κε πεθένυνε. Κάθε μέρα-πα ι μαθητές λυγυριών κε πελίγυν κάτω απτιν πίνα μέσα στο σχολιό. Ι χοριάτες δε μπορούν να αγοράζουν πριντς κε πυλίγυνε τα κορίτσια-τους. Ι καρδιά-συ δε χτιπά, όταν ντρανάς αφτό το άλιαχ παρακάτο χιτλίχ, σε πιο βρίσκοντε ι χοριάτες». (Εφημερίδα «Τόκιο Νίτσι-Νίτσι». 31 του Οχτόβρι 1934). Χαρσσύ στην ΕΣΣΔ οπλίζετε ι χώρα, όπου πας τα δομένα του σπετσιαάλνι ντεπαρτάμεντου του μινιστέρστβου του εσωτερικόν τις Γιαπωνίας στα στερνά τα χρόνια ι χοριάτες κάθε χρόνο πυλίγυνε στην πόλι 30-40 χιλιάδες κορίτσια, όπου ίνε τέτια χοριά, σαν το χοριό Σεντ στην πρεφεκτούρα Ακίτα, που στα 350 νικοχιριά πύλισαν 50 κορίτσια στα σπίτια ανοχίς (ντομά τερπίμοστι), που ρίφονα με το κρίζις ι τιμή του κοριτσιού για το πύλιμό-του στο σπίτι ανοχίς κατέβεν ος τις 150 ιένες, που τις δύνουν στους πιναζμένους πατέρες. (Στι ζάλα θγένουν νταύσσα κε θαγμάσσουνε).

Χαρσσύ στην ΕΣΣΔ οπλίζετε ο φασιζμός τέτιας χώρας, σαν τι Γερμανία, όπου τα 54% όλων του νικοχιριόν έχυνε στο ιεσλιτράιμό-τους μόνο 12% του τόπου, κε τα 11% του τόπου. Χαρσσύ στην ΕΣΣΔ οπλίζουντε αφτί ι φασίστες, που πολά χρόνια υεσαντράιβαν τους χοριάτες να τους χυτχαράέδυνε απτο μπάνκοβски ζιγό. Κε όταν μπίχανε στην εκσυσία, έβγαν για τους χοριάτες τέτιο νόμο, που ιποχρεάνι το νικοχιριό του χοριάτι να δύνι ναςλέτστβο μόνο στο λον μεγάλο-του για κε μ' αφτό τους μικρούς γιους (σινοβέι) κε τα κορίτσια να τα κάμι μπατράχους.

Μ' αφτό το πρόγραμμα του γίριζμου στις κρεποστνίτζεςκι ποριάτκες κε του πύλιμου του ρύσικον κοριτσιόν στα σπίτια

ανοχίς οπλίζετε χαρσσύ-μας ο φασιζμός τις Γιαπωνίας κε τις Γερμανίας, οπλίζετε χαρσσύ-μας, χαρσσύ στους ρόσους εργάτες, χαρσσύ στους ρόσους χοριάτες, για πύιους απτι σοβιετική εκσυζία κε απτο κολχόζικο στρόι. Ροσία ίνταν αλιθινί πατρίδα. (ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ).

Μ' αφτό το πρόγραμμα αφτί θέλουν να πάγουν χαρσσύ στους υκρανός χοριάτες, τίνους ακόμα διό δεκάδες χρόνια πίσο ι ρόσι κυλάχι με περιφρόνισι τυς έλεγαν «χοχλί» κε τίνα ίβραν τόρα τιν πατρίδα-τους στιν Υκρανική Σοβιετική Σοσιαλιστική Ρεσπύμπλικα. (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΧΟΡΙΣΤΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΝ ΥΚΡΑΝΙΚΙ ΝΤΕΛΕΓΑΤΣΙΑ).

Μ' αφτό το πρόγραμμα αφτί θέλουν να πάγουν χαρσσύ στους χοριάτες τυ Υζμπεκιστάν, πύιους ι ρόσι ζζαντάρμι με περιφρόνισι τυς έλεγαν «ζάρτι» κε τις τόρα στα καλίτερά-τους κολχόζια δύγουν ρεχόρτνι σοδιά παμπακιά, για πύιους το Υζμπεκιστάν απτι σοβιετική εκσυζία, απτο κολχόζικο στρόι, ίνταν πραγματική πατρίδα. (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΧΟΡΙΣΤΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΝ ΥΖΜΠΕΚΙΚΙ ΝΤΕΛΕΓΑΤΣΙΑ. ΠΟΛΙ ΧΟΡΙΑΤΕΣ-ΥΖΜΠΕΚΙ ΣΙΚΥΝΤΕ ΚΕ ΥΡΤΑ ΔΙΝΑΤΑ ΧΤΗΠΥΝ ΤΑ ΧΕΡΙΑ-ΤΥΣ).

Μ' αφτό το πρόγραμμα αφτί οπλίζοντε χαρσσύ στους τατζίκους χοριάτες, πυ τ' όνομά-τους δεν ίταν νε στα λεκσικά τις τσαρικής Ροσίας.

Τα μιλιόνια τον ανθρώπον, πυ απτι σοβιετική εκσυζία κε απτο κολχόζικο στρόι ίβραν τιν πατρίδα-τους, αν θα έρτι ραστ, έντιριμ ο ντυςσμάνος θα ηρνέφκετε να χυπαραέβι από μας τιν πατρίδα-μας, πυ τιν καταχτίσαμε εμείς, θα δίκσυνε σατνά ίστερα απτιν Κόκινι Αρμια, πυ χάνι ρυκοδοντίτ ο Κλιμ Βοροσσίλοβ... (ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΝΤΑΥΣΣΑ «ΥΡΑ», ΟΒΑΤΣΙΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΙ ΠΟΛΙ ΚΕΡΟ)... τίλογες νεπρεοντολίμι κε ανίκιτες δίναμες ίνε στιν πατρίδα-μας.

(ΜΕΓΑΛΑ ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ, ΠΥ ΚΥΤΕΒΥΝΕ ΠΟΛΙ
ΚΕΡΟ).

Ζίτο ι ΕΣΣΔ, ι πατρίδα όλον τον δουλεφτάδον!

Ζίτο ο Στάλιν-μας, ο λον μεγάλος αρχηγός τον δουλεφ-
τάδον ανθρώπον, πυ πάι όλους τυς δουλεφτάδες τις χόρας-μας
στο σοσιαλισμό!

Στον ειν. Στάλιν—στον αληθινό προντολζζάτελ τις δουλιάς
τυ Λένιν—χολχόζικο υρά! (Ι ντελεγάτι σικόντε, κάμυν με-
γάλι οθάτσια, πυ κυτέβι πολί κερό. ΧΕΡΟΚΡΟΤΙΜΑΤΑ.
ΝΤΑΥΣΣΑ «ΥΡΑ»).

ΤΟ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΟ ΥΣΤΑΒ ΤΥ ΧΟΡΙΑΤΙΚΟ—ΝΙΚΟΚΙΡΙΑ- ΤΙΚΥ ΑΡΤΕΛ

ΠΥ ΤΟ ΠΙΡΕ ΤΟ ΔΕΦΤΕΡΟ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΟ
ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ—ΥΤΑΡΝΙΚΟΝ
ΚΕ ΠΥ ΤΟ ΕΠΙΚΙΡΟΣΕ ΤΟ ΣΟΒΙΕΤ ΤΟΝ
ΛΑΙΚΟΝ ΚΟΜΙΣΑΡΟΝ ΤΙΣ ΕΣΣΔ ΚΕ ΤΟ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΟΜΙΤΕΤ ΤΙΣ ΒΚΠ(ΜΠ) ΣΤΙΣ
17 ΤΥ ΦΛΕΒΑΡΙ ΤΥ 1935

-
-
- Επιτράπηκε για εκτύπωση 25/II-3.
 - Γορλίτ № 6 — Τираж 1500
 - Αριθμός παραγγελίας 1019.
 - Αριθμός βιβλίου 58
-
-

ΠΡΟΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: **Α. ΑΡΙΧ**
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΑΠΟ ΡΥΣΙΚΟ
Μ. ΝΤΑΝΟ

I.

Ι ΣΚΟΠΙ ΚΕ ΤΑ ΠΡΟΒΛΙ- ΜΑΤΑ

1. Ι δουλεφτάδες χοριάτες τυ χοριού (τις ετανίτσας, τις χυτράς, τυ κισσλάχ, αύλ)...τυ ραϊόν...θελιματικά (ντομπροδόλ-νο) ζμίχκυντε στο χοριατικο-νικοχιριάτικο αρτέλ για να χτί-σουνε με τα γενικά-τους μέσα (ερετςτβά) τις παραγωγίς κε με τι γενική οργανομένη δουλιά κολεχτίβικο, διλαδί (τ-ε) κινονικό νικοχιριό, να εκσασφαλίσουνε ταμάμ τι νίκι πας τον κυλάκο, πας όλος τυς εκσπλοατάτορος κε ντυςσμάνους τον δουλεφτάδον, να εκσασφαλίσουνε ταμάμ τι νίκι χαρςσύ στις ανάνκες κε τι εκυτ-νία, πας τιν καθιστέρισι (οτςτάλοστ) τυ μικρύ μονονικοχιριού, να διμιουργίσουνε (σοζτάτ) απσιλί προιζθοντίτελνοστ τις δουλιάς κε να εκσασφαλίσουνε έτσι λυγάς το καλύτερο ζίσιμο τον κολχόζνικον. Ι κολχόζνικι στράτα, ι στράτα τυ σοσιαλιζμού ίνε ι μόνι σοστί στρά-τα για τυς δουλεφτάδες χοριάτες. Ι τζλένι τυ αρτέλ υποχρεό-νυντε να δυναμόνυν το αρτέλι-τους, να δουλέβυνε ντογρύδχα, να μιράζυν τα κολχόζνικα τιάρια όσο δουλιά έκανε ο καθένας, να χυραλαέβυνε τιν κινονική ιδιοχτισία (σόπςτβενοστ), να σαχιν-τραέβυνε τιν κολχόζνικι ιδιοχτισία, να σαχιντραέβυνε τα τράχ-

τορ κε τις μιχανές, να στέκυνε καλό ντράνιμο στο άλογο, να εχτελύνε τις ζατάνιες τυ εργατο-χορικό-τους κράτους—κε έτσι λυγάς να κάμυνε το κολχόζ-τους μπολσεβίκικο κε όλως τους κολχόζνικους ζαζζίτοτζνι.

II.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ

2. Όλα τα μεζζαίδα, πυ χόριζαν έμπρο τους τόπους τον τζλένον τυ αρτέλ, χάνυντε, κε όλι ι τόπι νίςκυντε ενιέο μαςίθ, πυ θρίσκετε στο κολεχτίθικο ιςςλετράιμο τυ αρτέλ.

Ο τόπος, πυ χαπατέθι το αρτέλ (τίλογα κε κάθε άλος τόπος στιν ΕΣΣΔ) ίνε πανλαικί (ομπστζεναρότναια) κρατικί ιδιοχτισία. Ο τόπος, σίφονα με τους νόμους τυ εργατο-χορικό κράτους, μπικιτραέφκετε πας το αρτέλ να τον ιςςλετραέθι δίχως θαντέ, διλαδί για όλο τον κερό, κε δεν μπορί να πυλιθί κε να αγοραστί κε να τον δúi το αρτέλ στιν αρέντα.

Το ραιόνικο εχτελεστικό κομιτέτ τον σοδιέτ δúi σε κάθε αρτέλ κρατικό άκτο να ιςςλετραέθι τον τόπο δίχως θαντέ, όπου ίνε χαραγμένα τα ραζμέρ κε ι σιστές γρανίτσες τυ τόπου, πυ έχι το αρτέλ για ιςςλετράιμα, κε αφτί ι τόπι δεν ικσιλετραέφκυντε, μα μπορύν μόνο να αρτραέφκυντε—για άπτο ιςάπ τον φτιρτάρικον τόπον τυ κρατικό φόντου, για άπτο ιςάπ τον αρτίχκον τόπον, πυ χαπατέθυνε ι μονονικοχίριδες, έτσι πυ να μιν ίνε κανά-λυγάς τζερεσπολόσιτσα.

Άπτους κινονικοπιιμένους τόπους χορίζυνε στο ατομικό ιςςλετράιμο κάθε κολχόζνικις αθλίς από ένα όχι μεγάλο κομάτι σαν μπιτζανέας τόπο (ογορότ, μπαχτζά).

Τα ραζμέρ τις μπιτζανέας, πυ έχι κάθε κολχόζικι αβλί (αν δε θα πάρουμε στο ισάπ τον τόπο, πυ χαπατέβυνε τα σπίτια) μπουόνε να ίνε απο $\frac{1}{4}$ γα ος $\frac{1}{2}$ γα κε στα χοριστά ραιόν ος 1 γα ανάλογα με (θ ζαβίσιμοστι) τις ραιόνι κε ομπλαστνί σινθίκες, πυ τις στίγγυνε τα ναρχομζέμ τον σοιύζνι ρεσπύμπλικον πάνο στι θάσι πυ δύγυν ι υκαζάνιες τυ Ναρχομζέμ τις ΕΣΣΔ.

3. Το ενιέο μασίθ τυ τόπου τυ αρτέλ, κανα-λυγάς-πα δεν πρέπι να ικσιλετραέφκετε. Απαγορέθετε (θοςπρεστζάετσια) να δόσι το αρτέλ απτον τόπο-τυ στις τζλένυς, πυ κζένυνε απτο αρτέλ. Τις κζένυν απτο αρτέλ μπουόνε να πάρυνε τόπο απ τυς φτιρτάρκυσ τόπυς τυ κρατικύ φόντυ.

Το αρτέλ χορίζι τον τόπο-τυ στα ζάνια σίμφονα με το επικιρομένο σεδοομπορότ. Στα ζάνια τυ σεδοομπορότ στιν κάθε τζολί μπριγάδα μπικιτραέφκετε παντοτινό υτζάστοκ σ' όλι τι θαντέ τυ σεδοομπορότ.

Στα κολχόζια, πυ έχυνε μεγάλες χτινοτροφικές φέρμες, αν θα ίνε χριαζύμενο κε αν ίνε τόπος όσος πρέπι, μπουόνε να ίνε χοριζμένα κομάτια τόπι, μπικιτραιμένα στι φέρμα κε ικσιλετραιμένα για να σπέρνυνε κυλτýρες για το πράμα στις φέρμες.

III.

ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ

4. Κινονικοπιόντε: όλο το εργατικό πράμα, το χορια-τικο-νικοιριάτικο χρασίμ (αλέτρι, σείαλχα, μπορονά, μολοτίλχα, κοτίλχα) τα σπερματικά ζαπάσια, ι φαγýρες στο ραζμέρ, πυ

ίνε χριαζόμενο για το κινονικοπιμένο (ομποπστζεσθλιόνι) πράμα, ι νικοκiriάτικες χαραλτές, πυ ίνε χριαζόμενες για το αρτέλικο νικοκiriό κε όλες ι πρετπριάτιες για τιν περεραμπότκα τον προντόκτον τυ χοριάτικυ νικοκiriού.

Δεν κινονικοπιούντε κε απομένυνε στο μονονικοκiriκο ιςςλετράιμο τις κολχόζικις αθλίς: τα σπίτια, απλογνύτ το πράμα κε τα πυλιά, ι νικοκiriάτικες χαραλτές, πυ ίνε χριαζόμενες για το πράμα, πυ ίνε στο ατομικό ιςςλετράιμο τις κολχόζικις αθλίς.

Όταν κινονικοπιούν το χοριατικο-νικοκiriάτικο χρασίμ, απομένι στο ατομικό ιςςλετράιμο τον τζλένον τυ αρτέλ το μικρό χοριατικο-νικοκiriάτικο χρασίμ, πυ ίνε χριαζόμενο για τις δουλιές στις μπιτζανέες.

Απτο κινονικοπιμένο εργατικό πράμα ι πραθλένια τυ κολχόζ, αν θα ίνε χριαζόμενο χορίζι κάμπους αλόγα για να κάνυν ομπςλύζζιθανια τις ανάνκες τον τζλένον τυ αρτέλ με το πλυγάριζμο.

Το αρτέλ οργανόνι ταραγμένι χτινοτροφική τοθάρνι φέρμα γιά αν έχι πολί πράμα κάμπουςες σπετσιαλιζίροθανι χτινοτροφικές φέρμες.

5. Κάθε κολχόζικι αθλί στα ραιόνια, πυ βγάλυνε ζαιρέ, παμπάκι, τζακυντύρια, σκυλί, κονόπλια, καρτόπλες, λαχανικά (όβοστζι) τζάι κε τυτόνι, μπορί να έχι στο ατομικό-τις ιςςλετράιμο χτινό, ος τα 2 κεφάλια γιάςσκο ρογάτι πράμα, ένα σσιριδ με τα σσιρδίτζα, κε έντιριμ ι πραθλένια τυ αρτέλ αν θα το μετρά χριαζόμενο μπορί να έχι 2 σσιριδα με τα σσιρδίτζα, ος τα 10 πρόβατα κε τραία σ' έναν τόπο, όσα θέλι πυλιά κε ίμερυσ λαγός κε ος τα 20 μιλιςσι καλάθια.

Κάθε κολχόζικι αθλί στα ζεμλεντέλτζεςκι ραιόνια με αναπτιγμένι (ράζδιτιμ) χτινοτροφία, μπορί να έχι στο ατομικό-τις ιςςλετράιμο 2-3 χτινά, απ' αφτό κ' έτερο γιάςσκο

πράμα-πα, απτα 2 ος τα 3 εσιρίδα με τα εσιρδίτζα, 20-25
πρόδατα κε τραία ς' έναν τόπο, όσα θέλι πυλιά κε ίμερυς λα-
γύς κε ος τα 20 μιλισσί καλάθια. Αφτά τα ραιόνια για παρά-
δειγμα, ίνε τα ζεμλεντέλτζεςκι, πυ δεν ίνε γιανασσά στα
νομαδικά (κοτζεβίμι), τα ραιόνια τυ Καζακστάν, τα ραιόνια
τις Πολέσιας, Μπελορούσιας, τυ Τζερνίγοβςκι κε Κιέβςκι όμπ-
λαστ τις Υκρανίας, τα ραιόνια τυ Μπαρμπίνςκι τζολιύ κε
τα Πριαλτάιςκι ραιόνια τυ Ζαπατνο-Σιμπέρςκι κράι, ι Ισείμςκι
κε Τομπόλςκι γρύπες τον ραιόν τυ Όμςκι όμπλαστ, το
ντζζαπί κομάτι τις Μπασσκίριας, το βοστότζνι τζαστ τυ
Βοστότζνι Σιμπέρ, τα ζεμλεντέλτζεςκι ραιόνια τυ Νταλνεβο-
στότζνι κράι, ι Βολογότςκι κε Χολμογόρςκι γρύπες τον ραιόν
τυ Σέβερνι κράι.

Κάθε κολχόζικι αβλί στα ραιόν τις μι-νομαδικίς κε μισο-
νομαδικίς χτινοτροφίας, όπου ι ζεμλεντέλιε έχι όχι μεγάλι
σιμασία, κε ι χτινοτροφία πέζι αποφασιστικò ρόλο στο νικοχιριό,
μπορί να έχι στο ατομικό-τις ιςλετράιμο απτα 4 ος τα 5
χτινά, απ' αφτό κ' έτερο γιάσσκο πράμα-πα, απτα 30 ος τα
40 πρόδατα κε τραία ς' έναν τόπο, απτα 2 ος τα 3 εσι-
ρίδα με τα εσιρδίτζα, όσα θέλι πυλιά κε ίμερυς λαγύς, ος τα
20 μιλισσί καλάθια, έτσι-πα από ένα άλογο γιά από μια
φοράδα, πυ δόι κυρίς, γιά από 2 καμίλες, γιά από 2 γαι-
δύρια, γιά από 2 μολάρια (μύλι). Αφτά τα ραιόνια ίνε, για
παράδειγμα: τα χτινοτροφικά ραιόνια τυ Καζακστάν, τα ραιό-
νια πυ ίνε γιανασσά με τα νομαδικά ραιόνια τυ Καζακστάν,
ι χτινοτροφικές γρύπες τις Τυρχμένιας, τυ Τατζζικιστάν, τις
Καρα-Καλπάκιας κε Κιργίζιας, ι Οιροτία, ι Χακάσια, το ζά-
πατνι τζαστ τις Μπουριατο-Μονγόλιας, το Καλμίτςκι αφτόνομο
όμπλαστ, τα ντζαπίτκα ραιόνια τις Νταγεστάνςκι ΑΣΣΔ, το
Τζετζένο-Ινγύςκι, Καρπαρτίνο-Μπαλχάρςκι, Καρατζάεβςκι κε
Οσετίνςκι αφτόνομα όμπλαστ τυ Σέβερνι Κάφκασυ κε έτσι-

πα τα ντζζαπίτκα ραιόνια τις Αζερμπαιτζζάνσκι, Αρμινιάνσκι
κε Γρουζίνσκι ΣΣΔ.

Κάθε κολχόζικι αβλί στα ραιόνια τις νομαδικής χτινο-
τροφίας, όπου η ζεμλεντέλια δεν έχει σχεδόν (ποτζίτι) κανά-λη-
γάς σιμασία, και η χτινοτροφία ίνε γενική φόρμα του νικοκιριού,
μπορεί να έχει στο ατομικό-τις ιςλετράιμο απτα 8 ως τα 10 χτινά,
απ' αυτό κ' έτερο γιάσσκο πράμα-πα, 100-150 πρόβατα και
τραία σ' έναν τόπο, όσα θέλει πυλιά, ως τα 10 άλογα, από
5 ως 8 καμίλες. Αφτά τα ραιόν ίνε, για παράδειγμα: τα
νομαδικά ραιόν του Καζακστάν, το Ναγάιςκι ραιόν, τα νομαδι-
κά ραιόνια τις Μπυριατο-Μονγόλιας.

IV.

Ι ΔΥΛΙΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ ΚΕ ΤΙΣ ΠΡΑΒΛΕΝΙΑΣ-ΤΥ

6. Το αρτέλ υποχρεόνετε (ομπιάζουετσα) να περάζι το
κολεχτιβικό-του νικοκιριό με το πλάνο, ταμάμ να εχτελί τα
πλάνα τις χοριατικο-νικοκιριάτικis παραγογίς και τις υποχρέοσεis
του αρτέλ έμπρο στο κράτος, που έστικσαν τα όργανα τις
εργατο-χορικis κιδέρνιςis.

Το αρτέλ πέρνι υποχρέοσι να εχτελί ταμάμ: τα πλάνα
του σπέρνιμου, να σικόνι πάρια το μεζζτυριάτνι καμάτεμο
το τζάλιμο, το αλόνιζμα, το στουρυτιρέσσο αλέτριζμα, που ίνε
καμομένα με το ισάπ τις κατάστasis και τον οσόμπενοστ τον
κολχοζιόν, και έτσι-πα το κρατικό πλάνο τις ανάπτικis τις
χτινοτροφίας.

Ι πραδλένια κε όλι ι τζλένι τυ αρτέλ ιποχρεόνουντε:

α) να σικόνουνε τι σοδιά στα κολχόζικα τζόλια με το πέραζμα σοστού σεβοομπορότ, με το βαθί αλέτριζμα, με το χάσιμο τον αγριοχόρταρον, με το αρτράιμο κε με το καλό καμάτεμο στα πάρια κε στο στουτυτιρέσο αλέτριζμα, με το καλό κε στιν όρα-τυ, μεζζτυριάτνι καμάτεμο στις τεχνικές κυλτύρες, με το τζαπαλάιμο τυ παμπαχιό στιν όρα-τυ, με το θάλιμο κοπριά πες τα ζάνια, τίλογα απτις χτινοτροφικές τοβάρνι φέρμες, έτσι κε απτις κολχόζικες αβλές, με το θάλιμο μινεράλνι λιπάζματα (υτομπρένιες), με το πολέμιζμο με τα χοριατικο-νικοχιριάτικα θρεντίτελ, με το καλό κε στον κερό-τυ τζάλιμο δίχος χασέματα, με το φίλαγμα κε τεμιζλάιμο στις οροσίτελνι σοορυζζένιες, με το σαχιντράιμο τυ όρους, με φίτεμα πόλοςες δέντρα για να χυραέδουν τα ζάνια, με τιν πιο αφστιρί εχτέλεσι τον αγροτεχνικόν κανόνον (πρά-βιλ), πυ στίγγουν τα ντόπια ζεμέλνι όργανα,

β) να πολεμίζουνε για το σπέρνιμο με τα καλίτερα σπερίματα, να τα τεμιζλαέδουνε από κάθε τσαλία, καλά να τα σαχιντραέδουνε απτο κλέψιμο κε χαράμομα, να τα σαχιντραέδουνε σε τεμιζκες κε καλές πομεστζένιες, πυ αερίζουντε (προβέτριθαιυτσια), να πλιθένουνε τι σορτοδί σπορά,

γ) να μεγαλόνουνε το σπερματικό πλόστζατ με το ις-λετράιμο όλυ τυ τόπου, πυ έχι το αρτέλ, με τιν καλιτέρεπσι κε το καμάτεμο τυ τιόρκυ τόπου, με το αλέτριζμο τα μπι-τζανλίγια κε με το πέραζμα ζεμλευστρόιστθου ανάμεσα στο κολχόζ,

δ) ταμάμ να ιςσλετραίςουνε με κινονικές αρχές (να ομπστζέστθενιχ νατζάλαχ) όλι τιν τιάγλοβι δύναμι, πυ έχουν, όλυ το χρασίμ, τα χοριατικο-νικοχιριάτικα εργαλία, τα σπερματικά κε τ'άλα μέσα τις παραγογίς, πυ έχι το αρτέλ κε έτσι-πα όλα τα τράχτορ, ντβίγατελ, τις μολοτίλκες, τα κομπάνι τις άλες μιχανές, πυ τις δόι το εργατο-χορικό κρά-

τος απτα ΜΤΣ στο γιαρτίμ τον κολχοζιόν, να στέκυνε καλό ντράνιμο στο κολχόζικο πράμα κε στο χρασίμ, για να ίνε στο κολεχτίδικο νικοκιριό, το πράμα κε το χρασίμ σε καλή κατάστασι (σοστοιάνιε),

ε) να οργανόσυνε χτινοτροφικές φέρμες, κ' εκί, πυ έχει τζαρά ακόμα αλόγυ φέρμες, να πλιθένυνε το πράμα κε να καλιτερέδυν το τυχύμ κε το προντυκτίδνοστ τυ πράμα στις φέρμες, να δύγυνε στους τζλένους-τους, πυ δουλέδυνε ντογρύδχα στην αρτέλικι παραγογί, γιαρτίμ για να έχυνε χτινό κε μικρό πράμα, να κάμυνε ομπςλύζζιδατ με τα τυχυρλίδχα καλά προιζθοντίτελ όχι μόνο το πράμα στις φέρμες, μα κε το πράμα τον τζλένον τυ αρτέλ, πυ έχυν στο ατομικό-τους ις-λετράιμο, να εχτελύνε τυς στεκσιμένους ζοοτεχνικούς κε θετερινάρνι κανόνες,

ζ) να μεγαλόνυνε τιν παραγογί στις φαγύρες, να καλιτερέδυνε τυς τόπυς, πυ θυςκίχκετε το πράμα τυ αρτέλ, να δύγυν γιαρτίμ στους τζλένους τυ αρτέλ, πυ δουλέδυνε ντογρύδχα στην κινονικί παραγογί, εκσασφαλίζοντάς-τους (ομπεςπέτζιδαια), όπου έχει τζαρά με τόπυς τυ αρτέλ, πυ θυςκίχκετε το πράμα, κε έτσι-πα να δύγυν όσο μπορύν φαγύρες πας τα τρυντοτνίδα για το πράμα, πυ έχυν ι κολχόζνικι στο ατομικό-τους ιςλετράιμο,

θ) να αναπτίςυνε όλυς τυς άλλυς κλάδυς τις χοριατο-νικοκίρικις παραγογίς σίφονα με τις φυσικές σινθίκες (πριρότνιχ υςλόδχι) τυ τόπου κε τα κυστάρνι πρόμισελ σίφονα με τις σινθίκες τυ ραιόν, να σαχιντρέδυνε κε να τιμιζλαέδυνε τα τινιάχια, πυ ίνε κε να χτίςυνε κενύρια κε να αναπτίςυνε το νικοκιριό τυ ψσαριύ,

ι) να οργανόσυνε με κινονικές αρχές το χτίσιμο στις νικοκιριάτικες κε κινονικές ποστρόικες,

κ) να σικόνυνε τι δουλεφτάδικι κβαλιφικάτσια τον τζλένον τυ αρτέλ, να κάμυν γιαρτίμ στους κολχόζνικυς για να ετιμά-

ουν απ' αυτός μπριγαδίους, τραχτορίστες, κομπαινέρος, εσόφερ,
θετερινάρνι φέλτσσερος κε σανιτάρους, αλγατζίδες, εβινάρς, κάδρα,
που θα ντρανύνε το πράμα, τζομπάνους, τυθαρτζίδες, ραμπότ-
νικους για τις χάτες-λαμπορατόριες,

λ) να σιχόσουνε το κυλτόρνικο πσέλος τον τζλένον του
αρτέλ, να μπάζουν (θνετριάτ) εφιμερίδες, βιβλία, κινό, ράδιο,
να κάμουνε κλομπ, βιβλιοθήκες κε αναγνωστήρια (τζιτάλνι), να
έχουνε μπάνια, παρικμάχερσκι, να κάμουν φοσερά κε τεμίζκα
τάμπορ στο τζόλι, να ισάκσουν τις μεσαρέες του χοριού, να τις
φιτέδουνε με λυγάς-λυγάς δέντρα κε χοριστά με δέντρα, που
φέρουνε πυρχά, να κάμουνε γιαρτίμ της κολχόζνικους να καλι-
τερέψουν κε να ομορφένουν τα σπίτια-τους,

μ). να τραβίκσουνε τις γινέκες στην κολχόζνικη παραγωγή
κε στο κινονικό ζίσιμο του αρτέλ, χορίζοντας τις μπασσχαρεφ-
τίρκες κε όπιτνι κολχόζνιτσεσ στι ρυκοβοντιαστζι δουλιά, να
τις γλιτόνουνε όσο μπορούνε απτις δουλιές του σπιτιού με γιάς-
λες, πεδικές πλοστζάτκες κ. τ. λ.

V.

ΓΙΑ ΤΟ ΤΖΛΕΝΣΤΒΟ

7. Το πάριμο στις τζλένους του αρτέλ το περάζι i γενικί
επιδείνισι τον τζλένον του αρτέλ, που επικιρόνι (υπερζζτάετ)
το σπίζοκ τον κενύριον τζλένον, που το βάλι i πραβλένια.

Τζλένι του αρτέλ μπορούνε να ίνε όλι i δουλεφτάδες,
τίλοχα i γινέκες, έτσι κε i άντρες, που ίνε άρταχ 16 χρονό.

Στο αρτέλ δεν πέρνουν της κυλάκους κε όλα τα πρόσο-
πα, που δεν έχουνε εκλογικό (ιζμπιράτελνι) οχύμ.

ΠΑΡΑΤΙΡΙΣΙ: Εκσέρεσι (ισκλιωτζένιε) απ' αφτός τος κανόνες μπορί να νίσσκατε:

α) για αφτά τα πεδιά τον λισσέντσον, πυ σε μια γράδα χρόνια κάμυνε κινονικί, φαιταλίδχι δουλιά κε ντογρύδχι δουλέδυνε,

β) για αφτός τος εμπριζνός κυλάκως κε τζλένως απτις ταιφάιδες-τους, πυ ήταν χαρσσύ στις σοβιετικές κε κολχόζικες μεροπριάτιες, κε γι' αφτό ίτανε πελιμένι σε κενύρια ποσελένια για 3 χρόνια, πυ με τιν ντογρύδχι δουλιά κε με το γιαρτίμ στις μεροπριάτιες τις σοβιετικές εκσυζιάς έδixσαν, ότι διορθόθικαν (ισπράδixλις).

Γ χοριάτες—μονονικοίριδες, πυ πολίσανε τα άλογά-τους στα στερνά διό χρόνια πριν να μπύνε στο αρτέλ κε πυ δεν έχυνε σπέρμα, πέρνυντε στο αρτέλ έντιριμ αν θα πάρυνε υποχρέοσι να δόκυνε απτα τιάρια-τους, τι έκσσαζε το άλογο κε το σπέρμα σε νατύρα με ρασρότζκα ος τα 6 χρόνια.

8. Το θγάλιμο απτο αρτέλ μπορί να περάχκετε μόνο σίφονα με τιν απόφασι τις γενικίς σινεδριάσις τον τζλένον τυ αρτέλ, όπου ίνε όχι λιγότερι απτα $\frac{2}{3}$ τυ γενικού αριθμού τον τζλένον τυ αρτέλ. Στο προτόχοιο τις γενικίς σινεδριάσις τον τζλένον τυ αρτέλ υποχρεοτικα πρέπει να ίνε γραμένος ο αριθμός τον κολχόζνικον, πυ ίτανε στι σινεδρίασι, κε ο αριθμός, πυ έκαμαν γολοσοδάτ για το θγάλιμο. Αν θα κάμιομπ-ζζάλοδατ ο τζλένος τυ αρτέλ τιν απόφασι για το θγάλιμό τυ στο ραιόνι ισπολνίτελνι κομιτέτ τον σοβιέτ, το ζίτιμα τα λίνι τεχμίλ το προεδρίο (πρεζίντιυμ) τυ ραιόνι ισπολνίτελνι κομιτέτ τον σοβιέτ έμπρο στον πρόεδρο τις πραθλένις τυ αρτέλ κε τον τζλένο τυ αρτέλ, πυ έχι χυρλανιμό.

VI

ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

9. Αφτί πυ μπένυνε στο αρτέλ πρέπι να δόκυνε δι-
κέομα ενγραφίς (βςτυπίτελνι βζνος) απτα 20 ος τα 40
ρύθλια για κάθε νικοχιριό, ανάλογα με τι δίνامي τυ νικοχι-
ριό-τυς. Το δικέομα τις ενγραφίς μπένι στο αχόριστο φόντο
τυ αρτέλ.

10. Απτιν τιμί τις κινονικοπιιμένις περιυσίας (ιμύστζε-
στόα) τον τζλένον τυ αρτέλ (εργατικὸ πράμα, χρασίμ, νικο-
χιριάτικες χαραλτέες κ.τ.λ.) απτο $\frac{1}{4}$ ος το $\frac{1}{2}$ πάγυνε στο
αχόριστο φόντο τυ αρτέλ, κε το μεγαλίτερο προτσέντο, πυ
πάι στο αχόριστο καπιτάλ, εφαρμόζετε (πριμενιάετσα) στα
πιο ισχिरά (μόστζνι) νικοχιριά. Τ'άλο το κομάτι τις περιυσίας
πάι στο παεθόι βζνος τυ τζλένου τυ αρτέλ.

Στον τζλένο τυ αρτέλ, πυ κζένι απτο αρτέλ ι πρα-
θλένιά τον δόι ραστζιότ κε τον δόι ακσαπίσα το παεθόι-τυ βζνος
με καπίκια, κε αφτός, πυ κζέδε απτο αρτέλ μπορί να πάρι
τόπο μόνο χόρια απ τον τόπο τυ αρτέλ. Σαν κανόνας, το
ραστζιότ περνάι ίστερα απτο μπίτεμα τυ χοριατικο-νικοχιριά-
τικυ χρόνου.

11. Απτι σοδιά κε τα προντόκτα τις χτινοτροφίας, πυ
πέρνι το αρτέλ, το αρτέλ:

α) εχτελί τις υποχρέοσές-τυ έμπρο στο κράτος στις
ποστάθκες, στο γίριζμα τις ζαιρεδιτικές σύντες, πλυγαρίζι
σε νατύρα το ΜΤΣ για τι δουλιά τυ ΜΤΣ, σίφονα με το
χαμομένο ντόγοδορ, πυ έχι δίνامي νόμου, κε εχτελί τα ντό-
γοδορ για τιν κοντρακτάτσια,

δ) ετιμάζι σπέρμα για το σπέρνιμο κε φαγύρα για το πράμα, όσο θα ίνε χριαζόμενο για όλο το χρόνο, κε έτσι-πα για τι στραχόδχα κε απτο χιτλίχ κε τιν μπεςκόρμιτσα κάμι ατίεφτο σπερματικό κε φαγυρί φόντο, πυ κενυργιόνι κάθε χρόνο στο ραζμέρ 10-15 %, πυ ίνε χριαζόμενο για όλο το χρόνο,

γ) με τιν απόφασι τις γενικίς σινεδρίασις κάμι φόντο για το γιαρτίμ στους ινθαλίντους, γέρυς, γι' αφτός, πυ προ-σορινά (θρέμενο) δεν μπορύνε να δυλέδυν, στις ταιφάδες τον κρασνοαρμέιτσον, πυ αρατέδυνε γιαρτίμ, για τις πεδικές γιάς-λες κε για τα ορφανά μικρά—όλα αφτά στο ραζμέρ όχι απάνο απτα 2 % τις θαλοβί προντύχτιας,

δ) χορίζι στα ραζμέρ, πυ αποφασίζι ι γενικίς σινεδρίασι τον τζλένον τυ αρτέλ προντύχτες για πύλιμα στο κράτος, γιά στο ρίνοχ,

ε) Όλι τιν άλι μάζα τις σοδιάς κε τις προντύχτες τις χτινοτροφίας-τυ το αρτέλ τις μιράζι ανάμεσα στους τζλένους τυ αρτέλ πας τα τρυντοτνίδα,

12. Απτα χριματικά τιάρια, πυ πέρνι το αρτέλ, το αρτέλ:

α) δύνι στο κράτος τα ναλόγ, πυ ίνε στεκσιμένα με το νόμο κε δύνι τις ασφαλιστικές δόσες (στραχοβίε πλατεζζί).

β) Κάνι χριαζόμενα κσοδιάζματα για τις τορινές πα-ραγογικές ανάνχες, σαν: το τεχύστζι ίσαζμο στα χοριατικο-νι-κοχιριάτικα εργαλία, για το λατζλάιμο τυ πράμα, για το πο-λέμιζμο με τα θρεντίτελ κ.τ.λ.

γ) πλυγαρίζι τα ατμινιστρατιβνο-νικοχιριάτικα κσοδιά-ζματα τυ αρτέλ, κε χορίζι γι' αφτό όχι πολά από 2 % απτα χριματικά τιάρια,

δ) χορίζι μέσα για τα κυλτύρνικα αρατέματα, σαν: το

επίμαζμα μπριγαδύρον κε άλλον κάδρον, οργανόνι γιάσλες, ράδιο κ. τ. λ.,

ε) μεγχλόνι το αχοριστο φόντο τυ αρτέλ για να αγο-
ράζι χοριατικο-νικοχιριάτικα εργαλία κε πράμα, για να πλυ-
γαρίζι τα στροίτελνι ματεριάλ, για να πλυγαρίζι τυς εργάτες,
πυ δύλεθανε στο χτίσιμο απτις μαρέες, για τιν οτζεριότνι
δόσι στι χοριατικο-νικοχιριάτικι μπάνκα για τα ντολγοσρότζνι
κρεντίτα. Το μεγάλωμα τυ αχόριστο φόντο νίεσχετε απτα
10, μα όχι πολά απτα 20 % απτα χρηματικά τιάρια τυ
αρτέλ.

ζ) Όλα τα χρηματικά τιαρια, πυ απομένυνε στο αρτέλ,
το αρτέλ τα μιράζι ανάμεσα στυσ τζλένυς τυ αρτέλ πας τα
τρυντοτνίδα.

Όλα τα τιάρια υποχρεοτικά πρέπει να ίνε γραμένα στο
πριχότ τυ αρτέλ όχι αργός απτι μέρα, πυ τα πέρανε.

Τίλογα πας ντοχότνι ποστυπλένιες, έτσι κε πας τα
κσοδιαζμένα μέσα ι πραθλένια τυ αρτέλ κάμι χρονιατικι
σμέτα, πυ έχι δίναμι ίστερα απτιν επικίροσι τις γενικίς
σινεδρίασις τον τζλένον τυ αρτέλ.

Να κσοδιάζι μέσα ι πραθλένια τυ κολχόζ μπορί μόνο
ς' αφτά τα άρθρα—πυ ίνε ντρανιμένα στι σμέτα,—απλόγου-
τις ι πραθλένια δεν έχι τζαρά να περάζι τα μέσα απτο
ένα άρθρο στο άλλο, γι' αφτό κε μόνο ι πραθλένια ίνε υπο-
χρεομένι να γιρέθι άδια (ραζρεσσένια) απτι γενικί σινεδρίασι.

Τα λέφτερά-τυ (σβομπότνιε) χρηματικά μέσα το αρτέλ
τα σαχιντραέθι στο τεχύστζι-τυ στζιότ στι μπάνκα γιά στι
ζμπερκάσα. Ι σπισάνια απτο τεχύστζι στζιότ περάχχετε μόνο
με τι διαταγί (πρικάζ) τις πραθλένιας τυ αρτέλ, πυ έχυ
δίναμι, όταν ίνε ι υπογραφί (πότπιας) τυ πρόεδρου κε τυ
στζετοδότ τυ αρτέλ.

VII

Ι ΟΡΓΑΝΟΣΙ, ΤΟ ΠΛΥΓΑΡΙΖΜΟ ΚΕ Ι ΝΤΙΣΤΣΙΠΛΙΝΑ ΤΙΣ ΔΥΛΙΑΣ

13. Όλες τις δουλιές στο νικοχιριό το αρτέλ τις εκτελούνε απλόγυ-τους ι τζλένι το αρτέλ, σίφονα με τες κανόνες το εσωτερικό (θνύτρενι) ρασποριάτοκ, που επικίροσε ι γενική σινεδρίασι. Μπορούνε να δουλέθουνε στις χοριατικο-νικοχιριάτικες δουλιές μπαρισστραιμένα πρόσωπα απ' έκσο, που έχουν σπετσιαάλνι γνώσεις κε ετιμασία (αγρονόμι ιντζενιέρι, τέχνικι κ.τ.λ.)

Το αρτέλι μπορί ακόμα να πέρνι μπαρισστραιμένους εργάτες απ' έκσο για λίγο κερό, μόνο όταν έχει σπυδαχτές δουλιές κε με απλογνό-του τις δίναμες δεν μπορί να τις εκτελέσι, αν δουλέθουνε-πα όλι ι τζλένι, κε έτσι-πα για τις δουλιές το χτίσιμου.

14. Απτους τζλένους το αρτέλ ι πραθλένια κάμι παραγογικές (προιζζότςτθενι) μπριγάδες.

Ι τζολί μπριγάδες ίνε χοριζμένες στιν θαντέ όχι λιγότερο όσπου να μπιτέθι το σεθοομπορότ.

Στιν τζολί μπριγάδα δύγουν υτζάστκες στα ζάνια το σεθοομπορότ στι θαντέ το σεθοομπορότ.

Σε κάθε τζολί μπριγάδα ι πραθλένια το κολχός μπκιτραέθι με χοριστό ακτ όλο το χριαζόμενο χρασίμ, το εργατικό πράμα, κε τις νικοχιριάτικες χαραλτέες.

1 χτινοτροφικές μπριγάδες πρέπει να ίνε χοριζμένες στι θαντέ όχι λιγότερο από 3 χρόνια.

Σε κάθε χτινοτροφική μπριγάδα ι πραθλένια τυ κολχός μπικιτραέδι το προντυκτίθνι πράμα, το χριαζόμενο χρασίμ, το τιαγλό κε τα χτινοτροφικά μαντρία.

Ο μπριγαδίρος άμεσα (νιεποσρέτςτθeno) μιράζι τι δουλιά ανάμεσα στους τζλένους τυ αρτέλ κε ίνε υποχρεομένος όσο μπορί καλά να ιςλετραέδι τον κάθε κολχόζνικο τις μπριγάδας-τυ, κε όταν δúi στον καθένα δουλιά ο μπριγαδίρος δεν πρέπει να ντρανά πας τυς «καλότες-τυ» τ' αδέρφια, μα χριάζετε αφστirá να πέρι στο ισάπ τι δουλεφτάδικοι κθαλιφικάτσια, το όπιτ κε τι δίναμι τυ καθενός, κε ι γινέκες, πυ ίνε θαρόσες γιά έχυνε μικρά μπαλαίδα, πρέπει να κάμυνε λαφριά δουλιά, γλιτόνοντας τις θαρόσες ένα μίνα os πυ να γενισσκάτε το μικρό κε ένα μίνα ίστερα, άμα γενισσκάτε.

Σ' αφτός τυς 2 μίνες ι γινέκα πέρνι 50% απτα τρυντοτνίδα-τις απτο μεσέο-τις χαζάνεμο.

15. Ι χοριατικο-νικοκιριάτικες δουλιές στο αρτέλ περνό-νε πάνο στι θάσι τις ζτέλςτζινας.

Ι πραθλένια τυ αρτέλ καματέδι κε ι γενική σινεδρίασι τον κολχόζνικον επικίρόνι τις νόρμες τις θίραμποτκας σ' όλες τις χοριατικο-νικοκιριάτικες δουλιές κε τις ραστσένκες κάθε δουλιάς στα τρυντοτνίδα.

Για κάθε δουλιά ίνε στεκσιμένες νόρμες θίραμποτκας, πυ μπορί να τις εχτελί ο κολχόζνικος, πυ δουλέδι ντογρύδκα, με το ισάπ τις κατάστασις τυ εργατικό πράμα, τον μιχανόν κε το τόπυ. Κάθε δουλιά, για παράδιγμα: να αλετρίσις ένα γα, να σπέρνις ένα γα, να τζαπαλαίσις ένα γα παμπάχι, να αλονίσις ένα τόνο ζαιρέ, να θγάλις ένα τσέντνερ τζακυντύρια, να θγάλις ένα γα σκυλί, να θάλις στο νερό ένα γα σκυλί, να αρμέκσις μια λίτρα γάλα κ. τ. λ.—σάεφχετε με τα τρυντοτνίδα σύμφωνα με τι χριαζόμενι κθαλιφικάτσια τυ εργάτι,

το ελόζζνοστ, τι θαροσίγι κε τι σοδαρότιτα (θάζζνοστ) τις δουλιάς για το αρτέλ.

Όχι αρέα απο 1 φορά τι βδομάδα ο μπριγαδίρος κάμι ιζάπ όλι τι δουλιά κάθε κολχόζνικυ κε είφονα με τις στεκσι- μένες ραστσένκες γράφι στι δουλεφτάδικι κνίζζκα τυ κολχόζνικυ τα τρυντοτνίδα, πυ χαζάνεπσε.

Ι πραβλένια τυ αρτέλ κάθε μίνα κρεμάζι σπίζακ τον τζλένον τυ αρτέλ, όπου ίνε διγμένα τα τρυντοτνίδα, πυ χαζάνεπσαν ι κολχόζνικι στον περαζμένο μίνα.

Το χρονιάτικο άθριζμα (ιτόγ) τις δουλιάς κε τα τιάρια κάθε κολχόζνικυ, απτον ετζετοβότ κ' έτερο, υποχρεοτικά τα επικιρόνυνε ο μπριγαδίρος κε ο πρόεδρος τυ αρτέλ. Το βέντο- μοστ για τα τρυντοτνίδα, πυ χαζάνεπσε κάθε κολχόζνικος τυ αρτέλ, κρεμάχκετε για να το κσέρυν όλι, όχι αργότερα από 2 βδομάδες έμπρο απτι γενικί σινεδρίασι, πυ επικιρόνι το μίραζμα απτα τιάρια τυ αρτέλ.

Έντιριμ ι τζολί μπριγάδα με τιν καλί-τις δουλιά θα πάρι σοδιά πολλά απτι μεσέα κολχόζικι απτις υτζάστκες, πυ ίνε μπικιτραιμένες σ' αφτίνα, για ι χτινοτροφικί μπριγάδα με τιν καλί-τις δουλιά θα εκσασφαλίσι το καλό άρμεγμα στα χτι- νά, το πράμα-τις αν θα έχι καλί σάρκα, αν σαχιντραίσι τεκ- μίλ το γιάσσκο πράμα, τότες σ' όλυσ τυς τζλένους αφτίς τις μπριγάδας ι πραβλένια τυ αρτέλ περάζι νατζισλένια απτο τιάρ στο ραζμέρ ος τα 10 % όλυ τυ αριθμού απτα τρυτοτνίδα, πυ χαζάνεπσαν, στυς λον καλός υτάρνικυς τις μπριγάδας—στο ραζμέρ ίνε ος τα 15 %, στον μπριγαδίρο κε στον ζαβ. τις φέρμας ος 20 %.

Έντιριμ ι τζολί μπριγάδα απτιν παρακάτο-τις τι δουλιά θα σορέπσι λίγι σοδιά απτι μεσέα κολχόζικι, απτις υτζάστ- κες, πυ ίνε μπικιτραιμένες σ' αφτίνα, για ι χτινοτροφικί μπρι- γάδα παρακάτο αν αρμέγι τα χτινά, το πράμα αν έχι παρα- κάτο σάρκα, αν δε θα σαχιντραέβι το γιάσσκο πράμα, τότες

ι πραβλένια τυ αρτέλ ικσιλετραέδι τα τιάρια σ' όλυς τυς τζλένυς τις μπριγάδας στο ραζμέρ ος τα 10% απτα τρυντο-
τνίδα, πυ χαζάνεψαν.

Τα τιάρια τυ αρτέλ μιράχκυντε ανάμεσα στυς τζλένυς τυ αρτέλ μόνο πας τα τρυντοτνίδα, πυ χαζάνεψε κάθε τζλένος τυ αρτέλ.

16. Χριματικό αθάνς μπορί να δόχκετε στον τζλένο τυ αρτέλ σε όλο το χρόνο όχι πολά απτα 50% τις σύμας, πυ τον τιέδι για τι δουλιά-τυ.

Ι πραβλένια τυ αρτέλ δүй στυς τζλένυς νατυράλνι αθάνς, όταν πςσιρissyάτε το αλόνιζμο 10-15% απτο αλονι-
ζμένο μαχσύλ, πυ ίνε χορίζμένο για τις εςοκολχόζικες ανάνκες.

Το αρτέλ, πυ σπέρνι τεχνικές κυλτύρες, δүй στυς τζιέ-
νυς τυ αρτέλ απτα χριματικά-τυ τιάρια, πυ πίρε απτο παμπάκι, σκυλί, τζακυντύρ, τζάι, τυτύν κ.τ.λ., μι φιλάγοντας να μπιτραίσι το δόσιμο στο κράτος, κε όταν πςσιρissyάτε το δόσιμο στο κράτος δүй στυς τζλένυς όχι αρέα από μιά φορά τι θδομάδα καπίκια στο ραζμέρ 60% απτα καπίκια, πυ πί-
ρε το αρτέλ απτι δογμένι προντύκτσια.

17. Όλι ι τζλένι τυ αρτέλ ιποχρεόνυντε αφστιρά να κυραλαέδυνε τιν κολχόζικί-τυς ιδιοχτιςία γε τις κρατικές μι-
χανές, πυ δουλέδυνε στα κολχόζικα τζόλια, να δουλέδυνε ντο-
γρύδχα, να εχτελύνε τα αρατέματα τυ υστάθ, τις απόφαςες τις γενικίς σινεδριάσις κε τις πραβλένιας, τυς κανόνες τυ εςωτερικό ραζποριάτοκ, να εχτελύνε καλά τις δουλιές κε τις κινονικές ιποχρέοσες, πυ τις θάλυνε πάνο-τυς ι πραβλένια κε ο μπριγαδίρος τυ αρτέλ, να έχυν αφστιρί ντιστσιπλίνα στι δουλιά.

Για το μι-νικοχιριάτικο κε ανιαστο πόρεμο με τιν κινονική περιυσία (ιμύστζεστβο), αν δε κζένυνε στι δουλιά δίχος σο-
βαρά μαανάιδα, για τιν παρακάτο δουλιά κε το χάλαμο τις δουλεφτάδικις ντιστσιπλίνας κε τυ υστάθ, ι πραβλένια τυ αρτέλ

δύι στους χαμπαιατλίδες θζισκάνιες, σίφωνα με τους κανόνες του εσωτερικού ρασποριάτου, για παράδειγμα, να εχτελέσουν την αναφέλιτι δουλιά δίχως να γράφουν τρυντοτνίδα, δύι πρεντυπρεζζτένια, θίγυθορ κε ποριτσάνια στη γενική σινεδρίασι, τους γράφι πας τι μάθρι ντόςκα, θάλι εστραφ ος τα 5 τρυντοτνίδα, τους πελίγι σε κατότερι (νίζεσαια) δουλιά, δεν τους αφίνι για λίγο κερό να δουλέθουν.

Κε όταν όλα τα μέτρα, που πήρε το αρτέλ, δεν μπόρσαν να ισάσουν τον τζλένο του αρτέλ, ι πραθλένια του αρτέλ θάλι το ζίτιμα στη γενική σινεδρίασι για να θγάλυνε απτο αρτέλ αφτός, που δεν μπορούν να ισαχτούν.

Το θγάλιμο απτο αρτέλ περάχκετε σίφωνα με το στεκσιμένο 8 πυνκτ του υστάθ του χοριατικο-νικοκιριάτικου αρτέλ.

18. Το τίλογο κι' αν ίνε κλέψιμο τις κινονικίς, κολχόζικίς κε κρατικίς ιδιοχτισίας, το ζααρλίδοχο πόρεμο με την περιωσία κε με το πράμα του αρτέλ, με τις μιχανές του ΜΤΣ ντρανισσκάτε απτο αρτέλ, σαν προδοςία (ιζμένα) στη γενική δουλιά του κολχόζ κε σαν γιαρτίμ στους ντυεσμάνους του κόζμυ.

Τα πρόσοπα, που ίνε χαμπαιατλίδες σ' ατίτκο ζααρλίδοχο χάλαμο τον θάσεων του κολχόζικου στρόι στο αρτέλ, τους δύι στο συτ για να τους δόκυν αφστιρί νακαζάνια σίφωνα με τους νόμους του εργατο-χορικό κράτους.

VIII

I ΥΠΡΑΒΛΕΝΙΑ ΤΟΝ ΙΠΟΘΕ ΣΕΟΝ ΤΥ ΑΡΤΕΛ

19. Τις δουλιές του αρτέλ τις χυλαντραέθι ι γενική σινεδρίασι τον τζλένον του αρτέλ, στον κερό που ίνε ανάμεσα στις

σινεδριάσεις, τις χυλαντραέβι ι πραθλένια, πυ ίνε χορίζμένι απτι γενικί σινεδριάσι.

20. Ι γενικί σινεδριάσι ίνε το λον μέγα όργανο τις υπραθλένιας τυ αρτέλ.

Ι γενικί σινεδριάσι:

α) χορίζι τον πρόεδρο τυ αρτέλ κε τιν πραθλένια τυ αρτέλ κε έτσι-πα τι ρεθιζιόνι κομίσια τυ αρτέλ, μα τι ρεθιζιόνι κομίσια τιν επικιρόνι το εχτελεστικό κομιτέτο τον σοδιέτ τυ ραιόν,

β) περάζι το πάριμο τον κενύριον τζλένον κε το θγάλιμο απτο αρτέλ,

γ) επικιρόνι το χρονιάτικο παραγογικό πλάνο, τιν πριχοτνο—ραςχότνι σμέτα, το πλάνο τυ χτίσιμυ, τις νόρμες τις θίραμποτκας κε τις ραστσένκες τις θυλιάς στα τρυντοτνίδα,

δ) επικιρόνι το ντόγοθορ με το ΜΤΣ,

ε) επικιρόνι το χρονιάτικο οτζιότ τις πραθλένιας, με το υποχρεοτικό σιμπέραζμα (ζακλιυτζένιε) τις ρεθιζιόνι κομίσιας κε έτσι-πα τα οτζιότ τις πραθλένιας στις πιο σοδαρές χοριατικο-νικοχιριάτικες καμπάνιες,

ζ) επικιρόνι τα ραζμέρ στα λυγάς-λυγάς φόντα κε το κολίτζεσθο στα προντύκτα κε καπίκια, πυ πρέπι να ίνε δογμένα πας το τρυντοντέν,

θ) επικιρόνι τυς κανόνες τυ εσωτερικού ρασποριάτοχ τυ αρτέλ.

Σ'λα τα ζιτίματα, πυ ίνε γραμένα σ' αφτό το πύνκτο τυ υστάθ, ι απόφασες τις πραθλένιας τυ αρτέλ δίχοσ τιν επικίροσι τις γενικίς σινεδριάσεις ίνε άκιρες (νεντεισθίτελνι).

Ι γενικί σινεδριάσι έχι δίναμι, όταν ίνε όχι λιγότερο απτο $1/2$ τυ γενικό αριθμό τον τζλένον, για το λίσιμο όλον τον ζιτιμάτον, απτο ζίτιμα κ'έτερο για το χορίζμο τις πραθλένιας κε τυ πρόεδρο τυ αρτέλ, απτο ζίτιμα για το θγά-

λιμο απο ροστάθ το αρτέλ κε απο ζίτιμα για το ραζμέρ τον λογάς λογάς φόντον, πυ για το λίσιμό-τους αρατέφκετε να ίνε στι γενικί σινεδρίασι όχι λιγότερο απτα $\frac{2}{3}$ το γενικό αριθμό τον τζλένον.

Ι γενικί σινεδρίασι πέρνι απόφαδες με πλιοπσιφία (μπολ-σινεστθόμ γολοσόβ) με ανιχτί γολοσοβάνια.

21. Για το ρυκοδότςτθο στις δουλιές το αρτέλ, ι γενικί σινεδρίασι τον τζλένον το αρτέλ χορίζι στι θαντέ 2 χρόνια πραθλένια από 5-9 νυμάτους ανάλογα με τι μεγαλοσίνι το αρτέλ.

Ι πραθλένια το αρτέλ ίνε εχτελεστικό όργανο το αρτέλ κε εφθίνετε (οιθβετζάετ) έμπρο στι γενικί σινεδρίασι τον τζλέ-νον το αρτέλ για τι δουλιά το αρτέλ κε για τιν εχτέλεσι τον υποχρεόσεων έμπρο στο κράτος.

22. Για το καθιμερινό ρυκοδότςτθο τις δουλιάς το αρ-τέλ κε τον μπριγάδον-τυ, κε έτσι-πα για τιν καθιμερινί προ-βέρχα τις εχτέλεσις τον αποφάσεων τις πραθλένιας, ι γενικί σινεδρίασι το αρτέλ χορίζι πρόεδρο το αρτέλ, πυ ίνε σ'αφτό τον κερό κε πρόεδρος τις πραθλένιας.

Ο πρόεδρος υποχρεόνετε να ρορέθι τιν πραθλένια όχι αρέα απο 2 φορές το μίνα για το λαχίρτεμο πας τις τεχύ-στζι δουλιές κε για το πάριμο χριαζύμενον αποφάσεων.

Στο γιαρτίμ το πρόεδρου ι πραθλένια χορίζι ζαμεστίτελ το πρόεδρου απτον αριθμό τον τζλένον τις πραθλένιας τίνα θα δίχσι ο πρόεδρος.

Ο ζαμεστίτελιος το πρόεδρου σ'όλι-τυ τι δουλιά αφυκράτε τις υκαζάνιες το πρόεδρου.

23. Τυς μπριγαδίρυς κε τυς ζαθέντουιστζι στις χτινο-τροφικές φέρμες τυς χορίζι ι πραθλένια το αρτέλ σε θαντέ όχι λιγότερο από 2 χρόνια.

24. Για το πέραζμα το στζετοδότςτθου κε το ισαπ τις περιωσίας, ι πραθλένια το αρτέλ χορίζι στζετοδότ απτους τζλέ-

νους το αρτέλ γιά πέρνι μπαρισστραιμένο. Ο στζετοβότ περάζι το στζετοβότςτβο κε το ισάπ σίφονα με τις στεκσιμένες φόρμες κε ταμάμ αφουκράτε 'αφτό, πυ τον λεί ι πραβλένια το αρτέλ κε ο πρόεδρος τις πραβλένιας.

Ο στζετοβότ δ'αν έχι κανά-λυγάς υχύμ-πα απλόγυτ να δ'ι αθ'ανς, να κσοδιάζι τα νατυράλνι φόντα κε τα μέσα το αρτέλ.

Αφτό το υχύμ το έχι μόνο ι πραβλένια κε ο πρόεδρος το αρτέλ. Όλα τα ρασχότνι χριματικά ντοκυμένα το αρτέλ τα υπογράφυνε απτον στζετοβότ κ'έτερο ο πρόεδρος το αρτέλ γιά ο ζαμεστίτελιος το πρόεδρου.

25. Ι ρεβιζιόνι κομίσια κάμι προδεριάτ όλι τιν νικοχιριατικο-φινάνςνι δουλιά τις πραβλένιας, κάμι προδεριάτ αν ίνε γραμμένες όλες ι χριματικές κε νατυράλνι ποστυπλένιες με το στεκσιμένο ποριάτοκ στο πριχότ το αρτέλ, αν κσοδιάχουντε τα μέσα σίφονα με το ποριάτοκ, πυ ίνε ντρανιμένο απτο υστάβ, αν ταμάμ σαχιντραέφκετε ι περιυσία το αρτέλ, αν ίνε κλεψίες κε ραστράτες απτιν περιυσία κε απτα χριματικά μέσα το αρτέλ, τίλογα το αρτέλ εχτελί τις υποχρέοσές-του έμπρο στο κράτος, τίλογα πλυγαρίζι τα χρέατά-του κε τίλογα πέρνι τα χρέατα απτους χρεόστες το αρτέλ.

Αντάμα μ' αφτό ι ρεβιζιόνι κομίσια καλά κάμι προδεριάτ όλα τα ραστζιότ το αρτέλ με τος τζλένους-του, φανερώνι κάθε σλύτζαι αλτάιμυ, αν ίνε σοστά γραμένα τα τρυτοτνίδα, στον κερό-τους κε τις άλες σλύτζαες το χάλαμυ τον ιντερές το αρτέλ κε τον τζλένον το αρτέλ.

Ι ρεβιζιόνι κομίσια κάμι ρεβίζια 4 φορές το χρόνο. Στο χρονιάτικο οτζιότ τις πραβλένιας έμπρο στι γενικί σινεδρίασι ι ρεβιζιόνι κομίσια δ'ι το σιμπέραζμά-τις, πυ το αφουκράτε άμαν ίστερα απτο οτζιότ τις πραβλένιας. Το ακτ τις ρεβίζιας το επικιρόνι ι γενικί σινεδρίασι.

Στι δουλιά-τις ι ρεβιζιόνι κομίσια δ'ι οτζιότ έμπρο στι γενικί σινεδρίασι τον τζλένον το αρτέλ.

Y. 1284
Part No 2
BIBLIO



17-57/32-5

ТІМІ—30 К.
ЦЕНА—30 К.

1215

11

2212